

Özgür gelecek

1 - 15 ŞUBAT 1994 SAYI:21 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

3000 KİŞİ COP YAKARAK DEVLET TERÖRÜNÜ
LANETLEDİ

8. sayfa

CANTÜRK CİNAYETİ KİMİN HESAPLAŞMASI?

11. sayfa

BİR BAŞKALDIRININ ÖYKÜSÜ "GERMİNAL"

16. sayfa

DERİM SENİ UNUTMAYACAK ENTERNASYONALIN
KIZI

19. sayfa

EMEÇİ KADIN VE SOSYAL GÜVENCE

21. sayfa

POLAR TEKSTİL'DE İŞÇİ KIYIMI

10. sayfa

PKK VE DERSİM'DE ARABAYI ÇAMURA SAPLAMAK

12-13. sayfa

DDSB YETKİ DALAŞMASINI ELEŞTİRDİ

14. sayfa

Ankara büromuza yoğun saldırılar

■ 12 Ocak günü, "gözetim" alınan Ankara temsilcimiz Badegül Atav'a ve muhabirimiz Nebahat Polat'a 2 hafta boyunca yoğun işkence yapıldı. Polis teşhir masasına bir ajanın silahlarını koydu. Ancak temsilcimiz "Bu silahlar polise ait" diyerek devletin silahlı uşaklarını teşhir etti.

6. Sayfa

Tokat temsilciliğimiz açıldı

■ 15 Ocak günü, halkı MLM bilimiyle silahlandırmayı ve bu politika doğrultusunda her geçen gün daha geniş kitleleri kucaklamayı hedefleyen gazetemizin Tokat bürosu açıldı.

6. Sayfa

Aleviler ve seçimler

■ Sivas'ta yakılan 37 aydını seyreden düzen partileri, Alevilerin oylarına göz dikti. Refah Partisi bile! Çeşitli şehirlerden önde gelen Alevi simalarıyla görüştük.

7. Sayfa

ÇİLLER: "DUVARA DAYANDIK."

Duvarın ardında gerilla var!

TL'ye yatırım yapan ve kaybeden kitle, güler yüzlü cadının karşısında şimdi şaşkın ve öfkeli.

■ Sadece biz değil elbet. Güler yüzlü cadı ve efendileri de görüyordu. Bakın ne diyorlardı? Çiller: "Duvara dayandık." Yalın Erez: "Destek var, avans yok." Halis Komilli: "Yolun sonuna geldik."

■ Bu ekonominin şoka girişidir. Yolun sonuna gelinmiştir. Artık duvara dayanılmıştır.

■ Var olan durumun bir ve tek ilacı proletarya önderliğinde KSI perspektifiyle DHD'ni gerçekleştirmektir. 3. Sayfa

TKP/ML'den çağrı

■ "Beyaz ordunun kendi içerisinde ne denli bir kaos yaşadığı, yaşayacağı ortadadır."

■ "Hiç zaman geçirmeden, silah ve teçhizatınla beyaz ordudan firar et, senin ordun olan Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu saflarına katıl!"

4. Sayfa

Devrim şehitleri anıldı

■ Zeki Peker'in mezarı başında toplanan kitle Pülümür şehitlerini andı.

■ Ö.Mahkumları da cezaevi koridorlarına çıkararak Karadeniz ve Dersim şehitlerini andılar.

■ TMLGB militanları da yoğun molotoflamalarla şehitleri andı.

5. Sayfa

Zelê bombalandı

■ TC jetleri, PKK'nın Irak Kürdistanı'ndaki Zelê Kampı'nı bombaladı. "Operasyon"dan sonra kontra basın ölü gerilla sayısını binlere kadar şişirerek açık devalüasyonla daha bir çatırdayan TC'nin hüsrânını gizlemeye çalıştı. KURD-A, saldırı sırasında 7 gerillanın şehit düştüğünü açıkladı. İran, sivil İran köylerini bombalayan TC'yi uyardı.

23. Sayfa

Patronlardan Tuzla deri işçisine silahlı saldırı

■ Tuzla Organize Deri Bölgesi'nde, sendikada örgütlenen işçilere silah çeken patron, bir işçiyi öldürmeye teşebbüs etti. Böylesi saldırılara karşı verdikleri kararlı mücadelelerle çelikleşen deri işçileri derhal kitlesel eylemliliklere giriştiler. Deri işçileri her patron saldırısından sonra daha çok kenetleniyor.

9. Sayfa

Halka karşı devlet- mafya işbirliği

■ İstanbul Habipler köyünde, mafya ile devlet ortak çalışıyor. Hüseyin Yazıcı, Osman Yazıcı ve "Konyalı Hüseyin" isimli zorbalarla İstanbul Valisi Kozakçıoğlu elele vererek, göç edip İstanbul'a gelen Kürtleri dolandırıyorlar.

15. Sayfa

Okurdan

Sermayedar doktor olunca

Bu rezil düzene rağmen şerefi gördüğümüz bir takım meslek grupları vardır. Bunlardan ilk aklagelenler özellikle doktorluk ve avukatlıktır. Biri sağlıkla ilgilidir, diğeri adaletle.

Bu iki meslek kuruluşunda hem bu düzenin yazılığını taşıyıp hemde muhalefet olur. Çünkü pratik yaşamı bunu gerektirir. Tıpçılar ve hukukçularda bir nevi emektardır. Bu düzenle bağdaşmayan yönleri yoğunluktadır. Gerçek doktorlar ya yeminlerine bağlı kalıp mesleklerinin gereğini yerine getirecekler uzlaşmaz çelişkili mesleklerinin gereğini yerine getirmeyerek, uzlaşır hale getireceklerdir. Hukukçuların durumu daha farklıdır. Çünkü hukuk, düzenin yasalarına göre hareket eder. Adalatın uygulanışı da düzenin koyduğu yasalar çerçevesindedir. İktidarın yapısına göre uygulanır. İktidar faşistse adalet sistemi de faşisttir. İktidarın koruyucu unsurlarından sadece biridir adalet sistemi. Ama yinede adaletin görüldüğü devletin kendi koyduğu yasalarda gözle görülür çelişkiler vardır.

Tıp bilimi daha farklıdır. Uygulandığı oranda şu an içerisinde yer aldığımız sisteme veya benzer sistemlere tezatır. Çünkü bilimsel olmak zorundadır. Özü itibariyle maddesidir. Asıl amacı insanlara hizmettir. İşte bu amaç ekonomiyeye bağlı olarak para için insanlara hizmet olgusuna dönüştüğü oranda bilimselliğini yitirir. Kâr için üretim düşünüsüyle hareket eder. Ve uzlaşmaz. Çünkü bu meslek gerçek anlamda uygulandığı zaman yani insan sağlığını esas aldığı zaman çelişki hiçbir zaman uzlaşmaz.

Size bir özel hastaneden bahsetmek istiyorum. Bu özel hastanede sermayedarlar hipokrat yemini etmiş birkaç doktordur. Ama bu hastane insan sağlığına hizmetten çok bir ticaret arenasına dönmüştür; doktorlarda doktor olmaktan çok patron haline gelmişlerdir. Bu hastanede parayı bastırarak hasta olarak kabul ediliyor. Aslında hasta tabirini onlar kullanmıyorlar. Hasta yerine müşteri tabirini daha uygun görüyorlar.

Birgün bu ticarethanenin personellerinden bir hastalanınca bu gerçek daha yakıcı bir şekilde kendini gösteriyor. Bahsettiğim personel daha doğrusu ticarethane emekçisi hastalanıyor, ve müşteri olarak değil hasta olarak başpatronuna gidiyor. Patronu olan şahıs Dahiliye Uzmanı. "Seni kulek burun boğaz muayene etsin" diyor ve vatandaşın gönderiyor. KBB mütehassısı muayene etmeden teşhisi koyuyor "hemşire hanım bu arkadaş çalışabilir, sağlıklı görünüyor, izin almasına gerek yok." diyor. Bizim hasta işçiye de dönüp şunları söylüyor "Senden önce gelen daha bolardı, ayakta duramıyordun, yine sen iyisin." Bizim işçi iyi olduğuna inanmaya çalışıyor ama hasta fizyolojisi doğal olarak buna müsaade etmiyor. Bir devlet hastanesine gidiyor ve gerçekten muayene oluyor. Konulan teşhis: astım başlangıcı, sonuç: bir sürü Penisilin iğnesi ve ilaç.

Bu yaşananlar bu düzenin

sonuçlarıdır. Amaç zaten insanları birer metaya dönüştürmek değil mi? Düzenin bu politikalarına karşı direnen insanlarda terörist oluyor, cezaevlerine tikiliyor, işkence tezcakhanına yatıyor, yargısız infazlara tabi tutuluyor, daha bir sürü uygulamalarla karşı karşıya bırakılıyor. Ama yinede mücadeleye devam ediliyor. Mesleklerini şereflerini sürdürmek isteyen bireyler de bu düzene karşı direnirler. Taaki "herkesin ihtiyaçlarına göre" düşüncesi hakim oluncaya kadar nihayi hedef komünizmde kadar. Madem Pir Sultan Abdal'in dediği gibi "bozuk düzende sağlam çark olmaz." Bizde bozuk olanı örgütlü mücadeleyle değiştiririz.

İstanbul'dan bir okur

Barbara için

Bir ağıt yâkâle toprak dâmların
Bin memi parşaları gârgânde gerillamın
Dâlen bir sarayın mirâsında
Kâldarın gârgânde akın gârgârların
nâmluâkı yârları
Kâldarın sârmâşları memi yârlarına
Bin gârgânde sârmâşları
Hesap sârmâşları
Hesap sârmâşları gerilla
Ana rahmetin Manzur toprağına düşer
Yine Manzura bûnâğı Kâldar
Alp dâğların kâldar gârgânde kâldar kâldarın
Mâldarın Manzurâna akın bir yârgârdir
Sârdar gerillamın gârgârdi
Mâldarın Manzurâna akın bir gârgârdin
destânârdir
dâldar dâldar
Sârdar bûnâğı dâldarın gerilla
Sârdarın gârgânde sârmâşları gârgârdi
Sârdar kâldarın kâldarın gerilla eferi
Sârdarın dâldarın hesap sârmâşları
Sârdarın sârmâşları
Sârdarın kâldarın bûnâğı dâldarın

Ocak 1994

Bir tutsak yoldaşı

Düşüncelerimizin
çakışması tesadüfi
değildir

Sevgili Özgür Gelecek çalışanları,
Bizler bir grup Özgür Gelecek ve
Partizan okuyoruz. Yayın hayatında
gösterdiğiniz yoğun ve özverili

çabalarınızı takdirle karşılıyor, devamını
diliyoruz.

Bizler gazetemize yeterince destek
olamamanın özikliğini yaşıyoruz. Yine
de yayınlarımızın siyasi çizgisinin
kitleler içinde propagandasını yaparak
kâk salması için gücümüz oranında
çaba gösteriyoruz. Zaman zaman da
yanlış algılanan yazılar üzerine
tartışıyor, değerlendirmeler yapıyoruz.

Gazetemizin doğal muhabirleri olmak
isteriz. Bunu yapabilmek için, bu yönde
istekli olanın görüklüğüne de
inanıyoruz. Ancak çabalarımızın
sadece bu kadarıyla kalmasının yeterli
olmayacağını da biliyoruz. Ve devrimci
mücadelenin diğer gerekliliklerini de yerine
getirme konusunda kendimize olan
inanç ve güvenimiz de tamdır.

Hepimizin işçilik yaşamı en az onbeş
yıla tekabül ediyor. Yaşamı yorumlayıp
kavramada ve dönüştürmeye
çalışmadaki düşüncelerimizin Partizan
ve Özgür Gelecek'in düşünceleriyle
uzun yıllardan beridir çakışması tesadüfi
değildir. Bu uzun araştırma ve
incelemeler sonucunda olmuştur.

Bulduğumuzları anladıkça, farklı
siyasal anlayışlardan arkadaşlarla
konuşurken, kendimizi, sıradan okurlar
olarak tanıdığımızda, kabkaha atarak
"yahu" diyorlar, "bu anlayışın sıradan
okurları böyle ise, bilinci insanları, ulu
yüce insanlardır herhalde" diyorlar. Bu
durum bizi hem keyiflendiriyor, hem de
üzüyor. Keyiflendiriyor, çünkü: her olaya
bakılama dalmadan, mantık silsilesi
yürüterek hareket eden, zaafırlardan
büyük oranda anmış orta-yaşlı işçileriz.

Devrimci düşüncelerimizle yaşam
biçimimiz, örgütlü olmamamıza rağmen,
uyum içindedir. Zira,
gözlemleyebildiğimiz kadanyla,
çevremizdeki, farklı siyasal
anlayışlardan örgütlü olan insanlar,
bizim kadar tutarlı hareket edemiyorlar.
Bizim için üzücü olan yan da budur.
Örgütlü olmayışımızın eksikliğinden
kaynaklanan bazı yetersizliklerimizin
bilincindeyiz. Bu eksikliğimizi giderme
anlayışındayız. Bir ayığımız düzen
içinde, diğeri devrimci mücadelede. Bu
yaman çelişkili gidererek daha tutarlı
olmaya çalışacağız.

Partizan ve Özgür Gelecek yeni insan
tipi yaratmanın hizmetindedirler. Yeni

insan; özgür bağımsız düşünebilen,
sorgulayıcı, yaratıcı, üretici insan tipidir.
Olumsuzlukları gidermenin yolu;
yönbaşımdan başlanmalıdır. Destlar,
her konuda isabetli tesbilleriniz var.
Sorun bunları yaşama geçmektedir.
Çalışmalarınızda ve yayın hayatınızda
başarılarınızın devamını diliyoruz.

Bahçelievler'den bir grup işçi

Açıklama

Gazetemizin 16-31 Ocak 1994 tarihli
20. sayısında Okurdan sayfasında
"Uşak'ta IP çarptırması" başlığıyla yayımladığımız okur mektubunda IP'ni ele alış
tarzı yanlış. Mektupta, devrimci karşı-
devrim arasında, ara bir akam pozisyonun-
da olan İşçi Partisi düzen partileriyle aynı-
laştırılmış, üstelik devrimci çevreler bu
konudaki tavırlarını yeniden gözden geçir-
meye çağırılmıştır.

Kuşkusuz, mektup okur mektubudur ve
yazarın kendisini bağlar. Ancak siyasal
görüşlerimize hizmet etmeyen ve "Parti-
zan-Özgür Gelecek okurları" imzasının
yanına çağırılmaması da gözünde mu-
tarak gözden kaçan bu eksikliğimizi belir-
tiyoruz. Ve yine aynı sayıda Kültür Sanat
sayfasında yayımlanan, Levant Kırca'nın
"Olacak O Kadar" tv programına yönelik
yapılan eleştiride de yanlış bir yan vardır.
Yani, Levant Kırca'yı devrimci bir sanatçı
olduğu iddiasındaymış gibi ele almakta ve
milyonlara uymadığı yönde eleştirmektedir.
Bu anlamda aydın-demokrat bir sanatçı-
ya yaklaşımda yanlışlığa düşülmektedir.
Ayrıca "isterdiği şekilde program yapıldı-
ğında yayımlanacak tv bültenine çağırılıp", ger-
çeğine parmak basıyor olmasına rağmen
yine de "niçin öyle yapılmadığı" şeklinde
eleştirilmektedir.

Biz bu vazıdaki haksız yaklaşımı
yeterince denetlemeden basma girmiş-
tir. Bu açıklamayla hatamızı düzeltiyor,
gazetemizi eleştirel gözle inceleyen ve
yanlışlarımızda bizi eleştirileriyle uyatan
duyarlı okurlarımıza da teşekkür ediyoruz.

**özgür
gelecek**

**MLM GÜZERGAHINDA
DÜŞEN KOMÜNİZM
ŞEHİTLERİ VE TÜM
DEVİRİM ŞEHİTLERİNİ
ANIYORUZ**

**DEVİRİM ŞEHİTLERİ ÖZEL
SAYISI (AFİŞ)
ÇIKTI!**

**PARTIZAN bürolarından
isteyebilirsiniz.**

**ÖZGÜR BİR GELECEK
YARATMAK İÇİN**

**ÖZGÜR GELECEK'İ
OKU
OKUT**

**özgür
gelecek**

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı:
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanzade/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Yurtiçi
Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubasına yarıdım. Makbuzun fotokopisi ekledim.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi
Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubası Mark
Hesabı: 3001530-5 yurtiçi hesabına yarıdım. Makbuzun fotokopisi ekledim.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Bülent ÖZDEMİR, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın HANBAYAT.

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanzade-İSTANBUL Tel: (0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23.

BÜROLAR: KARTAL: İstasyon arkası, Pınar Pasajı-İşhanı Kat:5/7 Kartal/İSTANBUL Teletax: (0216) 353 38 12 ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27, İZMİR: Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İşhanı Kat:2 No:212 Konak Tel: (0232) 4 419 309.

ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Dilekçe Karşısı Çıkamaz 103. Sokak Söğüt Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: (0322) 4 573 780 Adana, MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:54 Teletax: (0422) 822 08 04, KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İşhanı Kat:6 NO:605. Tel: (0352) 222 52 10 TOKAT: Meydan Çarşısı K01Doğu İşhanı Kat:3 No:83, Avrupa Temsilciliği: Basel Halkovı Eren Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi: 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL Yurtdışı: 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubası, Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya Şilini: 3001531-3. Baskıya Hazırlık: UMUT YAYIMCILIK, Basıldığı Yer:GÜL OFSET Dağıtım: YAY-SAT

Epey öncesinden yaşanacak depremin sarsıntılarını duyuluyordu. "Dolar Krizi", "Para Depremi", "Dolar piyasayı sarsıyor"... bir feryat figandı, gürültüdür ki almış başını gidiyor. Herkes neler olduğunu anlamaya çalışırken, anlayışlar (ekonomiyi örgütleyenler) mali götürüyordu.

Kimisi "bu bilinçlice halka yaptırılan gizli bir devalüasyondur," diyor. Kimisi de bunun geçmişe dayanmadığını, Perşembe'nin gelişinin Çarşambadan belli olduğunu, bunun kaçınılmaz bir sonuç olduğuna söylüyor. Bir diğeri feryat-figan "Merkez Bankası, Hazine niye müdahale etmiyor?" derken, diğerleri de bol bol döviz satıyor, yükselen değerden.

Neler oluyordu gerçekten? Neler bu yaşananlar? Bu ortamı yaratan faktörler nelerdi? Kim yaptı? Kim kazandı, kim kaybetti ve daha neler olacaktı?.. Velhasıl herkes kendisine sorular soruyor, yanıt arıyor. Emekçiler zaten ağır enflasyon ve vergiler altında ezilmiş, kendini geçiremez durumda, nerde bir kazanç elde edeyim diye düşünürken, spekülasyonlar, rantlıyaçılar, tefeci-tüccarlar nasıl kazanabiliyor, nasıl yatırım yapayım diye harekete geçiyorlardı. Çoğunluk, soruları yanıtlamayınca derken güler yüzlü cadı ve efendiler de işahı kabarmış, ağzından sular akıtarak, ellerini ovuşturarak ve sabırsızca, kaparı hazırlamış bekliyordu.

Bu bilinçlice yapılan bir devalüasyon muydu? Buna cevap, yarım bir hayır, yani kopulu bir evettir. Çeşitli mi? Değil. Zira Perşembe'nin gelişini Çarşambadan belliydi. Daha Mayıs-Haziran aylarında piyasayı incelediğimizde bunu görülebiliyorduk. Sadece biz değeri elbet. Güler yüzlü cadı ve efendiler de görüyordu. Bakın ne diyorlardı?

Çiller: "Duvara dayandık."
Yalın Erez: "Destek var, avans yok."
Halis Komilli: "Yolun sonuna geldik."

Yaşananlar tıpkı geçmişte sıkça yaşananların aynısı. Kroniklemiş bir gidişat. 70'li yıllar anımsadığımızda belli bazı farklılıkların dışında yaşananlar aynısı. Kaynak yok, kredibilite (kredi almada saygınlık-güvenlilik düzeyi) sıfır, dış borçlanma almış başını gidiyor ve dışardan kaynak aktarımı yapılamıyor (nitekim birkaç ay sonra uluslararası rating şirketleri Moody's ve Standart and Poor's bunu resmîleştirirlerdir), bütçe açıkları kapatılmıyor, yüksek faiz üretken yatırımları ve ihracatı aşındırırken, işsizliği de olumsuz yönde etkiliyor. İla sürekli değer kaybediyor ve tüm bunlara çözümü bulunamıyordu.

Bunun faturası 24 Ocak kararları ve AFC ile emekçilerin sırtına bindirildi. Bu sefer dünya çapında bir petrol krizi ya da Kibris Harekati yoktu. Üstelik döviz darlığı çekilmiyordu. Fakat bugün dünya çapında yaşanan bir kriz ve buna ek olarak Kürt sorunu var. Üstelik dövizin bolluğu da aynı bir sorun yaratıyor. Döviz kur'u, enflasyonun gerisinde kalınca ve TL değerinin, ihracatı caydırıyor, ithalat artıyordu. Cari işlemler dengesi açık veriyordu. Sorunlar üstüste biniyor ve çözüm bulunamıyor. Yeni bir darbe mi? Buna gerek yok ki. Yaşanan bir sivil asker darbenin kendisi zaten. O halde bu şekilde devam edilebilirdi. Oyleyse ne yapacaktı?

Herşeyden önce emperyalist efendilerinin yani IMF'nin ve Dünya Bankasının talimatlarını yerine getireceklerdi. O da dış dünya ile bütünleşme yani finansal liberasyon, entegrasyondu. Bunun içinde sermaye hareketleri üzerindeki tüm kontrollerin kaldırılması gerekiyordu. Bunun diğer bir adıda iç ve dış spekülasyonların Türkiye'de istedikleri gibi at oynatmalarındı. Türk parasından kaçışı önlemek içinde faizlerin yüksek tutulması, dövizin fiyatının artacağı beklentisini yitirmektir. Yani TL'yi yapay olarak değerli tutmaktır.

Yine dış dünya ile bütünleşme adı altında IMF buyruğuyla özelleştirmeler yapılmıyordu. Bu sermaye dolaşımının gereğidir. Ote yandan onlardan elde edilecek gelire bütçe açığı kısmen kapatılabilir ya da dış borç 1/4 oranında ancak giderilebilir ya da kirliliğe kaynak olarak aktarılabilir. Fakat ne yazık ki bu işlerde pek becerikli değillerdi. Zira haraç-mezat satmak zorunda kalıyor-

Ekonomik kriz kitlesele patlamalara gebe

lardı. Alanlarda belliydi. Olsun ona da razılar. Fakat karşılığında bir de öfkeli bir kitle vardı ve bu öfkeleri git-tikçe kabarıyordu. Ote yandan şunu da vurgulamalıyız: özelleştirmede esas yön kaynak bulmak değildir. Bu da var elbette, fakat esas olarak sermayenin dolaşımının sağlanması yani finansal liberasyondur. IMF'nin talimatının nedeni budur. Bu konu hakkında özelleştirme yapan ülkeleri incelediğimizde bu görülecektir. Kişaca sorun ideolojiktir. Zira özelleştirmelerle elde edilecek gelir sorunları çözmekten uzaktır.

Türkiye'deki sermaye ve komprador burjuvazi, üretken, yaratıcı ve dinamik değildir. Aksine tüketici, rantlıya, spekülasyon, parazit bir özellik taşır. Bu onun komprador karakteridir. Sonuç: yatırımların olmaması, varolanların ve ihracatın aşınması ithalatın kabarması ve habire spekülasyon sermayenin kabarmasıdır. Ekonominin adı budur. Sonradan rating şirketleri kredibilitenin düşüğünü açıkladı. Bu TL'den kaçış, dövizle yönelişti.

Faizler artırılarak kur hâllerinin üzerinde tutuldu. TL'ye yatırımların kazanç elde edilmesini sağlandı. Güler yüzlü cadı hemen çıkıp TL'ye güven fâzelemeye çalıştı. "TL'ye yatırım yapan kazanır, dövizle yatırım kaybeder" gibi açıklamalarda bulundu. TL yapay olarak değerli tutulmaya çalışıldı. % 150 oranında bir gecelik ya da % 130 faiz oranıyla 2-3 günlük piyasadan TL toplandı. Bu da dış dünyaya ilişkileri üretken olmayan, asalak sermayeyle sağlanıyor. Bu asalak, spekülasyon sermaye de zaten faiz ortamını istiyordu. Böylece üretken yatırımlar duruyordu. Diğer adıyla zaten cılız olan ulusal burjuvazi eriliyordu. Zira paranın bunda yüksek faizle sağlandığı bir ortamda yatırım yapmak, hele de milli nitelikteki orta burjuvazinin yatırım yapması mümkün değildi. Tam tersine varolanlar da bu gelişmeler karşısında erimekle yüzüze kalmışlardı.

Fakat işin diğer bir yönü de vardı ki, o da bu zayıf (üretmeyen-tüketen) ekonominin bu yüke ne kadar dayanabileceğiydi. Buna bir de dış dünyaya aşırı açıklığın getirdiği (bağımlılık ilişkileri) kolaylıkla dünya krizinin yansımaları Kürt sorunu eklenince dayanamamıştı, dayanamadı, dayanamayacak.

"Bu hükümetçe bilinçli bir şekilde halka yaptırılan gizli bir devalüasyon muydu?" sorusuna şimdi neden hem evet hem hayır dediğimiz anlaşılıyor. Herhalde. Özetle, sistem böylece krizlerle bütünleşmiş, asalak, kendi ayakları üzerinde durmayan komprador bir nitelik taşıyor. Ote yandan varolan iktidarda zaten bu sınıfları temsil ediyor. Bu sınıflarda tam da böylece ortamlarda varlığını sürdürüyor ve bu haliyle de bunu zaten istiyor. Yani birbirini koşullayan, tamamlayan bir olgu. Spekülasyon, rantlıya, asalak sermaye bunu istiyor ve uşakları da gerekenleri yerine getiriyor.

Hükümetin yüksek faizle piyasadan TL çekerek dövizin değer artışlarını "dengeleme" faaliyetlerine rağmen artışlar iyice piyasayı sarsıntıya sokmuştu ki, hükümet 27 Ocak kararlarıyla resmî müdahalede bulundu. TL'nin yabancı paralar karşısında % 13.6 oranında değer kaybını resmîleştirerek TC tarihinin önemli devalüasyonlarından birisini gerçekleştirdi.

24 Ocak 1980 kararlarından sonra en büyük devalüasyon olan bu operasyon "80 öncesine döndüğü" mün önemli bir göstergesi oluyordu. 1980 sonrası Askeri Faşist Cunta döneminde günlük kur sistemine bağlanarak dalgalanmaya bırakılan, bu anlamıyla da küçük devalüasyonculukları günden güne değer yitiren TL'nin düşüşü bununla engellenemiyordu. Hatta bu müdahale bile piyasanın durulmasını sağlayamadı. TL'nin düşüşü devam ediyor. Önümüzdeki günlerde yeniden bir devalüasyon

olasılığı da güçlü şekilde oluşmuş durumdadır.

Ekonomi profesörü güler yüzlü cadının tüm afra-tafrası şimdi daha iyi ortaya çıkmıştır. Neredeyse devalüasyonlar zinciri oluşturan TC ekonomisinin son yıllarına baktığımızda bile ekonomi profesörünün döneminin "daha beter"liği kendini gösteriyor. Örneğin, Çiller'in hükümetinde olduğu 7 ay 2 günlük toplam devalüasyon oranı % 62.8 iken, aynı süreçte Özal'ın % 37, Akbulut'un % 10, Demirel'in % 40 ve 5 ay hükümette kalan Yılmaz'ın % 14.7'dir.

Bu kararlarla, elinde döviz olanlar ve dövizle yatırım yapanlar müthiş para kazanırken; dövizle borçlananlar ve güler yüzlü cadıya aldanıp TL'ye yatırım yapanlar aynı şekilde zarara uğramışlardır.

Bir anda hazinenin dış borç miktarı 150 trilyon TL artmıştır.

Kuşkusuz bu gelişmeler çok hızlı bir şekilde tüm fiyatlara yansımaya başlayacaktır. Daha ertesi gün benzine % 10, Kagitda % 15, Çimento'ya % 90 oranında zamlar gelmiştir. Birçok fabrika ve işletme de zam yapmak için satışlarını durdurmuştur.

Şu anda yeterince anlayamadığı sözcüklerle birliğin tartıştığı gelişmeler anlayamayan halk kitleleri, zaten düşük olan yaşam koşullarının daha da düşmesiyle anlayacaktır. Midenin isyanı beyne soru işaretleri takacaktır. Ve bu gelişmeler üzerine toplumsal hareketliliğin canlanması, kitlelerin harekete geçmesi kaçınılmaz ve beklenen bir sonuç olacaktır. Midenin isyanı iyidir ancak beyinler de midenin esaretinden kurtarılmalıdır. Aksi durumda bizi yöneten beyin değil mideler olacak bu da sefil hayatın sümesini getirecektir. Bu değişim süreci güdük çıkışlarla ve işsiz sızlanmalarla bu düzenin hop böyle sümesi kaçınılmaz olacaktır.

Bu durumda geri kalan diğer sorunların yanı sıra da yavaş yavaş su yüzüne çıkıyor. Bu ortamın sorumlusu kimlerdir? Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları iktidarı. Kimler kazandı? Yine bu sınıflar ve uşakları. Kimler kaybetti, çeşitli milliyetlerden Türkiye emekçi sınıfları ve buna ek olarak üretken karaktere sahip milli burjuvazi.

Yarın ne olacak sorusuna gelince, Aynı süreçler devam edecektir. Zira yapılan milli devalüasyon Merkez Bankası'nın TL'nin değerini yapay olarak canlı tutma, dövizle talebi ve faizlerin yükseltilmesi yeterli olmayacaktır. İktidarın eline kısıtlı olarak kullanabileceği kur ve faiz silahı var-

dır. Ve bunlarda yatırımları, ithalatı, ihracatı ticaret açığını tasarrufları ve sıcak para giriş ve çıkışlarını belirleyemez. Buna gücü yetmez, ve zaten bu müdahaleyi ve kontrolleri de, emperyalist sermaye ve uşakları istememektedir. Bu durum yeniden sürekli faiz yükselmeye TL'ye güven tazelenmeye yol açacaktır. Bu, bu şekilde süregelen kazanmış durumda. Elbet bunun varlığı yer emperyalizmin tahakkümüne gittikçe daha fazla girmektedir. Emperyalizmin ayaklarına kapanmak ve her türlü tavizi vermektir. Ulusal ekonomi tahrip edilmektedir. Kimi ekonomistler bu süreçte kompradorlaşma ya da işbirlikleşme diyorlar. Bunlar doğru değildir. Zira ülkemizde burjuvazi her dönem komprador niteliktedir. Her dönem emperyalizmin uşaklığını yapıyordu. Kendi ayakları üzerine dikilen bağımsız üretilen ya da hareket edebilen bir burjuvazi olmamıştı, esas fonksiyonu da ulusal ekonomiyi tahrip ederek emperyalizme bağlamaktır. Günümüz, Emperyalizm ve Proleter Devrimler Çağında emperyalizmden bağımsız üretimin ve kendi ayakları üzerinde dikilebilmenin ve ulusal ekonomiyi örgütleyebilmenin tek yolu var o da proletarya önderliğinde Demokratik Halk Devrimidir. Gerisi beyhude hayallerdir. Ve milli burjuvazinin, küçük burjuvazinin sımsal bakış açılarıdır.

Komprador burjuvazinin döviz müdahalesi para vermeyecek döviz artışını sürdürecektir, buna paralel faizler artırılabilecek, milli devalüasyon yaşanacak ve enflasyon patlayacaktır. Bu ekonominin şoka girişidir. Yolu sonuna gelmiştir. Artık duvara dayanılmıştır. Ve çıkışlarda imkansız gözüküyor. Tek yol yeniden emperyalist efendilerine baş vurmaktır. Ne yazık ki onların yaptığı da yaşanan bu süreci tazelemekten öteye gitmiyor. Ve işte dönüp baktığımızda 71 yıllık TC tarihi bunun sürekli tezahürüdür. Bu durum elbet kitlelere yansıyor kabaran vergiler, yüksek enflasyon şeklinde devrimci durumun ivmesini habire yükseltiyor.

Çeşitli milliyetlerden biz emekçilere gelince, biz ne yapacağımız konusunda net olmalıyız. Zira var olan durumun bir ve tek ilacı proletarya önderliğinde Kızıl Siyasi İktidarlar perspektifiyle iktidarı parça parça ele geçirmek ÖHD'ni gerçekleştirmek ve emperyalizmden tam bir kopuş sağlamaktır. Tüm bu yaşananların temel sorumlusu olan emperyalizmi, feodalizmi ve komprador kapitalizmi elip süpmektir.

Ekonomi profesörü Güler cadının tüm afra-tafrası şimdi daha iyi ortaya çıkmıştır. neredeyse devalüasyonlar zinciri oluşturan TC ekonomisinin DYP-SHP koalisyon ortaklığı dönemine baktığımızda ekonominin dibe vurduğu görülecektir.

AÇIKLAMA: Elimize posta kanalıyla geçen, TKP/ML MK imzalı aşağıdaki bildiriye konunun güncelliği bakımından önemli bulduğumuz için aynen yayımlıyoruz.

'Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza!'

GERÇEK KURTULUŞ YOLUNUN, FAŞİST BEYAZ ORDUYA KARŞI KURULU OLAN SENİN ORDUN TIKKO SAFLARINDA SAVAŞMAKTAN GEÇECEĞİNİ UNUTMA!

Faşist Türk devletinin bir numaralı koruyucusu durumunda olan, beyaz ordudaki askerlik süresinin üç ay daha uzatılması da, halkımızın özgürlüğü için tutuştuğumuz gerilla savaşı karşısında sökmeyecek. Ve onun emin adımlarla yürüdüğü engelleyemeyecektir!

Emperyalizmin yemini bekçisi faşist Türk devleti, sosyal kurtuluş ve Kürt ulusal mücadelesi karşısında gün geçtikçe daha çok çaresizleşiyor. Çaresizleşince daha çok saldırganlaşıyor. Saldırganlaştıkça baskıya daha çok batıyor. Bataklıkta kurtulmak için yeni yeni terörist kanunlar çıkartıyor. Bunlarda yetmeyince senaristler bu kez yeni senaryolara ortaya çıkıyor. Bu senaryoların baş yazarı ve aktörü ise, dünya ezilen halklarının baş düşmanı ABD emperyalizmidir. Bunun Türkiye'deki en büyük sopası, en vurucu kılıcı fügenani ise faşist beyaz ordudur.

"Anti terör" yasasıyla teröristliği daha da yasalastıran Türk devleti, efendileri emperyalist devletlerin izini ve kendisi gibi uğak olan faşist devletlerin yaptığı gizli anlaşmalar sonucu "sınır ötesi" hareketleri da neredeyse güncel ve yasal hale getirdi. Bunlardan birisi de, 7 Ocak günü Türk ordusunun Suriye sınırlarını aşarak PKK'ya yönelik giriştiği korsan harekattır. Bu da bir kez daha gösterdi ki, hiçbir geri ve faşist devlet, ezilen ulusların gerçek dostu değil, düşmanıdır. Bu "operasyon" PKK için, Suriye ile işbirliğini kesmesi, en azından onu sınırdan dayandırmaktan vazgeçmesi için büyük ders olmalıdır.

Aylardır halkımıza, özellikle de Kürt halkına karşı bu canavar devlet tarafından başlatılan "Topyekün" savaşa, böylelikle yeni bir halk daha eklendi oldu. Bu da yetmedi. Bu kez halkın bilinçsiz evlatlarını, devrimcilere karşı başlatılan topyekün savaşa daha uzun süreli kullanmak ve kardeşi kardeşle vurdurmak için, askerliği bitemek üzere olanların sürelerini üç ay daha uzattılar. Üstelik neden uzattıklarını gerekçelerini ağza salıyalı piyonları aracılığı ile şu açıklamayı yaparlardan geri durmadılar: "Üç ay uzatmamızın nedenleri, elimizdeki askerler, gerillalara karşı tecrübeleridir. Biz teröristleri bu kıymetli bir öcüne dair yemin ettiklerimizden, vemi alacağımız askerler de acemi olduğundan, dolayısıyla başarı kazanmaz düşük olmaları için tecrübeli askerlerin terhis süresini üç ay uzatmaya karar verdik." Diğer bir gerekçe de "27 Mart yerel seçimlerinin güvenliği" gösterilmektedir.

Zulüm ve sömürü cenderesi altında yaşayan halkımız, kanımız

emen bu vampir sınıflar ve onların militarist güçleri, bugüne dek bizleri yoketmek için çokça yemin ettiler. Fakat her yemin edişlerinde onlar biraz daha gerilerken, partimiz ve ordumuz daha güçlendi. Dahası, üç ay değil on ay, hatta yüz ay daha uzatsalar, yinede gelişmekte olan haklı sosyal ve ulusal, özellikle de sosyal kurtuluş mücadelemizin güçlü balyozları karşısında bunalandan bunalıma, krizden krize, parçalanmaktan parçalanmaya düşmekten, oradanda kaçınılmaz sonuçları olan tarihin çöp tenekesine atılmaktan kurtulamayacaklardır. Çünkü, haklı olmayan, halka dayanmayan ve halka karşı savaş açan bir güç, kimliği ne olursa olsun ayakta duramaz! Hele hele bu halk kendisini gerçek kurtuluşu götürecektir Komünist bir partinin önderliğinde örgütlenirse.

Türk Devleti, ne denli terörist yasa çıkartırsa çıkartsın, vampir Çiller hükümeti ne denli de "yok ettik, ediyoruz" yemini ederse etsin, ne denli silah vb. olarak güçlü (!) olursa olsun, bu onları, çöküşten ve yıkılıştan kurtaramayacaktır. Ve buradsızın şahsınızda bir kez daha ilan ediyoruz ki, bozkırlarda tutuştuğumuz bu kızıl alevi sondaucuya Türk hakim sınıfların ve efendileri emperyalist devletlerin gücü yetmeyecektir! Kızıl bayrağı yere düşürmeyecek, daha daha yükseklere çekeceğimize bilimlidir.

Son Askerlik Yasaları da halkımıza karşı açılmış olan Topyekün Savaşa bir devamı hemde daha bir hızlandırılmış ve azgın halidir. Daha birkaç gün öncesinde Cizre'de altı Kürdü katletmeleri, bunun açık göstergesi değil midir? Bu ve benzeri yasalarla veya uygulamaları, sizden güç alan hükümetimiz TIKKO'yu nihai olarak yenilgiye uğratmalarını bir kenara bırakalım da, kendi içerisinde (beyaz ordü) daha bir bozgun yaşayacakları açıktır. Daha şimdiden yüzlerce askerini firar ettiği basına yansımaktadır. Heride bu sayının daha bir artacağı ise, çok büyük olasılıktır. Zoraki günlüştü ve bilinçsizlik üzerine kurulu bir orduda böylesine silerlerin uzatılması iç bunalım ve bozgunun arttıracağı ve artması da kaçınılmazdır. Şunu ilave edersek, beyaz ordunun kendi içerisinde ne denli bir kaos yaşadığı, yaşayacağı ortadadır. Bolu Komando Tuğayının cephaneliğine, "Yaşasın Ordumuz TIKKO", diye pankart asmaları, gerillaya ve halka karşı savaşmamamızın açık sinyallerini vermektedir. ve iş karşılığı ortaya sermektedir.

Beyaz ordunun demotini altında askerlik yapan halkımızın genç evlatlarına çağırımız şu olacaktır:

Biz şunu çok iyi biliyoruz ki, sizler bu orduya gönüllü ve bilinçsiz bir şekilde hizmet etmektesiniz. Ve şu an oldukça huzursuzluk içerisinde olduğunuzu da tahmin edebiliyoruz. Buna göre sizden istediğimiz şudur; mademki gönüllü ve huzursuzsun, (ki öyle olmamanı imkansızdır) oyleyse hiç zaman geçirmeden, silah ve teçhizatla beyaz ordudan firar ederek, senin ordun olan TIKKO saflarına katıl!

Silahını ve tetiği senin sınıf kardeşin olan gerillalara karşı değil, beyaz ordunun genarelleri ve onların para babaları olan komprador burjuvazi ve toprak ağalarına çevir! Sınıf kardeşin gerillaya karşı atacağı bir kurşun, aynı zamanda sana, anneye, habana ve hem de halkına sıkılmış birer kara kurşundur! Kardeş katili olmak istemiyorsan ve kendi özgürlüğüne kurşun sıkılmak istemiyorsan, oyleyse hiç zaman geçirmeden firar edip TIKKO'ya katıl!

Sende çok iyi biliyor ve yakinen yaşıyorsun ki, beyaz orduya askerlik yapmakla ne halkını, ne kendini, ne de dostlarını korumuyor, tam tersine senin ve o değerli halkının can düşmanı olan büyük patron ve büyük ağalarının sistemini koruyor, halkımıza, devrimciler ve işçilere karşı. Onunda ötesinde, bu zebani sınıfların fabrika ve topraklarını korumak için işçilere ve köylülere ve diğer emekçi kesime karşı seni kullandıklarını kullandığını farkında mısın? Daha açığı, kendin için koruduğun bir kaç toprak daha yokken, düşmanların için koruduğun çok şey var. Bu gibi tavırlarla, kendine ve halkına yabancılaşmışın farkında mısın? Bu gibi tavırlarınla kendi kurtuluşuna bilinçsizce de olsa kurşun sıkıldığını ve düzeni koruduğunun farkında mısın? Evet, farkında olsan zaten beyaz orduya değil TIKKO'ya katılırsın! Ama henüz zaman geçmişi değil. Yani geç değil.

Oyleyse, kendin ve halkın için hiçbir yararı görmediğin, tam tersine zararını gördüğün, bu zulüm saltanatının koruyucu devamı olan beyaz orduya askere gitme! TIKKO'ya katıl! Çünkü, seni kurtuluşa götürecektir silahlı savaşın güç, beyaz ordü değil, senin ordun olan TIKKO'dur!

BU NOKTADA HALKIMIZA OLAN ÇAĞIRMIZ ŞUDUR:

İysiden, güzelden, yeniden, demokrasiden, ilericilikten vb. yana ne varsa onun düşmanı olan bu faşist sistemin daha uzun erimli ayakta kalmasını istiyorsan; evlatlarını beyaz orduya değil, senin bir numaralı evlatlarından oluşan or-

dun TIKKO'ya gönder. Devrimin şairini ve özgürlüğün sembolü olan TIKKO gerillalarının namularından çıkan kurşunlar daha güçlü çıkın ve kurtuluş günlerin daha çabuk gelsin!

TIKKO'ya katılması için teşvik et ki, kendi demokratik iktidarının kuruluş günleri için faşizme sıkılan özgürlük kurşunları, ülke sathına oradan da dalga dalga diğer ülkelere yayılsın!

Bu kölelik düzeni ve onun zora dayalı ordusuna karşı başka bir zorla karşı koymadıkça, başkaldırı birinci Komünist Partisi etrafında örgütlenmedikçe, zulüm ve sömürü altında yaşamaya mahkumsun!

Oyleyse kahrolsun kölelik düzeni ve onun beyaz ordusu!

Şunu da hiçbir zaman aklından çıkarmamalısın ki, sadece sloganlar haykırmakla ne devrimin olacağını, ne de bir adım ileri atacağın unutma!

Düşmanlarına daha güçlü darbeler indirmesi için TIKKO'yu olanca göcünde destekle ve onun için hiçbir fedakarlıktan çekinme! TIKKO'nun namularından çıkan her kurşun senin payın çok büyüktür. Çünkü TIKKO'nun bir yaratıcı pınarı varsa o da sersin!

Oyleyse, senin güçlü desteğin karşısında hakim sınıflar ve onların militarist güçleri, ordumuz ve halkımıza karşı ne denli saldırgan ve operasyon yapırsa yapsınlar yine de kendilerinin çöküşü giden omuzlarını kurtaramayacaklardır. Yeter ki bizler doğru politikalar ve kendi ilkelimizden şaşmayalım. Bundan şaşmadıkça başaramayacağımız ve aşamayacağımız hiçbir engel yoktur! EN İYİ SAVUNMANIN SALDIRIDAN GEÇECEĞİNİ UNUTMA!

— BEYAZ ORDUYA DEĞİL, KIZIL ORDU TIKKO'YA KATIL!
— KAHOOLSUN KOMPRADOR-PATRON-AĞA DEVLETİ!
— YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ!
— YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ, BAĞIMSIZLIK, SOSYALİZM VE KOMÜNİZM MÜCADELEMİZ!
— YAŞASIN KÖYLÜ GERİLLA SAVAŞIMIZ!
— YAŞASIN PARTİMİZ TKP(ML)

**OCAK 1994
TKP(ML)-MK
Türkiye Komünist Partisi
(Marksist-Leninist) MERKEZ
KOMİTESİ**

Artvin'de 4 TIKKO gerillası şehit düştü

Haber Merkezi- Artvin'in Yusufeli ilçesinde 4 TKP/ML TIKKO gerillası devlet güçleriyle girdiği çatışmada şehit düştü. Şehit edilen gerillaların isimleri şöyle: Erhan Öztürk (1967, Anamur doğumlu), Hasan Özdoğan (1956, Nazımiye doğumlu), İhsan Şimşek (Divriği doğumlu) ve Muharrem Kaya (1968, Divriği doğumlu). Şehit düşen gerillalardan Erhan Öztürk TKP/ML üyesi ve TIKKO Genel Komutanlık üyesiydi. Yerel kaynakların verdiği bilgilere göre olay şöyle gelişti: Adı geçen gerillaların ana gerilla birliğiyle bağlantı kopmuştu. Bunun üzerine, 22 Ocak'ta İhsan Şimşek isimli TIKKO gerillası bir minibüse el koyup, birliken kopan yaralı yoldaşlarını tekrar birliğe götürmeye çalıştı. Ancak TC güçlerinin bölgede yoğun olarak operasyon sürdürmesinden dolayı Şimşek çemberi yaramadı ve çatışmada şehit düştü. Birlikten kopan diğer yaralı gerillalar da, 26 Ocak günü faşist TC kuvvetleri tarafından yoğun bir biçimde sansarak katledildi.

Kazım Gündoğan kaybedilmek isteniyor

Haber Merkezi- Asker kaçağı olması nedeniyle, hüviyetini gizleyerek Gültekin Şahin ismini ve hüviyetini taşıyan Kazım Gündoğan, İstanbul Terörle Mücadele Şubesi tarafından kaybedilmek isteniyor. Gündoğan'ın avukatı Kemal Yılmaz, konuyla ilgili olarak bir basın açıklaması yaptı. Yılmaz olayın gelişimini basın açıklamasında şöyle özetledi: "23 Ocak 1994 tarihinde İstanbul Emriyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi tarafından Gültekin Şahin kimliğiyle gözaltına alınan Kazım Gündoğan, arkadaşları Sami Solmaz, Hasan Kızılcak, Resul Gündoğan ile 25 Ocak 1994 tarihinde gözaltına alınan Kazım Öztürk ve Zeynel Utan adlı kişilerin Aydınlık ve Özgür Gündem gazetesinde isimlerinin çıkması üzerine, daha önce de basında çıkan ve gözaltı listesinde ismi bulunmayan Kazım Gündoğan'ın Aydınlık ve Özgür Gündem'de isminin çıkması üzerine, Gündoğan'ın Hollanda'da bulunan dayısı Ali Öztürk benî arayarak yeğeni Kazım Gündoğan'ın asker kaçağı olması nedeniyle hüviyetini gizleyerek Gültekin Şahin isim ve hüviyetini taşıdığını, yeğeni ile bu şekilde haberleştiğini bana bildirmiştir." Avukat Kemal Yılmaz, müvekkilinin sağlığından, hayatından ve işkenceye tabi tutulacağından kaygı duyduğunu belirttikten sonra "Müvekkilimizin politik bir kişiliğe sahip olması ve politik bir aileden gelmesi, bu nedenle basının bu konu ile ilgilenmesini, konunun üzerinde duyurulukla dayanmasını istiyoruz." dedi.

Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist'ten açıklama

Haber Merkezi- TKP/ML Doğu Dersim Alt Bölge Komitesi, "Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası" nedeniyle bir bildiri yayınladı.

Elimize posta kanalıyla geçen bildiriye, haftanın neden Ocak ayının son haftası olduğu hakkında sunlar belirtiyor: "Ocak ayı, Türkiye proleteriyasının ve ezilen halklarının ilk komünist öncülerini Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının Kemalistlere Karadeniz'de kahpece boğdurularak katledildiği aydır. Ocak ayı, Türkiye proleteriyası ve ezilen halklarının Komünist önderi

İbrahim Kaypakkaya'nın işkence katledilmesi ile sonuçlanan tutsaklığının gerçekleştiği aydır. Ve Ocak ayı, Kaypakkaya'nın can yoldaşı, Dersim'in kızıl gücü Ali Haydar Yıldız'ın, Partimiz TKP/ML'nin ilk şehidi olarak (24 Ocak 1973) katledildiği aydır. Bu nedenle Ocak ayı, partimiz TKP/ML'nin şehit düşen tüm üye ve taraftarlarının, TIKKO'nun kahraman gerillalarının, TMLGB partizanlarının, Kürt Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yigit savaşçılarının, Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve arkadaşlarının ve bir bütün olarak

proleter dünya devrimi sürecinin ulusal ve sosyal kurtuluş kavgasında; Halk savaşında işkencede ve daragaçlarında devrimci ve insanlığı yüce erdemleri uğruna kahrmanca kendilerini feda edişlerinin, partimizin demokratik halk devrimi, sosyalizm ve komünizm davası uğruna sürdürdüğü halk savaşı mücadelesinin eylemi pratiğinin de anıldığı aydır."

Bildiride "Bu hafta yas haftası değildir. Devrimin ve partinin değerlerinin mücadeleye mahmuzlandığı haftadır" şeklinde tanımlandıktan sonra şöyle de-

riyor: "24 Ocak Pazartesi günü 'Yaşayan Hayat Dinle, Şehitler Konuşuyor' sloganı ile hayati durduruyoruz. 24 Ocak günü tüm Dersim çapında kepenkler incek, kontaklar kapatacak ve okullar boykot edilecektir. Böylece o gün, yaşayan hayatın sessizliği içinde parti ve devrim şehitlerinin anılan dilecektir." Bildirinin sonunda ise "Bütün Dersim halkını, devrimci demokrat birey ve grupları, 24 Ocak günü için partimiz organını aldığı bu karara saygılı olmalarını bekliyoruz." deniliyor.

PÜLÜMÜR VE KARADENİZ ŞEHİTLERİ ANILDI

"Kavganız, kavgamızdır yoldaşlar"

İstanbul/Ozgür Gelecek- 22 Ocak günü Sangazi Mezarlığı'nda Zeki Peker'in mezarı başında anma yapıldı. 21 Ocak 1993'te, Dersim bölgesinde TKP/ML-TIKKO'nun bir gerilla birliği ile devlet güçleri arasında başlayan çatışma ve sonrasında köktül hava koşullarına yenik düşerek şehit düşen 6 gerilladan biri şehit düşen Zeki Peker'in mezarı başında anıldı. Anma törenine yaklaşık 70 kişi katıldı. Zeki Peker'in başına bir demet karanfil yerleştirildi. Ve mezarın üstü karanfillerle kaplandı. Tam bir yıl önce ölen gerillaların isimlerini sıraladığı bir döviz açıldı "Şehit Akleleri".

Her birinin yanına birer karanfil diktirilen adları sıralandı. "Yaşamın Zeki Peker, Barbara Anna Küstler, Ali Demirdağ, Ali Ekber Batasul, Erkan Fener, Alisan Yalçın yoldaşların şahit 21 Ocak Direnişi" Peker'in yanbaşıdaki dövizde şu sözler yer alıyordu. "Yaşamın Zeki yoldaşın Pülümür direnişi".

Tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganının atıldığı anında Yeni Demokratik Kadınlar Demneği adına bir konuşma yapıldı.

Şehitlerin insanlığı yarattığı en büyük değer olduğu vurgulanan konuşmada, "Emperyalist devrimci Barbara Anna Küstler'in rahat yaşa-

zının ancak emekçilerimiz iktidar olmasaydı olanaklı olacağını düşünerek dağılım çıkışı anlatıldı. Erkan Fener, Ali Ekber Batasul ve Alisan Yalçın'ın da bu doğrultuda doğrultusunda devrim mücadelesinde yerlerini aldıkları belirtilen açıklamaya şöyle sona erdi: "Güçlü olan hepimiz. Çünkü haklıyız, çünkü boyasına güzel değerlere sahibiz. Eğer bugün devlete karşı yeterince muhalefet gösterilmiyorsa bu örgütümüzün yeterliliğindedir. Bizlere düşen görev yaşamın her alanında, okulda, fabrikada, tarlada, şehirde, dağda örgütlenip somarünün üstüne üstüne yürümek ve sınıf mücadelesine katılmaktır."

Ağır kıy koşullarına, soğuğa ve kara yenik düşen TIKKO gerillalarının yoldaşları bugün artık kar üstindedir. Kar üstünde savaşıyor. Bu solumdur, bu umuttur, yüzünüzü bu umuda döndürün, bu umuda hep birlikte güçlendirelim."

Yeni Demokratik Kadınların bir çağrısına "Ağa-patrola devletini yıkacağız, halk iktidarı karacağız" sloganıyla yanıt verildi.

Daha sonra Zeki Peker'in ailesi bir konuşma yaptı. Kardeşinin dağıtımını önce aralarında geçen son konuşmayı anlattı. Kardeşinin kendisine "3. Konferans kararlarını okudum. Ben dağıda bir devrim nefesi olmak is-

"Yaşamın Partimiz TKP/ML-TIKKO Gerillaları Ölümsüzdür!" sloganları atılarak sömür emekçi topraklarından sonra Haydar Doğan'ın mezarı ziyaret edildi. Orada da bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. "TIKKO Gerillaları Ölümsüzdür!" sloganını bir kez daha yüksek

1991 yılında Pendik'te polisler tarafından çatışmada ölen Haydar Doğan'ın mezar taşına bir şiir kazındı:

*Durmadan şehitler verdik
Ama dendi ki sokak sokak
İnsanlar taşınmış barikatlara umdu
Dünyanın dört bir yanına
Selam uçurduk ve sorduk
Namlularını karnına
Cehennemine dönmüş yareklerini"*

"TARİHİ YARATAN BİRİCİK GÜÇ HALKTAN BASKASI DEĞİLDİR"

1993 yılının 21 Ocak günü Mandoz'un yanbaşı bir grup gerillanın bulunduğu sığınma yeri olan devlet güçlerini gerillalar fark ediyor. Bunun üzerine hazırlık yapan gerillalar 22 Ocak günü devlet güçleriyle çatışmaya girişip yermemeyi.

Devlet güçlerinin çemberini kıyıp vermeden geçen gerillalar civar köylere gidebilecek için dondurucu soğukta yola koyulmuşlardı. "Kışın aşılması" denilen Mandoz dağına dondurucu soğukta, acımasız doğa koşullarıyla mücadele eden gerilla birliği 6 kayıp vermiş, ama köye ulaşmıştı. Bu olayda kimileri şuurunu yitirmişti, kimileri elini aygama...

Halkıyla bitişen, ondan kopuk gerilla savaşının gelişip güçlenmeyeceği bilinciyle hareket eden gerillalar ürünlendi bu olayda daha somut sonuçları. Köylüler onları bağırına basmış, geçiken her türlü yardım ve desteği sunmuş uzun süre onları devlet güçlerine teslim etmedikleri gibi barındırmışlardır.

TKP/ML 3. Olağanüstü Parti Konferansı Dersim'in bu yiğit köylülerine bir mesaj göndererek, gurur ve onurlu şerefle döndüğünü açıklamıştı.

KARADENİZ VE DERSİM ŞEHİTLERİ CEZAEVİNDE ANILDI

Dersim'de şehit düşen Fevzi Koç, Bekir Kürşat Onay, Deniz Son ve Mustafa Arslan ile tüm Karadeniz şehitleri Sağmalcılar Cezaevi'ndeki günlük mahkumları tarafından anıldı. Baradaki özgürlük mahkumları, cezaevi koridoruna çıkarak bir anma metni okudular. Metinde "MLM'yi kendisine rehber edip, batalarımızın arınarak her geçen gün daha emel adanla halk savaşını geliştiren partimiz, son yıllarda Karadeniz'in geniş bir bölümünde yaygınlaşmış kaçırdığı gerilla savaşında birçok önder üye ve kadrolu savaşçısını yitirdi. Tapınağın düşen her yoldaşımız, bir sonraki için kaynağı oldu. Babalar, İsmailler, Tunceliler Karadeniz'deki sisi dağıttılar. Ve sonrakilere onları ekleği tohumları üzerinde devrimin birer fidanesi oldular." denildi. Metin okunduktan sonra "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Yaşamın Köylü Gerilla Savaşını!" sloganları atıldı.

Ote yandan 20 Ocak gecesi TMLGB mahkumları yeni bir molotof kasırgısı estirecek bir çok banka şubesini ağır zarar uğrattılar gazetecileri arayan millîtimar "eylemeleri parti ve devrim şehitlerini anmak amacıyla yapıldı. Devrim şehitleri ölümsüzdür" dediler.

tiyorum. Okunurları sen de okuyaydın böyle düşünürdün" dediğini anlatan ağabeyi "Ben bu düşünceye saygı duyuyorum. O insanların savaşımına da. Onlar Diyarbakır zindanlarında ser verip ser vermeyen önderim devamlıydılar. Kardeşimi almaya gittiğimizde Dersim köylülerinin onları bu soylu savaşımı, sahiplenmeleri, onlardan gururla söz etmeleri görülmeye değer bir şeyti. Zaten kardeşim durumu ağırtaştığında kendisiyle ilgilenen yoldaşlarımıza "Bata harcıya değiliz her dakika yeni bir yoldaşa olamıyoruz" diyerek yollarını devrim emellerini isteyen kardeşimle gurur duyuyorum." dedi.

GRUP MUNSUR TURKÜLERİYLE ANMADA

Grup Munsur'da saziyle, sözcüyle anmaya katılmıştı. Gülsipe sirtlarında katledilen devrimci insan İsmail Hanoglu için bestelenen türküyü çok sevdiği belirlenen Zeki Peker için söylediler. "Hevalı hevalı İsmail, yoldaş İsmail" diyorlardı Grup Munsur. "İsyan Ateşi" adlı türküyü de söyleyen Grup Munsur'a anmaya gelenlerde katıldılar.

na bir şairin eseri imişti. İşte bu yüzden baskını bir siyasî itibar meselesi yağan TC mahkemeleri, yargılamaya 6 yıl sonra bitirebildi!

Daha 21 Ocak 1992'de dava sağıktan İsmail Doğruer DGM'ye şöyle sesleniyordu: "Döndüncü yılı sona ererken savunma aşamasına ancak girebilirdi davamız, yargılama süresi ve uygulamalarıyla mevcut hukukun dahi etmediği bir ötek oluyorduk. Bu dava, lazarlık soruşturmasından itibaren tüm uygulamalarıyla göstermelik ve biçimsel olduğunu biliyoruz."

Yargılama süreci içerisinde tutuklu olarak yargılanan özgürlük mahkumlarına, yeni çıkarılan CMUK sayesinde daha ağır cezalar verildi. Diğer sanıklardan Zeynel Aslan, Elmas Değeri, Şahin Karasu, Hasan Aytan ve Ahmet Özer'de çeşitli cezalar alındı.

Özgürlük mahkumları, duruşmada pankart açarak ve sloganlar atarak kuran postere ettiler.

Bilindiği gibi daha önce de TKP/ML-TIKKO devrimci yargılanan Cemal Keser ve Ramiz Erinciler idam cezası almışlardı.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Devletin çıkmazı

Devlet nedir? Bir sınıf ya da sınıfların bir başka sınıf ya da sınıflar üzerindeki baskı aracıdır. Klasik, burjuva devleti örgütlenmiş güdük demektir. Özel mülkiyete dayalı toplumlarda devlet, azınlığın çoğunluk üzerindeki zor'u olarak bellirir. Yarı-emperyal, yarı-feodal bir ülkede devlet, emperyalizmin toplumsal dayanağı olan sınıfların, yani kompradorların ve büyük toprak ağaların sınıflarının baskı aracıdır, örgütlenmiş zor'dur. Devlet bu zor'u hangi araçlarla ısrar eder? En başta ve esas olarak orduyla; sonra polis kuvvetiyle, mahkemeleriyle vs.

Devleti ayakta tutmanın temel amacı ordu. Türkiye toprağında açık bir amaçla örgütlenmiş bulunuyor. Dolaysızca bu amaçla, aynı zamanda devletin de aşmasıdır. Her sömürücü ve baskın devletin görünür amacıdır bu. Bundan kaçınılmaz.

Devlet özellikle son zamanlarda iyice belirginleştiği gibi, gerici zor'u uygulamada sınıfsal zorlanıyor. Gerici zor'un devrimci zor'u dolaysızca bir çatışma içinde olduğu ülkelerde, ordu, asker bulmada tek amaç noktasına gelmiş bulunuyor. Devrimci karşı-devrimin, halkı savaşa baskıya savaşı karşı karşıya bulunduru bir yerde başka türlü de olmaz.

İki barikat, iki yaka karşı karşıya. Gerici zor'un barikati, halk, devrimci, komünistlere ve özel olarak Kürt halkı ve devrimci ulusal hareketlere karşı hunharca savaşında çıkmazını alan bir barikat. Terhiler beklenen kurulu kararlarla üç ay ertelenmiş. Bunun arka planı, askerlik sürecinin uzatıldığıdır. Yüzbinlere varan asker açığı vardı ve bu, her geçen gün büyüyordu. Başka nedenlerin yanında bu açık, esas olarak kaçak askere dayanıyordu. Halk çocukları, kendi kardeşlerine karşı savaşmak istemiyorlardı; dağıtık gerillaya karşı insanlık dışı yöntemlerle savaşın emellerinden olmak istemiyorlardı genocid yaşarlardı. Ajanın, patronun, generollerin çocuğu, bakıcın, öğretmen, sanayicinin çocuğu diskolarda fink atarken, yoksulun, varlıklıların, işçinin kısaca emekçinin çocuğu dağıtık gerillaya, köyde yoksul köylüye karşı savaşmak istemiyorlardı. Kaldı ki, savaşın da devletin zoruyla ve göndürme savaşçılarıdır. Bu, bütünüyle böyle olmaz da önemli ölçüde böyleydi.

Asker açığı habire büyümektedir. Fırarlıların sayısı gün geçtikçe kabarmaktadır. Asker açığı, her ne kadar "bu Mayıs'ta bitireceğiz" diyorsa da, ve "1994 yılında" (tercüme) (!) gündemden çıkarılacağı, diye avaz çıktıkça kadar mülk meydanlarında haykırıyor da, ve askerlik sürecinin (geçmiş) uzatılması, her ne kadar bu söylemlerle bağlantılıysa da, terhilerin ertelenmesi de gözden olamaz. Devlet topyekün bir gerici savaşa veriyor ve bu savaş için orduyu bütün araçlarıyla hareket ettirmiş bulunuyor. Bu kıs "terörü" "bitirmeyi" (!) hesap ediyorlar. Onlar da buna inanıyor; ama, bu sömür mahkumları! Topyekün savaş için askere gereksinimleri var; cepheye sürmek için genocid işel-böyle çocuklarına gereksinimleri var; Kürt'ü karınak için "Memot"lere gereksinimleri var; sınıf mücadelesini dağıtık boğmak için insana gereksinimleri var.

Nafis!
Bir yanda, göndürlü savasın gerilla birlikleri ve köylüleri arkasına almış sınıfsal ve ulusal kurtuluş savaşı, öte yanda, göndürlü savasın erici birlikleri ve gerici zor'u ayakta tutan kalan karşı-devrim. Bir cephe sürekli kan kaybederken, diğer cephe habire güçlenmektedir ve dağıtık dağa yayılmaktadır. Ördü nasıl sızamaz girmesin ki? Asker nasıl fırat etmesin ki? Asker kaçışı nasıl büyümüyor ki?

Bir yanda PKK önderliğinde halkın ağağdan dolaysız desteğiyle yükselen ve emperyalere darbe istene darbe vuran Kürt ulusal kurtuluş hareketi, beri yanda her millyetten halkın kardeşçe sınıf dayanışması; ve birliğini esas alan "Daha Fazla Dersim'i" şiarıyla heybetlice avığa doğrudan TKP/ML-TIKKO devriminde halk demokrasisi, bağışçılık, sosyalizm ve altın yağ uğruna sürdürülen savaş.

Terhilerin ertelenmesi bu savaş bitirebilir mi?
Beyhude!
Yıllardır sürdürülen sınıfsal ve ulusal gerilla savaşını bitirebilir mi?

Asla!
Dağların sesi susturulamaz, ama topyekün karşı-devrimci savaş, gerici zor'unu yegama geçirmede daha çok zorlanacağına benzer. Devrimci karşı-devrim arasında savaş derinleşip, köklenip, asker açığındaki acıların dylasına büyüyüp, köklenip, ekil, mulla arklar hale gelecek. Bunun altını özellikle çiziyorum size, vahşetin uygulanması, bu kıyım düzenini emandir! Daha dün askerlik süresini kısaltımlar, bugün süre sınırları içine girmişler. Daha dün asker fazlasında dem vuranlar, bugün asker açığıyla yüz yüze kalmışlar. Daha dün Özel Ordu için seferber olanlar, bugün bunun için göndürlü bulamaz hale geldiler.

Bu demektir ki, devlet amaçla girmişti. En "saygın" kurumlarında gözüme başlamıştır. Gelecekte bu gözüme daha da genişleyecektir.

Bu demektir ki, "güçlü devlet", "güçlü ordu" vb. şairler, içi boş, kaf birer sözcük olmaktan öte bir anlam ifade edememektedir. O heybedli görünümün altında keza bir boşluk var. Zamanında ne de güzel demişti Mao: "Emperyalizmin kağıtları kaplandı!" diye.

Şimdi ise şöyle diyebiliriz: Komprador patron-ağa devleti kağıtları kaplandı. İsrar, özveri ve inançla, halk savaşını birkaç on yıla yayabilen bir anlayışla ve Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung öğretisi rehberliğindeki liderliğinde ne kadar çok yükseltilmiş, kağıtları kaplandı o denli çok sözcük çıkaracaktır. Ve devlet ve ordu bir sükut torbası gibi dibinden çözülmeye başlar!

Düzen ekonomik, politik, askeri vb. her alanda çok yönlü bir bunalıma ulaşmıştır. Bu bunalım derinleşmektedir ve bu bunalımdan yararlanmak için halk savaşını anlamak ve uygulamak her zamankinden çok daha muazzam önemde sahiptir.

Zor, zor'u altedilmiştir!
Çelimsiz ve basiretsiz gerici zor, gözüme sürece girmişti Devrimci zor'un kadrettiyle bu sarıya ivme kazandırmak farkalade güzel olacaktır.

manı terk edip insanlığı kurtuluşu uğruna Dersim dağılarına uzanan savasını soyula bir devrimci. Emperyalist zindan en ince halkından koparması çeyreğe uygun olarak mücadeleleni boyutlandırıyor. İktidarın ML karakterlerine destek vermeyi bir görev olarak kabul eden ve bunun gününü taşıyan Barbara Anna Küstler, yolunuzu ışık tutuyor. Çocuklarımız bundan böyle onun adını taşıyacak, emperyalist dayanışmanın en yüce örneği olan Küstler'den öğrenmemiz gereken çok şey var." denildi. Ali Demirdağ'ın doktor olduğuna, dil öğrenimlerini içinde boğulmadan, köse demme kaygısına kapılmadan silah d- de dağıtları donuklarında devlete karşı savaşmanın onuruna taşıdığı açıklanarak "Dağlarda yoldaşlarımız daha fazla yardımcı olacağız, halkın mücadelesine daha çok katkıda bulunacağız düşüncesini taşıyan Dr. Hüseyin, eğer şehide kalsaydı yine aynı inanç ve amaçla mücadele ederdi" denildi.

Zeki Peker'in yeksal bir ailenin çocuğu olduğu ve çocukları bölgeye de yetiştirdiği, gerçek kurtuluşun bireysel değil, toplumsal olduğu doğru düşünüşleriyle gerilla olduğu, tüm sokakların ortadan kalkacağı bir dü-

Bilindiği gibi Kandıradaki 1972 Pivade Alayını TKP/ML-TIKKO tarafından 1988 Ocak'ta basılması ve 8 G-3 tıfeliyle birçok militsiyenleri el koyması, faşist TC'ni sararı-

Özgürlük mahkumlarına yine icam

Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik yine toplatıldı

Haber Merkezi- Özgür Gelecek'in 20. sayısı ve Yeni Demokrat Gençlik dergisinin 16. sayısı İDGM tarafından toplandı. Özgür Gelecek'in toplatılmasına gerekçe olarak, gündem sayfasında (3. sayfa) yer alan, "Asker gitmiyor-Fırat ediyor" başlıklı yazıdaki "Halkı askerlik hizmetinden soğutmak ve devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne yönelik neşriyat yapmak" gösterildi. Yeni Demokrat Gençlik'in toplatılmasına ise "Halk Gençliği Halk İktidarı İçin Halk Ordusuna", "TMLGB Marş Katılımı Lanetledi, Başkan Mao'nun 100. Doğum Yılı Kutladı", "YKP/ML'nin Gençlik Kolu Genç Mücadeleci Hareketçileri'nin Bir Yetkilisi ile Röportaj", "Kürt Ulusal Hareketi Zaafıların Terketmelidir", "Kampyaya Yardımlarımız Sürecektir" başlıklı haberler ile fotoğraflı ilanlarda "yasadışı terör örgütü TKP/ML TIKKO'nun örgüt propagandasını yapması, halkı sınıf ayrılığı gözeterek devlet aleyhinde suç işlemeye teşvik ve tahrik edici ve ayrıca halkı askerlikten soğutmak" suçlarının işlendiği gerekçe olarak gösterildi. Sorumlu yazışları müdürümüz Belent Özdemir konuya ilişkin olarak 24 Ocak'ta yaptığı basın açıklamasında şöyle dedi: "Önceleri asker sayısını düşürmekten sözde ve askerlik stresini kısaltan faşist TC, giderek gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi karşısında acze düşüncü, verdiği sözleri bir anda silerek asker terhislerini durdurdu. Ve bununla birlikte askere gitmemeler katanahat artarken fuarlar da yaygınlaştı." Özdemir, yayınevimize Limut Yayıncılık bünyesinde çıkan Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik'in toplatılmasına nedenini ise şöyle açıkladı: "Faşist TC'nin, bu beyhude çarpışmayı ve halk çocuklarının tepkisini iyi yakalayan gazetemizi toplaması, bu gerçeklerin geniş halk kitleleri tarafından öğrenilmesini engellemeye yönelik panik içindeki saldırıdır." Özdemir, çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye halklarının tek doğru haber alma kaynağı olan tuzakçı devrimci-sosyalist basını, bu tarihi görevini yerine getirirken yaşadığı saldırılara rağmen görevini yapmaktan kaçınmadığını ve bu tavırını bundan böyle de tereddütsüz olarak sürdüreceğini bir kez daha ifade etti.

Newroz Ateşi basıldı

Haber Merkezi- 26 Ocak günü, Newroz Ateşi dergisinin İstanbul merkez bürosu polis tarafından basılarak talan edildi. Derginin arşivine, bilgisayarına, daktilosuna, yayına hazırlanan dergi ve kitaplarına "el koyan" polis, büroyu mühürleyerek kapattı. Polis, Newroz Ateşi'nin yasadışı örgüt yayını ve derginin Genel Yayın Yönetmeni Ahmet Onal'ın örgütte ilişkisi olduğunu iddia etti. Bilindiği gibi Özgür Gelecek Ankara Bürosu da basılmaya ve talan edilmiş, çalışanları yasadışı örgüt militanları gibi gösterilmişti. Yazışları Müdürümüz konuya ilişkin basın açıklamasında, sosyalist basına susturmaya hiçbir gücün yetmeyeceğini bir kez daha ifade etti.

Ankara büromuza yoğun baskılar

Ankara/ Özgür Gelecek- Son üç yıldır çeşitli yöntemlerle Ankara büromuz üzerinde baskı kurmaya çalışan Ankara polisi, 9 Ocak günü gerçekleşen Nilüfer Atav'ın görevli cenaze törenini bahane ederek büromuz çalışanlarına saldırıya başladı. Nilüfer Atav'ın cenaze töreninden iki gün sonra, 11 Ocak gecesi, Atav ailesinin Sincan-Fatih'teki tarihi evi basıldı. Polis baskını taziyе kaabalağının belli ölçülerde azaldığı bir zamana getirmişti. Nilüfer Atav'ın ablası olan Ankara temsilcimiz Badegül Atav, içtiye silahlarıyla gelen polisler arama izinlerini sordu. Polisler arama izni göstermediler ve temsilcimiz nişanlısı Kamil Eser'e "Sen bizim geleceksin!" dediler Eser "Neden gelecektim? Arama iznini gösterin!" diye ısrar edince, polis "Sen bizi biliyorsun, gel diyoruz!" sözleriyle ev sakinlerini tehdit etti. Bu sözlerin ardından temsilcimiz ve nişanlısı evin içinde tartaclamaya başladılar. Direnen ev sakinleri beş katlı apartmanın merdivenlerinden sınırlanarak indirildiler. Bu arada "İnsanlık Onuru İskenciyi Yenecek!" sloganı peceinin sessizliğini yarıyordu. Polisler hiç ummadıkları bir durumda karşılaştıkları, direniş sloganları binbin mahalleyi ayağa kaldırmıştı. Böylece içtenc yüzlerini tüm komşulara göstermişlerdi. Bu telaşlı evden bir an önce uzaklaşmak isteyen polis, arama yaptıktan çok evi ateşe tahrip etmiş, duvarlardaki resimleri yırtmış, eşyalarını devirmiş, Nilüfer Atav'ın ve diğer aile bireylerinin bütün fotoğraflarına (çocukluk fotoğraflarına bile) el koymuştu. Nilüfer ve Badegül Atav'ın çeyiz sandıklarına dağınmış, evdeki yazılı kağıtlardan ne varsa (telefon rehberi bile) toplanıp götürülmüştü. Önceki gündeleme apartman yöneticilerine "Binadaki analizleri neden haber vermiyorsunuz?" diyerek işkence eden polis bu tavırları, Nilüfer'i tanıyan komşularına gerçek teröristin devlet olduğunu bir kez daha göstermiştir. Temsilcimiz ve nişanlısı işkencehaneye getirililerinde de gözbağı tak-

Ankara temsilcimiz Badegül Atav, büromuzun kapısındaki mühür gösteriyor.

ılmayarak ve slogan atarak direnişlerini sürdürdüler.

BİLDİK SENARYOLAR

Polis Ankara büromuza da cesuri gün zorla girerek, işteki demirbaşları ve yayınları, "Emniyet" müdürlüğüne taşıdı. Bu arada büroya gelen muhabirimiz Nebahat Polat da gözaltına alınmıştı. Temsilcimizle aynı gece içerisinde Kamil Eser'in üç yeğeni ve 5-6 okurumuz da gözaltına alınmıştı. Aynı gün büromuz DGM tarafından mühürlenmiştir. Polis, temsilcimiz Badegül Atav ve muhabirimiz Nebahat Polat'a 9 gün boyunca yoğun işkence yapmıştır. Çalışanlarımız işkencecilerle açlık grevi ve direniş sloganlarıyla gerekli yanıt ver-

mişlerdir. 17 Ocak'ta çalışanlarımız ve okurlarımız burjuva basının önüne çıkarıldılar. Önlerindeki masaya konulan 3 tabancayı polislin koyduğuna, temsilcimiz, basın önünde teşhir etmiştir. Polis, gazeteminiz arşivindeki yayın organlarını ve kendi marifetleriyle yarattıkları TKP/ML bagış makbuzalarını masada sergileyerek çalışanlarımızı tutuklamaya yönelik senaryolar kurmuştur. 29 Ocak'ta DGM sorgu yargıcının çıkarılan çalışanlarımızdan Nebahat Polat ve 3 okurumuz tutuklanmış, temsilcimiz ve nişanlısı ile birlikte 2 bayan okurumuz ise sorgu hakını tarafından serbest bırakılmıştır. Burjuva basına teşhir edilen silahın sahibi ise (Polis bu ajanlaştırılmış kişiyi

saat bu operasyon için gözaltına almıştır. Ne çalışanlarımız ne de okurlarımız daha önce bu şahsı tanımıyorlardı) silahları "antika" bulunarak tahliye edilmiştir.

21 Ocak'ta Ankara büro çalışanlarımız İHD Genel Merkezi'nde tutuklanan Nebahat Polat, Ergün Bütiner ve Muzaffer Aslan'ın aileleri ile birlikte bir basın toplantısı düzenleyerek polislin baskı ve senaryolarını teşhir etmişlerdir. Basın toplantısına burjuva basın gelmediği gibi, Aydınlık gazetesi de "muhabirimizin izinde olmasını" bahane ederek katılmamıştır.

Ankara Sosyalist Basın Platformu ise, ne çalışanlarımız gözaltındayken ne de sonrasında olayla ilgili en doğal tavırı bile almamış, bir basın açıklaması bile yapmamış, çalışanlarımızla dayanışma içine girmemiştir. Oysa gazetemiz, Sosyalist Basın Platformu'nun en aktif üyelerinden biridir. Kaldı ki böyle bir dayanışmaya mazhar olabilmek için ille de üye olmak gerekmez.

Polis çalışanlarımızın DGM'ye çıkarıldığı günlerde onlara okurumuzu daha gözaltına almıştır. Bu insanlar ise 26 Ocak'ta DGM'ye çıkarılmıştır.

GÜNDEM'DEN DEVRİMCİ DAYANIŞMA

Ankara büromuzun mühürlenmesi ve düzenlenen operasyonlar sırasında "gözaltına" alınmayan tek muhabirimiz; büromuzun mühürlenmesi üzerine Özgür Gündem gazetesi'nin Ankara Temsilciliği ile görüşüp büro imkanları konusunda yardım istedi. Muhabirimize temsilcilik tarafından olumlu cevap verildi.

Özgür Gündem Ankara Temsilciliği, devrimci dayanışmaya güzel bir örnek olarak, büro, telefon ve fax gibi iletişim araçlarını muhabirimizin kullanımına sundular.

Özgür Gelecek Tokat temsilciliği mücadele cephesinde yerini aldı

Tokat/ Özgür Gelecek- Komprador patron-apa devletinin, halkın gelişen mücadelesini bastırma çabasında, düştüğü acizlikten dolayı, baskı, zulüm ve sömürde sınır tanımazlığı bir ortamda, bu çürümüş düzeni teşhir etme ve dünyayı değiştirip dönüştürmede halkı MLM bilimiyle silahlandırmayı ve bu politikaya doğrultusunda her geçen gün daha geniş kitleleri kışkırtılmayı hedefleyen gazetemizi Özgür Gelecek, 15 Ocak 1994 tarihinde Tokat bürosuna açtı. Özgür Gelecek Tokat bürosu da böylece mücadele cephesindeki yerini aldı.

Tokat bürosundaki açılış devrimci-demokratlar ve yurtseverlerden oluşan kitlelerin katılımıyla gerçekleşti. Katılım oldukça yeterliydi. Bunun nedeni, açılış çalışmalarını sürdüren arkadaşların, yoğun çalışmalarından dolayı, geniş kitleleri haberdar edemeyişiydi. Başka bir etmen de Tokat halkının siyasi bilincinin oldukça geri olması ve büromuzun işlevi konusunda halkta kafa karışıklıklarının bulunmasıdır. Ancak biz açılışımızın değil, işlevimizin gürkemeli olması dileği ve olacağı noktasından hareket et-

mekeyiz. Açılış programımız, Tokat temsilcimiz Hüseyin Kaplan'ın açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada esas olarak MLM biliminin kavranmasını gerekliliği vurgulandı. Özellikle Türkiye'deki sosyal ve siyasal durum anlatıldı ve kırılma düzeni teşhir edildi. Düzenin değişip dönüşmesinde sosyalist-devrimci basının rolü ele alındı ve yapılan baskılar tanıandı. Emperyalizme, feodalizme ve komprador kapitalizme karşı MLM'nin kuzul güzerhalında ilerleyen PKP'nin Pen'da stratejik denge aşamasına gelmiş bulunan janli mücadelesi ile Başkan Mao'nun "Emperyalizm kağıtan bir kaplıdır" ifadesinin hayati bulması örneklandı. Kırıldan, büromuzun çalışmalarına aktif olarak yardımcı olmaları ve saldırılara karşı hep birlikte yanıt vermemeleri istendikten sonra konuşma sona erdi.

Daha sonra, devrimci-sosyalist basına yönelik düzen saldırıları ve karşı koyma yöntemlerinin değişik boyutlarıyla ele alındığı ve kırılmanın de kanıldığı bir söyleşi yapıldı. Bazı arkadaşlar şiirler okudular, ar-

dından herkesin katılabileceği devrimci marşlar ve türküler söylenirken sonra açılış programı sona erdi.

Özgür Gelecek gazetesi Tokat bürosu, halkı MLM bilimiyle silah-

landırmaya temelinde çalışmalarını sürdürecektir; halkın çıkarlarına yönelik saldırıları teşhir eden ve halkın doğru haber alınmasını sağlamaya çalışan bir mücadele mevzisi olacaktır.

Halkı MLM bilimiyle silahlandıran yeni bir mevzi: Tokat büromuz

ADBP üç günlük açlık grevi yaptı

lerde sosyalist basının Adana temsilciliğine yönelik polis baskılarını artarak devam etmektedir. Son 20 gün içerisinde Devrimci Proletarya, Birlik, Mücadele, Emek ve İçin Yol büroları polis tarafından basılarak arşivlerine el konmuş, hürolar talan edilmiş. Mücadele ve İçin Yol'dan muhabirler de olmak üzere 10 kişi gözaltına alınmış ve 4 kişi tutuklanmıştır. Bizler Adana Devrimci Basın Platformu olarak bu saldırıların protesto için üç gün süreli açlık grevine gidiyoruz. Ayrıca buradan tüm kamuoyuna sesleniyoruz: İnsanlık onuruna ve seslin sesin olan

soyalt basına sahip çık!" Açlık grevinin birinci gününden itibaren demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler ve halkın yoğun destek ziyaretleri beklenenin üzerindeydi. İkinci güne büyük bir moral ve coşkuyla giren grevciler bu destek ve katılmadan çok memnun olduklarını, bu birlikteliğin daha geniş alanlara ve daha üst boyutta eylem birlikteliğine dönüştürüleceklerini belirttiler.

Açlık grevinin biriminde bir basın açıklaması yapan Adana Devrimci Basın Platformu, gün geçtikçe tutunan devlet terörünün artık toppe-

ğin "devrya dönüştüğünü, en ufak bir ayırtımın bile egemenler tarafından nazmedilemediğini ve cup, işkence, yargısız infaz ve gözaltında kayıplarla cevap verildiği belirtti. Adana Devrimci Basın Platformu'nun başlattığı "Sosyalist Basın Susturulamaz" adlı kampanyaya çerçevesinde yapılması düşünülen eylemlilikler ise, ortak bildiri ve afiş hazırlama, kentlin merkezi bölgelerinde açık alanda gazete ve dergi satma, DKO'lerin katılımıyla ortak bir panel düzenlemek, sosyalist basına dayanışma gecesi düzenlemek, Açlık grevi ile birlikte başlatılan imza kampanyası ise, halen devam ediyor.

Adana/ Özgür Gelecek- Sosyalist basına yönelik topyekün saldırıları protesto etmek amacıyla Adana Devrimci Basın Platformu tarafından başlatılan kampanya çerçevesinde 3 günlük açlık grevi yapıldı. Barışat, Özgür Gelecek, Devrimci Proletarya, Emegin Bayrağı, İçin Yol, Kurtuluş, Medya Günaesi, Newroz Ateşi, Emek, Direniş, Deng, Komal olmak üzere toplam 13 gazete ve dergi temsilcileri tarafından oluşturulan platformun 9 üyesi tarafından gerçekleştirilen açlık grevi 21 Ocak '94 günü İHD Adana şubesinde başladı. Açlık grevi, Adana Devrimci Basın Platformu'nun basın açıklamasıyla başladı. Basın açıklamasında şu görüşlere yer verildi: "Son gün-

27 Mart yerel seçimleri ve Aleviler

Sivas Madımak Oteli'nde 37 demokrat, aydın sanatçıyı yanarken seyreden ve katılmamın bilimum suç ortağı burjuva partileri, bugün Alevi kitlesinin oy potansiyelini çıkarları uğruna nasıl kullanacakları hesaplarıyla seçim meydanlarında arz-i cadam etmeye başladılar.

Önümüzdeki yerel seçimlerde ne yapacakları konusunda değişik şehirlerdeki Alevi dernekleri ve belli simalarıyla yaptıkları söyleşileri sunuyoruz.

İSTANBUL

Özgür Gelecek - Bu seçimlerde tavrunuz ne olacak?

Muharrem Coşkun
Pir Sultan Abdal Canlar
Derneği Başkanı
Bizim dernek olarak belirlenmiş bir tavrunuz yok. Kendi düşüncemizi belirteyim. İnsan haklarını, evrenselliği çağdaşlığı, insanın özgürce kendini tanımasını temel almış, bu perspektifi de hissettirmiş kesimlerin desteklenmesinden yanayım.

— Bu kesim kimler oluyor?

— Bu kesimi şöyle tanımlayabiliriz. Kimler demokrasiyi savunuyorsa, kimler insan haklarını savunuyorsa bu kesimin içinde yer alıyor. Biz demek olarak belli bir parti seçmedik. Dernekler kozmopolitik yerlerdir. Homojen değildir. Şimdi kozmopolitik yerlerde biliyoruz her yelpazem insanı var. Eğer demek olarak ideolojik karar çıkarırsak o kozmopolitlikten insanların tepkilerini de alan bir pozisyona gireriz. Ayrıca şunu da eleştiriyoruz, mesela Kervan dergisi kalkıp özel sayı çıkartarak, SHP'yi destekliyor. Alevilerde bunu desteklemelidir diye bir davranış belirledi. Haşgı hakla, hangi örgütlülükle bunu söylüyor bilemiyoruz. Ama biz bugünkü aşamada hiç kimsenin alevilerle ilgili karar verme hakkına sahip olmadığı görüşündeyiz.

Cumhuriyet gazetesinde SHP'yi destekleme eğilimi çıktı. Kendine alevi derneğini diyen 19 tane derneği yanına getirip lanse edenler alevi toplumunun adına birini destekleme, öbürünü köstekleme olgusunu onlerine köydüler. O derneklerin hiçbirisi alevi potansiyelini kucaklamıyor. Biz de buna dahiliz. Bu nedenle onlar adına da karar alma hakkına sahip değildir. Üstelik dernek sadece bir kesimin derneği olmamalı. Yok alevi derneği, yok şu derneği diye birşey olmamalıdır. Tavrunuz demokrasi, evrensellikten yana olmalı, kısacası insan değerlerinden yana olmalı seçmektir.

Türkiye'de hiçbir parti alevilerin sorunlarını içeren bir programı sahip değildir. Bu haklar devlet tarafından gaspediliyorsa, bu ülkede hak gaspları oluyorsa buna ilişkin programları olmalı. Bu olmadığı gibi alevilerde de bir örgütlülük yok. Alevilerin bir taban örgütlenmesi yaratması gerekiyor, bu şart.

Ben oyumu önceki seçimde bağımsız adaya vermiştim. Ama şimdi vermeyeceğim çünkü bu da örgütsüzlüğü temsil ediyor.

Ali Elgül

Pir Sultan Abdal Canlar
Derneği Başkan Yardımcısı
Bugün insan haklarından, insanca değerlerden bütün partiler bahsediyor. Bugün MHP'de insan haklarından bahsediyor. Aslında işin esasına baktığımızda Pir Sultan'ın katledilmesinden günümü-

ze kadar alevilerin Türkiye'de bir iç tehdit oluşturması, tehdit unsuru olarak değerlendirilmesi ve bu unsurların sürekli katliama uğraması söz konusudur. Günümüzde, geçmişte bu katliamlar yaşandı. İktidarda hep sosyal demokratlar vardı. Çorum, Maraş, Sivas katliamları buna örnek. Sosyal demokratlar ne alevilerin temsilcisi ne de kurtarıcısı. Burada bir gerçeklik var, bugüne dek alevileri çok iyi kullanmışlar. Hâli de kullanma yolundadır. Biliyorlar ki aleviler demokrasinin savunucusudur. Laikliğin koruyucusudur. Bu yanlış mantık artık yıkılmaldır. Bireysel olarak bunların kitlesinin kurtarıcısı olmadıklarını görmek gerekiyor. Oy verilme arayışında önce sosyalist partileri görmeleri gerekir. Alevilerde ne taban örgütlülüğü var, ne de tavan birliği var. Alevi kendini tayan olarak örgütleyememiştir. Örgütlenmemiş bir güç tabanı yönlendiremez.

MALATYA

Hasan Meseli
Hacı Bektaş Veli Kültür
Derneği Malatya Şube
Başkanı

Siyasi partiler yalnızca seçim zamanı Alevileri hatırlıyorlar. Bizze sahip çıkmıyor, yalnızca kullanıyorlar. Devlet bizlerden halktan aldığı vergilerden 8,5 trilyonu Diyanet İşlerine veriyor, Sunilerin ihtiyaçları için kullanıyorlar. Siyasi bir dernek değiliz; siyasi partilerin güdümünde olmayız. Alevilerin çoğunluğu SHP'ye oy veriyor; fakat SHP bize sahip çıkmıyor. Hiçbir partiyi desteklemiyoruz. Alevi partilerin kurulmasına karşıyız. Mezhap paylaşa hiçbir partiyi desteklemiyoruz. Dürüst, namuslu, bağımsız adayları destekleriz. Tüm Partilerden şikayetçiyiz. Bizi krallık soytarıları gibi kullanıyorlar. Şeriatçi faşist hareketlerin hızla gelişmesini gözönünde alarak SHP'de birleşmediği gerekliğini düşünüyoruz. Laiklik konusunda SHP kesin tavır koyduğu için SHP desteklenmeli. „Elbetteki SHP'de bize güven veriyor. Devlet hepimizden aldığı vergilerden 8,5 trilyonu Diyanet İşlerine aktarıyor. Bu 8,5 trilyonu 8 kurugundan aleviler faydalanmıyor. Türkiye'nin üçte birini oluşturan alevilerin aynı oranda pay alamaması baskıcı bir durumdur. Ecevit'i bir zamanlar Karaoğlan diyerek adını dağlara bayırlara yazmışız. Ancak aldığımız. Daha sonra Ecevit gerçek yüzünü, faşist yüzünü gösterdi. Alevi partisinin kurulmasına taraftar değilim. Felsefemizde böyle bir şey yok. Bana dedi diyorlar. Ancak ben dedeliğimde inanmıyorum; benim tanım insandır, sevgidir, kardeşliktir. Demokrasiye dönük bir çalışmada suniside, Hristiyanı da, Yahudisi de kardeşimizdir” diyor.

KAYSERİ

Hacı Bektaş Veli Kültür
Yatma Derneği'nden bir yöneticisine seçime ilgili sordukumuz bir soruya karşılık: „ Benim için partilerin hepsi birdir. Hiçbirinin birbirinden farkı yoktur. Biz aleviler genelde oyumuzu sol partilere veririz. Ama gel gör ki bir Sivas katliamı ve bir Maraş katliamı sırasında hep sol partiler başta idi. O zaman oyu vermenin ne anlamı var?

Aynı soruyu bir üyesine sordukumuzda: O da bireysel düşüncesi olarak "en yakın (yani sol bir

partiye) oyun verilmesi gerektiğini aksi taktirde daha kötü olacağını söyledi.

Baska bir üye ise; Kayserinin özel koşulları gereği oyumuzu bir sol partiye vermezsek, MHP'nin gelmesi durumunda daha kötü olacağını, bize bir sol partinin daha faydalı olduğunu söyledi.

Sivas ve Maraş'la ilgili sorumuza ise de; Onların bize devlet tarafından ve sol partilerin başta olduğu dönemlerde yapılsada, MHP gibi bir partinin başa gelmesi aleviler için daha kötü olur.

ADANA

Murtaza Demir
Pir Sultan Abdal Derneği
Genel Başkanı

Parti farkı gözetmeksizin (şeriatçı, irkçi hariç) iyi unsurlara oy verilmesinden yanayım. Mezhap partileri ilkeliktir ve alevi partisine de karşıyız, ancak DKO'ler ve sendikalarındaki insanların oluşturacağı bir parti kurulmalıdır. Biz bu seçimlerde partilerden ziyade kişilere, iyi unsurlara oy verilmesinden yanayız. Buna yapma nedenimizde alternatifimiz oluşturmaz.

Sadık Boral

Pir Sultan Abdal Derneği
Adana Şube Başkanı

27 Mart seçimleri her kesimin olduğu gibi Pir Sultan Abdal Derneklerinde partileri sorguladığı, dostu-düşmanı bir kez daha değerlendirdiği bir dönemdir. Olaya bu çerçevede baktığımızda bize yapılan baskıları, Kahraman Maraş, Çorum ve Sivas katliamlarını değerlendiriyoruz. Zorunlu din derslerini, hızla çoğalan Kur'an Kursu, imam hatip okullarını da değerlendiriyoruz. Bunları yapanlar düzen partileridir. Bu kararların alınmasında şu veya bu ölçüde hepsinin sorumluluğu vardır. Bundan dolayı düzen partilerine oy vermiyoruz. Oyumuz sosyalizme.

Gürsel Fırat

Pir Sultan Abdal Derneği
Adana Şubesi Başkan
Yardımcısı

Geçmişte vebagünde olduğu gibi katliamlar sık sık karşımıza çıkıyor. Bu katliamlarda düzen partilerinin gözetiminde yapılmaktadır. Bilhassa bu katliamların sosyal demokratların iktidarı döneminde olması da düşündürücüdür. Alevi kültürü mevcut yönetimlerce daima asimile olmuştur. Şu andaki olgumuz, bu iktidarlardan umudumuzu kestirmiş için demekler bünyesinde kültürümüzü yaratmaktadır. Kültürümüzü yaratırken faaliyetlerimizin feodal bir çerçeveden alınarak gerçek temeli olan sosyalizme dönüştürülmüştür. Bunu da düşündüğümüz zaman, bizim isteklerimize yanıt verebilecek bir parti olmadığı için düzen partilerine oy yok diyoruz.

TOKAT

Henüz faaliyete geçmeyen Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği Tokat şubesinin, konu ile ilgili görüşüğümüz yetkilileri "27 Mart yerel seçimlerinde herhangi bir partiyi destekleme gibi bir politikalarının kesinlikle olmadığını dernekte ilişkisi olan herkesin seçimlerde özgür iradeleri doğrultusunda hareket edebileceklerini söyleyerek kendilerinin SHP'li olduklarını ve insanların (alevilerin) SHP destek vermelerinin doğru olacağını düşüncesinde olduklarını belirttiler.

Özgürce

İsmail Yıldız

Aleviler üzerindeki oyunlar

Efemen sınıf politikalarını tarafından seçilmişten seçime hatırlanan emekçi halk ve ulusal-dinsel sorunlar şimdi yeniden gündemdedir.

Marxizm-Leninizm-Maoizmin ülkemiz koşullarına uyarlanmasından bir sonucu olarak komünistler ülke gerçekliğini tahli ederek verili her sorunu sınıf mücadelesiyle ilişkilendirmiş bir şekilde ele almak zorundadırlar. (Ulusal, dinsel, cinsel, kültürel vb. sorunlar böyle sorunlardır.) Bir yandan demokratik kazanımlar için mücadele etmek ama aynı zamanda bu kazanımların Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesinde bir basamak olduğu düşüncesinde olmak ve sonuçta herşeyin gerçek kurtuluşa tabi olduğu anlayışıyla hareket etmek... Komünistlerin çığgisi budur. Bu çığgının somut ifadesi olarak demokratik devrim ve sosyalizm programı oluşturmak ve taktiklerle buna zan-olan vermek kapsamındadır.

Ulusal, dinsel, cinsel vb. ayrışmaların ve haksızlıkların varlığını belirlemek ve ayrışmaları devrim mücadelesi potansiyelini birleştirerek ayrışıklık değildir. Tam tersine bu, gerçekliğin kabulü ve somut koşulların somut tahli üzerinde şekillenen MLM politikasıdır.

Komünistler Alevilik-Aleviler konusunda da böyle bir anlayışa sahiptirler. Sayıları kimilerine göre 18 milyon, Alman etnoğu Kristina Kohl'e göre ise 25 milyon olan Alevilere Kültür ulusu ve Türk ulusu içinde olduğu gibi diğer azınlık milliyetler için de de rastlanmaktadır. Yani bir kısmının dinsel inançlarını yaşama sorunu yanında ulusal gerçekliği yaşama sorunu da vardır. Tüm Alevi emekçi halkının ise, herşeyin merkezi halkasını oluşturduğu sorunu, yani diğer azınlıkların sorunu vardır.

800 yıl Osmanlı toplumunda, 70 yıldır da TC devletinde bir dinsel azınlık olan Aleviler, bütün baskı ve katliamlara karşın hâlâ dikiste değer bir topluluk olarak varlığını sürdürmektedir. Yüzyıllarınca olarak Erzurum, Sivas, Tokat, Amasya, Maraş, Çorum, Bingöl, Malatya, Yozgat ve Erzurum yörelerinde yaşamaktadırlar. Bunun yanında ülkeye geniş olarak dağılmış, İstanbul, Bursa, Aydın, Adana, Ankara, İzmir gibi büyük şehirlerde de yoğun olarak yaşamalarını sürdürmektedirler.

Henüz içinde esas-cillerin ilikletti bağlanmadı sallanmaya direncini taşıyan ve zulme karşı bağkaldırı yanıyla Pir Sultan şahsında simgeleşen; diğer yandan Hacı Bektaş-ı Veli şahsında simgeleşen genel hümanist anlayışı taşıyan ayırmı ayrımı yanları olsa da bu detay yazımızın konusu değildir.

Alevi konusuna MLM'lerin yaklaşımı da olarak şöylece; özgür, hiçbir baskı altında kalmadan dinsel inançlarını yaşama-yaratma haklarının kazanılması demokratik bir haklar. Bu hakların kazanılması için mücadele komünistlerin de sorumludur. Bununla birlikte faşizm koşullarında demokratik kazanımların kağıt üzerinde kazanılma da pratikte fazla hayat bulamayacağına göre ve gerçek özgürlük ortamının ancak DHD ve sosyalizme ulaşacağını bilerek bu mücadeleye tabi kalma anlayışı tek doğru yaklaşımdır. Aynı zamanda ulusal gerçekliği yaşama-yaratma Aleviler için de bu anlayış geçerlidir. Zira tek başına "ulusal örgütlenme" ve ulusal devlete sahip olmanın sorunu çözmediği ortadadır. Türk ulusunun mensup Alevilerin durumu bunun için önemlidir.

Politik kesimlerden bazılarının Alevilik olgusu ve yaşadıklarından haberleri dahi yoktur. Diğer bazıları ise, Alevileri "kurtlar sofrasına salmış kuzu" misali ele almaktadırlar.

Özellikle bu yana merkezli yönetimler hep tehlike olarak görmüş ve katliamlarla çok etmek politikası yanında, zaman zaman da sertten savanlamak yöntemini uygulamışlardır. Yavuz Sultan Selim'in İran'a, Şah İsmail'e karşı giriştiği Çaldıran Savaşında 40 bin Alevinin kafasını vurduğu hatırlanmaktadır.

Cumhuriyet dönemiyle birlikte, Kemalistlerin sahte Laiklik söylemleri Alevi toplumu üzerinde müthiş bir etkide bulunmuştur. Bütünleşik öylesine bilandirabilmiştir ki, yaşam güvencesi olarak Kemalistlere ve kardukları TC'ye sarılmışlardır. TC içinde de ordusu ve sosyal-demokratları... Ama aynı zamanda ordunun açık iktidarı askeri tasit dönemlerde olsun, "sosyal-demokrat" etiketli faşizm dönemlerinde olsun en sonuza katliamlara da uğramaktan kurtulamamışlardır. Etkileri tek tek saymaya gerek yoktur, en son, DYP-SHP koalisyonu döneminde yaşanan, 8 saat boyunca hükümetin ve devletin müdahalesi bulunmadığı, 37 insanın herkesi gözle önünde yaşandı, TV'lerin çekimleri yaptığı Sivas Katliamı bütün canlılığıyla zihinlerimizde yaşıyor. Fakat buna rağmen hâlâ bazılarına SHP Aleviler sağında umut olarak görülebilmektedir.

1987 sonrası patlak bitirmişliğine hemen her tarafı kurtulan Alevi-Bektaşlı dernekleri konusuna demokratik birer müdahale, değerlendirilmelidir. Şu da gözardı edilmemelidir, gerek dernekleri kuran-yönetenler, gerekse de kamuoyunda "Alevi aydını" olarak sine çıkarılan genel değerler konusudur. Bu alan ve araçları düzenin nimetlerinden yararlanmak için kaldırıp olarak kullanılmaktadırlar. Çoğu SHP içinde politikaya atılma ve bir köşeyi de kendisi kapma uğraşında ve amaçındadır.

Bazı kesimlerin, Alevilere için görünmez agrana sınıf gündemler oluşturarak Alevi-Sünni ya da Laiklik-Anti laiklik tartışmalarını kızgırtmalarına da dikkat edilmelidir.

Bugün Kürt Ulusal Mücadelesi'nde öne çıkan güç olarak PKK'nın konuya yaklaşımı da faydalıdır. Din konusunda tutarlı ve kararlı bir yaklaşımı yoktur. İsa'yı İsa, Musa'yı Musa, Muhammed'i Muhammed din ve mezheplerden emekçileri kendi inançlarını yaşama mücadelesinde özgür bir ortamı kavuşturmaya ve bu süreçte insanlığın gerçek kurtuluşunu gerçek kurtuluşunu göstermek yerine; yerine göre "en iyi İslami hareket", yerine göre de Alevi'yi küçültmektedirler. "Bismillahirrahmanirrahim"li bildiri-lerde PKK'ınlar, Sünni köy başbağları'a saldırırlar...

Kendisine Şeriatçı hedef almış, düzenin dinsel parçası Refah Partisi de Aleviler üzerinde oynama yapmaktadır. RP'nin kardeşlik çağrısı sahtedir. Onlar, şeriatçılığa ve kentlilerin karşı toplumdaki olgulara antipati ve endişeyi dağıtmak için nasıl or- nu içindeki sabaşlara ve manken, artist bayanlara vb.lerine yönelim gösteriyorlarsa Alevilere de benzer mantıkla yönelim gösteriyorlar.

Çoğulu kalıklarda gündeme gelen bu faydacı yaklaşımlar Alevilere dost değildirler. Alevilik bir araç olarak kullanılanlar kendilerini kurt olarak değerlendirirler ama Aleviler kuzu değildirler ve bugüne kadar kurulan kurt kaplarını da yakında parçalayıp atmasını bileceklerdir. Sahte Laiklik ve Alevilikle emekçileri aldatmanın pakt tükenmişle yürütmektedir. Alevi-Sünni kardeşliği ise ancak sınıf kardeşliği ve sınıf savaşımıyla içiçe elde edilecektir.

Memurlar saldırıyı nefretle kınıyor

Kayseri/ Özgür Gelecek- 13 Ocak 1994 günü kamu çalışanları Ankara Şubeler Platformu'nun grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları için yaptıkları hak alma mücadelesinde saldırıya uğramalarına, Kayseri Kamu Çalışanları Platformu, yaptığı basın açıklamasında nefretle kınıyarak saldırının tüm emekçilerle beraber demokrasiye ve insan haklarına yapılmış bir saldırı olduğunu açıkladı. İçişleri Bakanı Nihat Mençesi'nin görevden alınmasını da istendiği açıklamada, yapılan saldırının polisim "rutani" durumuna bağlanarak meşru gösterildiği belirtildi. Kamu çalışanları yaptıkları bu basın açıklamasının ayısını başbakanı telgrafla iletiler. Kayseri Kamu Çalışanları Platformu Tüm Sağlık-Sen, Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tarım-Sen ve Sosyal Hizmet-Sen'den oluşuyor.

Büyük miting

Ankara/Özgür Gelecek- 60 sendika, meslek kuruluşu ve kültür örgütünden oluşan Demokrasi Platformu'nun düzenlediği miting hazırlıkları sürüyor. Özelleşirmeye, baskı yasalarına, adaletsiz vergi yasalarına, grevsiz, toplu sözleşmesiz sendikaya karşı düzenlenecek miting, gazetemizin başlığına girildiği 29 Ocak günü Ankara/Kasalar'da yapılacak. 26 Ocak'da bir basın açıklaması yapan Ankara Demokrasi Platformu dönem sözcüsü İbrahim Yalçın "Sermayesizliğin ağızdan düşürmediği Arjantin ve Meksika modeli uzun süremeden kendilerini açıklamışlardır. Arjantin'de çalışanlar ekonomik ve siyasal baskılardan yaşayamaz hale gelip, sokaklara dökmüş, Meksika'da ise köylüler silahla olarak ayaklanmışlardır. Yarım çok geç olmadan, Türkiye, Arjantin veya Meksika gibi olmadu, tüm çalışanlar ve onların örgütlerinin gerekli tedbirlerini alınmalarını zamana çoktan gelmiştir." dedi. Basın açıklamasının ardından Ankara Demokrasi Platformu sekreteryası yaklaşık 100 kişilik kadıyla bildiri dağıtmaya çıktı. Kamuoynuna miting nedeninin de anlatıldığı çağrı bildirisi, Ulus ve Kızılay'da yaklaşık 25.000 adet dağıldı. Miting için hazırlanan 8.000 afiş de Ankara caddelerine asıldı.

Demiryolu çalışanları öfkeli

Denizli/ Özgür Gelecek- Denizli'de demiryolu çalışanları grevli toplu iş sözleşmeli sendika hakkı ve diğer taleplerinden dolayı 13 Ocak tarihinde Denizli şehir merkezinden dışından başlayarak merkeze doğru sloganlı ve alkışlı bir yürüyüşle tepkilerini dile getirdiler. Taşındıkları dövizlerle de isteklerini gündeme getiren kamu çalışanları devletin acze düşüğünü ve yükselen mücadele karşısında memurun taleplerine evet demek zorunda kalacağını söylediler. İsteklerinin gündeme gelmediği takdirde seçimlerde oy potansiyellerini kullanarak seçimleri boykot edeceklerini vurguladılar. Demiryollarında çalışan 40 memurun hepsi bu eyleme katıldı. Memurlar büyük bir coşkuyla şehir merkezine girenken halktan da destek aldılar. Ö gün, hareket memurları olmadığı için trenler sefer yapamadılar.

3 bin kişi cop yakarak devlet terörünü lanetledi

Izmir/Özgür Gelecek- 18 Ocak tarihinde Kamu Çalışanları Sendikaları İzmir Şubeler Platformu, yaklaşık 500 memur ile birlikte İzmir Konak Meydanı'nda 13 Ocak'ta Ankara'da ve Malazgirt'te memurların toplanmasına ilişkin bir protesto gösterisi düzenledi.

26 sendikadan ortak kararıyla yapılan eyleme DİSK, TMMOB, Halkevleri, Tabipler Odası ve Eğitim-İş destek amacıyla katkıda bulundular.

Memurların Konak Meydanı'nda toplanarak protesto eylemini gerçekleştirmesi, halkları yoğun bir ilgi görürken, destek amacıyla katılanlarla birlikte göstericilerin sayısı 3000'e kadar ulaştı.

Kamu çalışanlarının, mücadeleleri sonucunda elde ettikleri kazanımları gerek kendi hukuksal düzenlemeleriyle gerekse, dayanaksız gerekçelerle elde ettikleri kazanımların geri alınması istenmesi ve isteklerinin yasal düzenleme kapsamına alınması istenmesine ilişkin memurlar, "Ülkemizi hangi delikanlı yöneticiler tarafından yönetildiği, 18 Ocak tarihinde açığa görülmüştür. Bu nedenle 13 Ocak'ta yaşanan saldırı ve vahşeti kınıyor ve protesto ediyoruz." dediler.

Kamu çalışanları demokratik taleplerini bir kez daha gündeme getirirken, anti-demokratik uygulamaların kaldırılmasını ve toplu sözleşmeli sendikal haklarını dile getiren sloganlar atıldı. Kamu çalı-

Hakkı talepleri için yürüyen memurlar Ankara'da polis tarafından vahşice coplanmışlardı.

şanları, memura kalkan copları protesto etmek amacıyla, protesto alanında, temsil copları yakarak bu olayın bir devlet terörü olduğunu vurguladılar. "En ufak demokratik kapıdan tahammül olmayan devletin kendi terörünü 13 Ocak'ta olduğu gibi kitlelerin üzerine dayatmaktadır." dediler.

Ayrıca, dışları ve içkileri ile kazandıkları kazanımların yasalar

gerçevesinde kabul edilmemesi halinde, yerel seçimlerde oy potansiyellerini kullanarak seçimleri boykot edeceklerini tekrar gündeme getirdiler.

Büyükşehir Belediyesi önünde gerçekleşen eyleme, belediyenin sendikasıyla çabalarından dolayı belediye çalışanlarının katılmaması, kamu çalışanlarının tepkisini arttırdı. "Memurlar buraya"

şeklinde slogan atarak, pencerelerden alkışlı destek veren belediye çalışanlarını da eyleme ortak etmeye çalıştılar. Hiçbir baskının bu hakkı mücadelelerinden geri adım atıramayacağını söyleyen kamu çalışanları, alkışlı protesto şeklinde eylemliklerini bitirdiler.

Sıkı "güvenlik" önlemlerinin alındığı protesto gösterisi olaysız bir şekilde sona erdi.

Memurdan eyleme devam !

Ankara/Özgür Gelecek- 13 Ocak'ta Ankara'da toplanan memurlar, coplara teslim olmadıklarını gösterdiler.

20 Ocak günü, daha önce coplandıkları Yenışehir Postanesi önünde toplanan yaklaşık 1500 kamu çalışanı, yaptıkları sloganlı basın açıklaması sonunda, Çiller'e toplu olarak protesto telgrafı çektiler. Basın açıklamasında, KÇSP Ankara Şubeler Platformu adına Eğitim-Sen Ankara Şube Yönetim Kurulu üyesi Alper Öztürk okudu.

Okunan basın açıklamasında "13 Ocak'ta, birleştiğimizde ne denli büyük bir güç sibi olduğumuzu, gerekirse hayatı durdurabileceğimizi bir kez daha kanıtladık. Polisim saldırısı 'psikolojik bu-

salım' mazeretine sığınmaz. Bu psikolojinin sonuçlarını bizler yaşamak zorunda değiliz. Bu mazeret geçeni de değildir.

Bizim sorunumuz üç-beş kuruş ücret artışı değildir. Bizim sorunumuz, insanca bir çalışma düzenine kavuşmak, emeğimizin pazarlığım özgürce yapabilmek ve demokratik haklarımızı sonuna kadar kullanabilmektir." denildi.

Daha sonra toplu olarak Çiller'e telgraf çeken kamu çalışanları ellerindeki kırmızı karantilleri etraflarına dairesel olarak dağıttıktan sonra sloganlarla dağıldılar.

Sık sık, "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Coplu Değil, Toplu Sözleşme", "Yaşasın Sendikal Mücadelemiz" ve "Toplu Sözleşme Hukuk-

muz Grev Silahımız" sloganları atan kamu çalışanları, "Ankara'da coplanan, yerlerde sürüklenen arkadaşlarımız bizim onurudur" dediler.

Çiller'e çekilen telgrafta, kamu çalışanlarının dikkate alınmayarak özelleştirilmesinde, kendilerine yapılan baskı ve saldırılardan bahsedildikten sonra, "Hükümetin vaatlerinin tersine, baskı ve zor politikasını kınıyoruz. Sakarya'daki hukuk dışı uygulamada serümlü gördüğümüz, başta İçişleri Bakanı Nihat Mençesi'ni istifası, Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar ve serümlü polislerin görevden alınmasını ve gerekli hukuki işlemin yapılmasını talep ediyoruz" denildi.

Kayseri'de Sağlık-Sen açıldı

Kayseri Sağlık-Sen Başkanı Kadriye Meraklı, açılış konuşması yaparken.

Kayseri/Özgür Gelecek- 16 Ocak günü 100'e yakın sağlıkçının katılımıyla Sağlık-Sen Kayseri Şubesi açıldı.

Açılışa KÇP yöneticileri, Belediye İşçileri, Eğitim-İş Sendikası, Özgür Gelecek Kayseri Temsilcisi, Yeşilhisar Belediye Başkanı ve yerel sanatçılar katıldılar. Sağlık-Sen Kayseri Şubesi Başkanı Kadriye Meraklı yaptığı konuşmada, kamu emekçilerine 13 Ocak günü polis tarafından yapılan saldırıları kınadı. Müzik dinletilerinden sonra mesajların okunmasına geçildi. Özgür Gelecek'in mesajı şöyleydi: "Sınıf mücadelesi gün be gün geliştiçe, egemenlerin ekonomik-siyasi krizi derinleştirerek kendini baskı, işkence, katliam, gözaltında kayıp, tutuklama olarak gösteriyor. Bunlar sürerken, sizlere, kamu emekçilerine, Sağlık-Sen'e olere bu azim, inanç ve kararlılıkla kurduğunuz Sağlık-Sendikası çalışmalarınızda başarılar diliyoruz." Sanatçıların müzik dinletileriyle çekilen halaylardan sonra açılış sona erdi.

Kamu çalışanlarından siyah çelenk

Adana/ Özgür Gelecek- 15 Ocak '94 günü Adana Kamu Çalışanları Platformu, Ankara'da memurların polis tarafından coplanmasını protesto etmek amacıyla SHP ve DYP Adana İl binalarına siyah çelenk bıraktı. Ardından da İçişleri Bakanlığı'na, Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına birer protesto telgrafı çekildi.

Öğlen saatlerinde gerçekleştirilen ve yaklaşık 150 memurun katıldığı eyleme, SHP binasından başlandı. Buraya siyah çelenk bırakan memurlar DYP binasına kadar bir yürüyüşten sonra DYP'ye de siyah çelenk bıraktılar ve PTT'ye kadar yürüyüşe devam ettiler.

Postane önünde Adana Kamu Çalışanları Platformu adına yapılan basın açıklamasında, memur sendikalarında terörist faaliyet serayan, yasadışı zihniyetle yaklaşan düşüncenin polisle memuru karşı karşıya getirecek soygun ve talanını devam etmesi için kamuoyuna yarıltıcı her türlü yonteme başvurduğuna, kamu çalışanlarının sendikalaşmaya başlamasıyla, sermayenin iyice saldırganlaştığını ve azgınlaştığını son olaylarla daha iyi anlaşılacağı belirtilerek açıklamaya şöyle devam edildi.

"Biz kamu çalışanlarının mücadelesine ne 'Beyoğlu külhanbeyi' edasıyla meydan okuyan emniyet müdürleri, ne de elinde copla ka-

dınlara saldıran 'kahraman polis' görüntüleri engelleyecektir. Ne TV ekranlarında 'pişkince' tavır takınan bakan açıklamaları bizleri yatıştırarak ne de 'biz memuru severiz' sahte karlıklar, rıyakarlıkları kandıracağız. Yasadışı slogan atıldığı bahanelerle, gizli örgütlerin memurların içine sızdığı gerekçesiyle 'utanç görüntülerine' zemin hazırlamaya çalışanların oyunlarını biz kamu çalışanları boşa çıkaracağız. Bizler ne herhangi bir ideolojinin kuyrukçusuzuz, ne vatan hainiyiz. Aksine ölkeyi özelleştirerek yabancılara sermaye satmaya çalışan, işbirlikçi sermaye karşısında bu vatanın gerçek sahipleriyiz."

Patronlardan Tuzla işçisine silahlı saldırı

Kartal/Özgür Gelecek- Tuzla Organize Deri Sanayii'nde, patron işçi kavgası iyiden iyiye harbe dönüşüyor. Eylemlerine devam eden Erşen Deri Fabrikası ve Ayaz Deri Fabrikası işçilerine BAB Deri Fabrikası işçileri de hızlı bir şekilde katıldı.

BAB Deri Fabrikası işçileri, kendi halinde ve örgütsüz bir şekilde üretime devam ediyormuş gibi görünüyordular. Bir gün olan oldu. İşverenin işpiyoncularından birisi, işçilerin Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi'ne üye olduklarına dair ihbarda bulundu. Bunun üzerine işveren Ali Tanrıyur, işçileri toplatıp, belindeki silahı çıkartarak "Ya işlen ayrılmıyorsunuz, ya da sendika kaydınızı silersiniz!" dedi. Fakat karşısında kararlı bir işçi kitlesi görünce, kartuluğu, kiralık katil tutmakta aradı.

İşçiler bastılar ve sınırları karşısında, 13 Ocak günü eyleme geçerek, 26 kişinin sendikaya kaydını yaptığını ve üretime duvarduklarını ifade ettiler.

Uzayan tartışmalar ve patron tehditleri, gün geçtikçe daha da gerginleşen bir savaş ortamını kışkırlıyordu. 18 Ocak günü, patron, 20 kişiyi işbaşı yapmaları için fabrikaya getirince, üretimi durdurma eyleminde olan işçiler yeni gelenleri engellemeye çalıştılar. Bunun üzerine patron, silahını, eylemci olan işçilerden birinin göbeğine çekerek tetiğe bastı ancak silah ateş almadı. İkinci bir denemesinde, mermi işçinin ayakta yanından geçti. Böylece eylemci işçilerle patron arasındaki soğuk savaş, yerini patronun ilk ocaklarından kiraladığı faşistlerle döğüşe bıraktı. Eli tesbihli-beli silahlı olan patron uşakları, işçilerin kararlılığı sonucu kaçacak yer aradı. Bu arada aygından ve vücudunun çeşitli yerlerinden yara alan bir işçi hastaneye kaldırıldı. Yaralanan işçi Sedat Bayşal, ilk müdahaleden sonra Kartal Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındı. Saat 11.00'da başlayan kavganın haberi diğer deri fabrikalarına da yayıldı. Bunun üzerine çeşitli fabrikalardan toplanan işçiler yaklaşık 200-250 kişi ile öğle saatlerinde deri sanayi son derakıt toplanarak karakola yol aldılar. Çok sınırlı olan kitle karakolun

önüne geldiğinde, önlerinde set oluşturan askerleri taktı. Bu arada bir konuşma yapan Deri-İş Tuzla Şubesi Sekreteri Musa Servi, "Daha önce de deri işverenleri işçilere askeryenin önünde silah çekmişler," dedi. Servi konuşmasında, "Bu gibi saldırıları kınıyoruz. Bu konuya, temsilci toplantımızda ilk konu olarak ele alacağız. Şu an yasal işlemler yapıyoruz," diyerek devam etti. Bu arada karakolda ifa deleri alınan patron ve eli tesbihli-beli silahlı uşakları serbest bırakıldılar. Bunun üzerine işçiler, tepki olarak "İşçiyi Kalkan Elleri Kıracağız!", "İşçilerin Katili Patron-Ağa Devleti!" sloganlarını attılar. Ertesi gün (19 Ocak '94), diğer fabrikalardan gelen işçiler BAB deri fabrikasının önünde öğle yemeğinde toplanıp 1 saatlik eylem yaparak direnişte olan işçilere destek verdiler.

Bu gelişen olaylar üzerine, bölgedeki fabrikalarda çalışan sendikacı işçilerin de katılımıyla, 22 Ocak günü 2000 kişilik bir katılım ile patronlar protesto edildi.

Önce son durakta toplanan işçilerin, döviz ve pankart açma girişimleri jandarma tarafından engellenmeye çalışıldı. Bu zaman süresi içinde, olayları görüntülemeye çalışan gazetecilerin filmlerine jandarma tarafından el konuldu ve kişi gözaltına alındı. İşçilerin ve sendika temsilcilerinin yoğun çabaları sonucu, gözaltına alınan işçi serbest bırakıldı. Saat 13:30'da toplanmaya başlayan işçiler pankart ve döviz açarak düzgün bir korej ile daha 1 km. gitmeden, 14 subay ve astsubay, 8 uzman çavuş ve 67 erden oluşturulan 2'li set tarafından durduruldular. 2 saatlik bir bekleme sonunda, kararlı kitleden çekinen Yarbay'ın İstanbul valisiyle görüşmesi sonucu, valilik "Pankart, döviz ve slogan atılmadığı takdirde izin vereceğini" ifade ettiler. Devletin silahlı uşakları, "Ne de olsa devlet verdi, siz almadınız." havasını yaratmaya çalıştılar. Bunun üzerine Aydın'lı köyüne hareket eden işçilere, yürüyüş boyunca çevreden katılım oldu ve yürüyüşün sayısı 3.000 kişiye ulaştı. Çoğunun bir tempo ile köye gelindi. Yaklaşık 3 km'lik bir yürüyüşten

Tuzla işçisi, patronların silahlı saldırı boyutuna varan baskılarını 22 Ocak günü yaptığı 3.000 kişilik yürüyüşle kınadı.

sonra Tuzla Deri-İş Şubesi önünde bir konuşma yapan Türkiye Deri-İş Genel Başkanı Yener Kaya, "Yapılan baskı ve saldırılar sonucu işten çıkarılan işçi sayısı 230'u buldu. Bu saldırılar, son olarak, demir çubuklarla ve tabancalarla saldırılar boyutuna ulaştı," dedi. "Çalışma hakkı güvence altına alınmamış, patronların mutlak iradesine bırakılmıştır. İşçilerin çalışma hakları yasal ile güvence altına alınmalıdır. Hükümet, iş güvencesi yasasını hemen çıkarmalıdır," diyen Yener Kaya sonuç olarak "Tuzla deri işverenlerine bir kez daha sesleniyoruz: İşçilerin yasal haklarını ve sendikal haklarına saygı göstermezlerse, ileride olabilecek sonuçlarına katlanmak zorunda kalacaklardır," dedi.

Toplanan kitle "İşçilerin Hepsini Vardı Süperlerin Bağında" marşını ve "Birlik, Mücadele, Zafer", "Patron-Jandarma İşbirliğine Son" slo-

ganlarını atarak dağıldılar.

Tuzla deri sanayi bölgesinde, işçilere yönelik bu saldırılara, periyodik olarak diğer deri patronları da yoğun bir saldırı uygulamaktalar. 22 Ocak günü Tuzla Deri İş Başkanı Musa Servi, Tepeören Jandarma Karakolu'na götürüldü ve "ifadesi alındı." Servi, Cumhuriyet Savcılığına sevk edilip serbest bırakıldı. Musa Servi, konuşmasında patronların bu tutumlarını devam ettirdiği süreci; direnişlere ve yürüyüşlere devam edeceklerini ifade etti. "Bu tür baskılar işçileri yıldırmaz. Tam tersine kanıçılar!" diyen Servi, "İkinci yıl zammını vermemek için bu saldırılar yapılmakta!" diye ekledi. Örnek olarak da Öztürk Deri Fabrikası'ndan aynı gerekçeler ile 20 işçinin, Çağ Deri Fabrikası'ndan ise, 15 işçinin işten çıkarılması gösterildi.

Patronlar ise, gerekçe bulmakta uzmanlaşmış. İnan Deri Fabrikası,

başka bir gerekçe göstererek 20 işçiyi işten atıyor. Fabrika sahibi Hüseyin Tanyel, "Ben fabrikayı kapatmıyorum," diyerek 4 kardeş ve 3 kişi ile birlikte üretime devam ediyor. "Sabah açarım akşam kapatırım" diyen Tanyel, daha önce başka bir deri fabrikasında işçi olarak çalışarak fabrika kummuş.

Daha önce atılan ve şu an direnişte olan işçiler ile birlikte, işten çıkarılan işçi sayısı 285 kişi. Biz cradayken bir olaya daha tanık olduk. Patronları, İnan Deri Fabrikası'na deri getirip, işletmek isteyen işçiler, kamyonu durdurup fabrikaya girmesini engellediler. Olay yerine Jandarma Birim Komutanı ve Deri B 1 Karakol Komutanı Astsubay Kutlay Çelik gelmişti. İşçilerin askerlere sık sık "Patron köpeği" demeleri üzerine, komutanlar "Arkadaşlar patron köpekleri deyiş durmayın, zoruma gidiyor," diyordu.

Pendik halkından istasyon işgali

İstasyonu işgal eden halk, vahşice coplandı.

Kartal/Özgür Gelecek- Her sabah işine gitmek için banliyö trenini saatlerce beklemek zorunda kalan Pendik halkı, 25 Ocak günü isyan ederek eylem yaptı. Geç gelen treni protesto etmek için yaklaşık 700 kişilik bir kitle, tren raylarının üzerinde oturarak eyleme geçti.

Eylemcilerden biri, muhabirimi-

ze eylem nedenini şöyle anlattı: "Buradaki insanlar genelde işçi. Sabahları trenlerin geçikmeli çalışması nedeniyle işe geç kalıyoruz. Bundan dolayı çok kişi işten çıkarıldı." Bir başka emekçi, heyecanlı anlatarak ekliyor:

"Biz işe gidiyoruz. Her gün gitdiğimiz işyerinden fırça yiyor-

patronlardan ibtar alıyoruz." Bir başkası ise, "Saat 7.30'dan, 9.00'a kadar banliyö treninin yerine mavi ekspres geçiyor. Yani berjuvazye çalışıyorlar," diyor.

Pendik halkı, 8.30'da başlayan eylemlerini saat 11.00'e kadar kadar sürdürüyorlar. Bu arada eylem yerine gelen Devlet Demiryolları 1. Bölge Müdürü Ahmet Müzaffer Timur, "Rötarlar trafoların yetersiz kalmasından kaynaklanıyor. Bunun en kısa zaman içinde gidereceğiz," dedi ve toplanan halka dağıtılmalarını söyledi. İsyankâr kitle ise, çekilmek yerine, "Bunun yetersiz olduğunu bildiğiniz halde neden şimdiye kadar yapmadınız?" sorusuna yöneltti. Bu soruya Timur değil ama Pendik Emniyet Müdürü Erdiç Sarıalp şöyle yanıt verdi: "Siz ot gibi insanlarsınız. Sizinle konuşulmaz. 10 dakika içinde dağılın yoksa ben dağıtmasını bilirim!" Sarıalp, halkın dağılmaya niyeti olmadığını görünce, üzerlerine Çevik Kuvvet'i saldırttı.

Bu coplu saldırıya karşılık, toplanan halk, taş ile karşılık verince ortaklık savaş alanına döndü. 1 Komiser başından yaralandı, birçok kişi coplarla yaralandı. 15-20 kişi gözaltına alındı.

Satürn Tekstil'de polisin işgüzarlığı

İstanbul/Özgür Gelecek- Tekstil, sınırların yoğun yaşandığı bir işkolu. Ağır çalışma koşulları, baskılara rağmen, sendikal örgütsüzlüğün de en üst boyutta olduğu bir işkolu. Üfak adayılar ve fabrikalarda işçiler her gün işlen ahlamları karşı karşıya. Son zamanlarda işçiler örgütsüzlükten doğan hak talep edememeye karşı, örgütlüyorlar. Tabii örgütlenme çabası patronların çeşitli engelleriyle karşılaşılıyor. Bunun son örneği Satürn Tekstil'de yaşanıyor. Satürn Tekstil Fabrikası bir Alman şirketine ait. Sekiz ay önce Avclar Parseller'de kurulan bu fabrikanın, işyeri Personel Müdürü Bekir Önder, Bir oakma işyerinin Türkiye'deki temsilcisi. Fabrikada çalışan 140 işçi işten çıkarıldı. İşçiler çıkışlarını alamadılar. Topluca direniştekiler.

Satürn Tekstil kurulduğundan bu yana, işçilerin örgütsüzlüğünden kaynaklanan patronun keyfi işlen çıkarmaları, baskılan üst boyutta işçiler patronun keyfi baskılarına karşı örgütlenme gereksinimi duyarak üç ay önce örgütlenmeye başladılar. Büyük bir gizlilik içinde örgütlenme faaliyetlerini sürdüren işçilerin bu çabalarını patron öğreniyor. 140 işçiden 120'sinin sendikaya üye olduğu fabrikada, 21 Ocak günü iki işçi işten atılıyor. Personel Müdürü Bekir Önder işçileri çağırarak "Siz sendikaya üye olmuştunuz, siz tarafsınız," diyerek işten atıyor. Olayı duyan bütün işçiler yemekhaneye toplanıyorlar. Aynı gün işçiler yemek boykotu yapıyor, iş yavaşlatı-

yorlar. O günün akşamı örgütlendikleri DISK Tekstil Sendikasına giderek, toplantı yapan işçiler, baskılara kararın yerinde bir karar olduğunu söyleyerek onaylıyorlar. Ve bunu sürdürme kararı alıyorlar.

24 Ocak günü Satürn Tekstil'e gelen işçiler, işyerinin kapısının kapalı olduğunu görüyorlar. Kapıda ve içeride ne mi ve sivil polisler bulunuyor. Polisler işçileri içeri almıyorlar. O günden bu yana kapının önünden işçiler ayırtılıyorlar. Tabii polislerde... İşçiler, işe geri dönme ve sendikal yatacın kabul edilmesi talepleri olduğunu açıklıyorlar. İşçiler işyeri önünde sadece bekliyorlar. Slogan atmak, halay çekmek yasa. Polis işçilerin halay çekmesine müdahale ederek "İçeridekiler rahatsız oluyorlar" gerekçesiyle getiriyor. "Polis, zengin'in dostu, işçinin düşmanı" diyor bir işçi. "Patron bu işyerini Almanya'da açacak olsaydı, burada bir işçiyi İbiri mark verecekti. Burada ise bu parayla 20 işçi çalıştırıyor. Bunca sömürüye rağmen, sendikal haklarımızı vermemle beraber, bizi kapı önüne koydu. Örumuzda işbaşına gelen yöneticilerin ne kadar yarımında olduğunu gördük" diyerek işçilerini dilendiriyorlar.

DISK Tekstil Sendikası Başkanı Kazım Doğan'ın 24 Ocak'ta işyerine yaptığı görüşme olumsuz sonuçlanmış. 25 Ocak günü işyerinin önüne gelen işçilere polis saldırısı, 10 işçiyi gözaltına aldı. Aynı gün serbest bırakılan işçiler, işyerinin önünden ayrılmamaya kararlılar.

IHD'den kınama

Ankara/Özgür Gelecek- IHD Genel Sekreteri Hüsnü Öndül, 20 Ocak günü yaptığı bir basın açıklaması ile yoğunlaşan gözaltıları kınadı. IHD Şiir Şube Başkanı Hacı Oğuz'un ailesi ile birlikte gözaltına alındığını bildiren Öndül "Artık insanlar aileleri ile birlikte gözaltına alınamaz." dedi. Öndül, kamu çalışanlarına yapılan saldırıdan sonra Özgür Gelecek, Mücadele ve Ekin Sanat Merkezi'nin basılarak buraların çalışanları ile birlikte okullarının da gözaltına alındığını bildirdi. "Yine Gündem ve Mücadele gazetelerinin Kastamonu'daki okullarının da gözaltına alındığını bildiren Öndül "Ey şeffaf Türkiye vadederseniz, neredesiniz? Hani, herkesin kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkı vardı? Siyasal iktidarı, yaşama hakkına, kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkına, adil yargılanma ve savunma hakkına saygılı davranmaya çağırıyoruz." dedi.

İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği Açıldı

İstanbul/Özgür Gelecek- 23 Ocak günü İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği yeniden açıldı. Dernek '92 yılında açılmış, 2.5 ay gibi kısa bir süre sonra tüzükte yer alan "Türkiye halkları" ve "Ülkemizin emperyalistlere sömürüldüğü" ifadeleri gerçeğe gösterilerek kapatma davası açılmıştı. Bir yıl süren dava sonunda dernek tüzüğü beşer ederek dernek yeniden açıldı. Dernek Başkanı Ayhan Erkan, 68 yılında Dr. Hikmet Kıvılcımlı öncülüğünde açılan, 12 Mart darbesiyle kapatılan, '88 yılında o geleneğin devamlarının yeniden açtığı derneğin 12 Eylül darbesiyle yeniden kapatıldığını belirterek, derneğin amacını şöyle açıkladı: "Halkın en yukarı sorunları olan işsizlik ve pahalılığı işleyerek halkla bütünleşerek bu amaca ulaşmak için, üretici ve tüketici kooperatifleri kurmak, halkın eğitim ve sağlık sorunlarına yardımcı olmak, paneller, geocler, mitingler düzenleyerek halkla bütünleşmeyi sağlamak amacını taşıyor." Görgülü Pastaneleri A.Ş.'de işten atılan, 688 gündür grevde olan direnişçilerin de katıldığı açılışa, Grup Direniş ve Ozan Ali Cemal Kar türükleriyle renk kattılar.

İşçi Partisi İl Başkanı'na gözaltı

İzmir/Özgür Gelecek- İşçi Partisi İzmir İl Başkanı Ali Karşılayan, 25.1.1994 tarihinde parti üyeleriyle birlikte Menemen'de İşçi Partisi afişlerini vespaken gözaltına alındı. Buradan Menemen Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilen Karşılayan, savcılığın talebiyle mahkemeye çıkarıldı, 298 sayılı seçim yasalarına muhalefet ve CMUK'un 104. maddesi gereğince "toplumu infiale yönelmek" suçlamalarıyla tutuklandı. İşçi Partisi ortada suç unsuru bulunmadığına dikkat çekerek kararın iptalini istedi. Bu tutuklama kararı 26.1.94 tarihinde Karşıyaka Ağır Ceza Mahkemesi tarafından bozulurak Karşılayam serbest bırakılmıştır. 27.1.94 tarihinde Ali Karşılayan yaptığı basın açıklamasında "Sermaye partileri kimi devlet görevlileri tarafından himaye edilerek partimize özel olarak zorluk çıkarılmaktadır." dedi.

Polar Tekstil'de işçi kıyımı

İstanbul/Özgür Gelecek- En ağır sümürünün yaşandığı işkollarından biri de tekstil. Tekstil işçileri bu ağır koşulları değiştirmek için örgütleniyorlar. Bu örgütlenme sırasında birçok engellemelerle karşılaşılıyorlar. Bu sınıflı toplumların kaçınılmaz gereği.

Merter Keresteciler'de bulunan Polar Tekstil, işçilerin türlü zorluklarla karşılaştığı fabrikalardan sadece biri. İşçiler bir süredir sendikal çalışmaya yürütüyorlardı. Birçok işçinin sendika kavramından habersiz olduğu Polar Tekstil'de, bir kaç işçinin çabalarıyla örgütlenme başlamıştı.

Polar Tekstil 10 yıllık bir fabrika. Fabrika patronu Şenol Yeğin. Birçok şirketin sahibi olan Yeğin'in Almanya'da da parasüt üretimi bir şirketi var. Polar Tekstil'de askeri parka, tulum ve evku tulumu yapılıyor. Resmî adı Polar Soğuk İklim Giyim A.Ş. olan şirkette 300 işçi çalışıyor. Patron Şenol Yeğin, işçilere asgari ücret gibi bir kölelik ücreti ödemekle yetinmeyip, hergün mutlaka 1.5 saat fazla mesai yapıyor. Yemek molası 45 dakika iken son 6 aydır yarım saate indirilmiş. Çay molası ise 10 dakika. İşçiler artık kendi aralarında görüşemez durumdalar. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi iki yıllık işçiyi 10 gün sigortalı gösteriyor. Bu baskılar çoğalınca iki eski işçi kendi aralarında buna der demek kurarı alıyorlar. Ve böylelikle 5 ay önce sendikal örgütlenme çalışması başlıyor. DISK Tekstil Sendikası 2. Bölge'de örgütleniyorlar. Bu beş aylık çalışma sonucu 300 işçiden 180'i sendikali oluyor. Bu çalışmaya öğrenen patronun baskıları daha da artıyor. 15 Aralık'ta da iki işçi atılınca Polar Tekstil'de direniş başlıyor.

"SİZ YARIN İSVEREN OLACAKSINIZ"

16 Aralık'ta pazar mesaisine gelen 45 işçi içeri girmeyerek patronu bekliyor. Atılan iki arkadaşları işe

10 yıllık fabrikada ilk kez dreng yaratan işçiler patronu aldıkları

alamadan çalışmaya kararlılar. İşveren geldiğinde çalışmaları için ikna etmeye çalışıyor. "Siz yarın işveren olacaksınız. O zaman beni anlarsınız." diyor. Ona göre maaşını alamayan, "bugün kartımı nasıl dayıncamın?" diye düşünen işçiler, yarın patron olacak (!) Şenol Yeğin'in bu incisini bir işçi yanıtlıyor.

"Biz iki milyon maaşla nasıl işveren olacağız?" İkena olmayan işçiler DISK Tekstil Sendikası'na yürüyerek gidiyorlar.

Sendikada toplantı yapılarak, iş yavaşlatma, mesaiye katılma kararı alıyorlar. Ertesi gün işyerine giden 45 işçi iş kartlarının toplandıgını görüyor. Patron 11 işçiyi işten atacağını söylüyor. Çalışan işçiler arkadaşlarının işten çıkarılmasına karşılık iş yavaşlatıyorlar. Bu dayanışma karşısında patron geri adım atarak işçileri tekrar işe alıyor. Patron bütün işçilerin toplu mesaiye katılmaları için baskı yapıyor. Ancak işçiler diretiyor. Aldıkları mesaiye kalmama kararında dayanıyorlar. Bu durum kokusuna kapılan patron 2 işçiyi işten çıkarı-

yor. İşçiler güzel bir dayanışma örneği sergileyerek, iş bırakıyorlar. Üretimden gelen güçlerini kullanan işçiler, sloganlarla DISK binasına yürüyorlar.

Sendika Başkanı Kazım Doğan, Yeğin'le telefon görüşmesi yaptığında, Yeğin, kendisi olmadığı zamanda çıkarıldıklarını, haberi olmadığını ve hemen bütün işçilerin işbaşı yapmalarını söylüyor. Böylelikle işbaşı yapıyor işçiler.

Bu atılma- tekrar alınma trafiği sürüp giderken, kısa bir süre durgunluk yaşanıyor. Patron yeni yıl öncesi bir atak daha yapıyor. 14 işçiyi yeniden işten atıyor. Yeni yıldan sonrada yeni işçilerden 20 kişi alıyor. Böylelikle 30 işçi işten çıkarılıyor.

İŞÇİLERDEN SİYAH CELENK

21 Ocak günü Polar Tekstil önünde işçiler bir basın açıklaması yaparak, siyah çelenk bıraktılar. Çevredeki işyerlerinden işçilerin de destek verdikleri eylemde "Polar İşçisini Bölemezsiniz!", "Sen-

dika Hakkımız Söke Söke Alınız!", "Mücadelemiz, Onurumuzdur!", "İşçi Kıyımına Son!", "Sesimizi Sesimize Katın!" yazılı dövizler taşıdı işçiler. İşçiler yaptıkları açıklamada "Bizler yıllardır sigortasız, çağdışı koşullarda çalıştık. Örgütlenmişizdir. Bizleri yıllardır sigortasız çalıştırıp vergi kaçakçılığı yapan patronlar, yasadışı sendikal haklarımızı kullandığımızda, 'yasa da hukuk da benim' diyen patronlara sesleniyoruz. Yasadışı çalıştırılmaya boyun eğmeyeceğiz. Emegimizle onurumuzla oynayanların karşısında tek yumruk olarak direneceğiz. Onurlu mücadelemiz; yıllardır sigortasız, işgüvencesinden yoksun çalıştırılan tüm konfeksiyon işçilerinin onurlu çığıdır!" İşçiler tüm çalışanları, emekten yana olanları, direnişlerine güç katmaya da çağırıyorlar.

İLK DİRENİŞ, İLK DAYANIŞMA

Polar Tekstil işçilerinin ilk kez yaşadığı bu direniş, onları birbirlerine yakınlaştırmış. Atılanların fabrika önünden ayrılmaması, binlerce işçilerde de bir tepki oluşturmuş. Patron, içerde çalışan işçileri, öğleyin yemek molasında direnişçilerle görüşmemeleri için dışarı bırakıyor. Namaz kılmak için izin alarak dışarı çıkan işçiler, direnişçilerin yanına geliyorlar. İçerde iş yavaşlatmanın sürdüğünü söylüyor, kendileriyle olduklarını belirtiyorlar. Şu an strek'li kapılar kapatılıyor ama işçiler ak, am çıkışında görüşüyorlar.

İşçi Döre Çatalbepe, sınırlıyu en yoğun yaşadıkları işyerine sendikayı yerleştirmekte kararlı olduklarını söylüyor ve ekliyor. "Bu sendikadan çok şey beklediğimizden değil, ortak başkaldırı için gerekli."

Hava işçileri: "İstikbal direnmededir!"

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Adnan Menderes Havalimanı'nda çalışan işçiler, özelleştirmeye karşı eylem yapıp. İşveren tarafından 25 Kasım 1993 tarihinde imzalanan genelgenin işçilerin eline her ne sebeptense ancak 26 Ocak 1994 tarihinde ulaşması sonucu işçiler böyle bir eylem koyarak tepkilerini dile getirdiler.

Genelgede belirtildiği üzere DHMİ'nin HAVAS'ı % 51 hissesi KOL'ye devredilecek, bu hisselerin satışını önlemek amacıyla. Ayrıca genelgede ilk aşamada çalışanlara yönelik herhangi bir şeyin olmayacağı yazsa da, işçiler bunu bir teminat olarak görüyor ve daha önce özelleştirilen fabrikalardaki işçileri gündeme getiriyorlar. İzmir'de 570 üyeye sahip olan Hava İş Sendikası çalışanların çalışma

koşullarındaki farklılıktan dolayı eylem için ancak 200 civarındaki çalışan toparlayabildi. Ziyaretçi olarak Tün-Tis İzmir Şube Başkanı Sükrü Güneşli, Tarım-İş İzmir Şube Başkanı Baki Özdemir ve Türkiye 3. Bölge Başkanı Mustafa Kundakçı katıldılar. Kanal Ege ile röportaj yapan Kundakçı'nın miting kararından bahsetmemesi ve böyle bir kararın çıkmadığını bildirmesi üzerine işçilerden tepki aldı. Mobbörizmizin Kundakçı'ya bu kararın es geçemeyeceklerini hatırlatması üzerine, Kundakçı ile mahabir arkadaşlarımız arasında bir tartışma çıktı. Tartışmaya işçilerin de katılması üzerine Kundakçı jafi gevelereyecek sadece tavsiye kararı aldıklarını söyledi. İşçiler eylem planını terk ederken "Seçimlerde Oy Yok!" sloganını anılar.

İzmir Sosyalist Basın Güçbirliği saldırıları kınadı

İzmir/Özgür Gelecek- Devletin hak koparmak için harekete geçen emekçi güçlere ve onun basın olan sosyalist basına, çalışanlarına ve okuyucularına karşı terörün dozunu artırdığı günlerde, İzmir Sosyalist Basın Güçbirliği bir basın açıklaması yaparak saldırıları ve baskıları kınadı.

Özgür Gelecek Ankara bürosuna yapılan baskın sonucu gözaltına alınan çalışan ve okuyucular, ayrıca evlere düzenlenen baskılarından alınan okuyucular, Mücadele gazetesine ve Devrim dergisine yönelik saldırıların olduğu son ay örneklenerek "emeğin ve özgürlüğün en dürüst savunucusu olan sosyalist basına yönelik polis terörü gittikçe boyutlanıyor" denildi. Sosyalist basına yönelik saldırılarda direk olarak teknik teçhizatları hedeflendiğini vurgulayan "Devlet yeni yasayı kabul etmemek için bu saldırılara yöneliyor. Biz basın olarak bunu kamuoyuna teşhir ediyoruz." dediler.

İşçinin, memurun, köylünün ve öğrencilerin, kısaca tüm halk mensupları yanında yer alan, bu yolda adı belli terörist saldırılara maruz kalan sosyalist basın "Baskılar, kapatmalar, kayıplar ve gözaltılar bizleri yıldıramaz." dediler.

Ayrıca sosyalist basın, 13 Ocak memur eylemlerine de değinecek; memurlara yönelik saldırıların devletin desteği aczin ifadesi olduğuna ve bu acz sonucu devletin saldırıya yerler aradığını söyledi. Halkın, demokratik kesimlerin

hatta egemenlerin kendilerinin bile bu teröre geniş tepki gösterdiğini söyleyerek "Biz sosyalist basın olarak, kamu emekçilerinin haklı ve meşru mücadelesine yönelik saldırıyı şiddetle protesto ediyoruz." dediler.

GAZETEMİZDEN EKİMLER DERGISİNE ZİYARET

Devletin sosyalist basına yönelik terörü,öz azgıncı sergilediği ve her koldan geliştirmeye çalıştığı günlerde gazetemiz İzmir büro çalışanları ve okuyucuları yeni açılan Ekimler dergisine ziyarete bulundular.

Bu bir ilgisiz karşılanan ziyarete ha sonra dergiler arası bazı protokol alış-verişleriyle devam etti.

Ekimler dergisinde gazetemiz İzmir temsilcisi Mehmet Çakar, sosyalist basına yönelik saldırılara değinerek "Halkın basını olan biz sosyalist basın devletten gelen her türlü saldırıya ve baskılara karşı ancak yumruk olarak ve dayanışarak karşı koyabiliriz. Biz Özgür Gelecek olarak, bu ziyareti, hem açılışımızı kutlamak hem de çeşitli çekillerde birlikte hareket etmenin zeminini yaratmak amacıyla yapmış bulunuyoruz." dedi.

Ekimler'in de hemfikir olmasından sonra, okuyucuların tebrikleri gündeme geldi. Olumlu geçen bir ziyaretten sonra gazetemiz çalışanları ve okuyucuları dergi bürosundan ayrıldılar.

Cantürk cinayeti kimin hesaplaşması?

Haber Merkezi- MGK'ca kara listeye alındığı bildirilen 67 (mafya, müteahhit, işadamı) insanın başına yansıyanlarından, adı ön sıralarda yer alan Behçet Cantürk, geçtiğimiz günlerde öldürüldü. Cantürk, mafyacıların yanı sıra ulusal hareketin destekleyicisi olarak bilinir. Cantürk, eski bir DDKD'li olarak 1.5 sene Diyarbakır Cezaevi'nde yatmıştı. Baba tarafından Kürt, anne tarafından Ermeni olması yüzünden ASALA ile bağları bile araştırılmıştı. Bilindiği gibi TC; polisiyle, ordusuyla, kontr-gerillaıyla Şırnak, Cizre ve Lice bayrak olmak üzere Türkiye Kürdistanı'ndaki birçok yerin altını üstüne getirdi. Binlerce insan toplanıp, stadyumlara dolduruldu. Yüzlerce insan açık açık katledildi. Yaralılar, ibret-i alem olsun diye romorkların arkasına bağlanıp yerlerde sürüklenerek öldürüldü. Tutuklanmaların sayısını hesaplamak ise, oldukça zor. O kadar çok ki...

Lice katliamında, diğer ailelere nispetle Cantürk ailesinin kaybı çok daha fazla oldu. Açıkça, "Cantürk efendi, ayağın denk al! Mafyacıktan kazandığın parayla ulusalelere yardım etmeyi bırakmazsan, sonun daha da beter olur." deniliyordu. Cantürk ailesinden en az 15 kişi, Lice katliamında katledildi.

'93'ün Kasım ayında, Tansu hanım, MGK'dan aldığı emir ve direktiyle şunu söyledi: "Behçet'in işini bitireceğiz." Yalnızca Behçet mi? Sırada 66 mafya babası ve müteahhit daha var. Sıra onları da ge-

Cantürk cinayeti, devletin çaresizliğinin ürünlerinden biriydi.

lecekti ama, öncelikle "Behçet'in işini bitireceklerdi." Bu karardan bir süre önce de, Türkiye, bir Almanya gezisinde oradaki MHP'lerle şu dikektiği veriyordu: "Kürt mafyası ve işadamlarına yönelin. Bunların yerine Laz ve Türk mafya babalarını destekleyin." Ve Behçet Cantürk, 15 Ocak'ta öldürüldü. TV ve meclisçik basın, (özellikle de Hürriyet gazetesi), ağız birliği ederek, Cantürk'ün öldürülmesinin mafya içi hesaplaşma ve etkin pazar paylaşımı sonucu olduğunu açıkladılar. Hürriyet, he-

men entesi gün, sıhirlî bir değnekle film belgeleri bulup hazırlamışcasına, Cantürk'ün nasıl bir testi gibi su yolunda kırıldığını, dizi halinde yayına soktu. Bir hafta boyunca, Cantürk'ün nasıl bir "pislik-bela" olduğunu ve neredeyse katlinin vacip olduğunu bile söyleyecek bir çizgi izledi. Devleti bilmeyen, tanımayan biri, Hürriyet'in bu yazı dizisini okuduğunda, emin ki meçhul katile (ki katil meçhul değil) "Ellerine sağlık, Türkiye'yi böyle bir pislikten temizledin." diyecektir. Onun neden öldürüldüğüne iliş-

kin en mantıklı saptamayı, yine bir mafya habası olan ve aynı zamanda Cantürk'ün akrabası/hemşerisi (ama Hürriyet'e göre can düşmanı) Baybağın yaptı. Katilin İstanbul polisi olduğunu, emrin Ankara'dan verildiğini ve sebeplerini bildiğini açıkladı.

Şimdi sırada kimler var? Basındaki açıklaması ve bizzat devleti katil olarak gösterir konuşmasının ardından, 66 kişinin içinden kimbir kaçınıca sırada olan Baybağın, belki de Cantürk'ten sonra ilk hedef olarak kendi kendini üst sıraya sıçartmıştır.

Ah şu kör olası korku, pıreyi deve, tavşana aslanmış gibi gördürür korkana. Ve korku çaresizleştirir, çaresizi saldırganlaştırır. Ama sonuçta da mutlaka öldürür. İşte bu yüzden atalarımız "korkunun ecele faydası yoktur" demişlerdir. TC'nin '70'li yıllardan ve özellikle 80'lerden bu yana yıl be yıl, ay be ay ve hafta gün be gün panikle-mesi, panikle-yip çıkmazlara girmesi, halkın yükselen devrimci mücadelesinden duyduğu büyük korkudur. Zira halkın sömürülme isyan etmesi, başkaldırı sloganları, onun kulak zarlarmı tırmıyor, yüreğini daraltıyor, nefesini kesiyor ve artık sonunun yaklaştığını çaresizce görüyor. Ama kurtuluş yolu bulamıyor. İşte bu nedenle de artık namlunun ağzını salt devrimcilere yöneltilmekle kalmayıp, halkın bütün kesimlerini hedef alıyor. Hatta mafya babalarını, birlikte pasta yediklerini bile bu yüzden harcamaya başladı...

Pir Sultan Abdal Derneği Adana Şubesi açıldı

Adana/Özgür Gelecek- 22 Ocak '94 günü Pir Sultan Abdal Derneği Adana Şubesi açıldı. Açılışa Dernek Genel Başkanı Mertaza Demir, demokratik kitle örgütleri ve kalabalık bir halk kitlesi katıldı. Açılış konuşmasını yapan Mertaza Demir, Pir Sultan Abdal Derneği'nin örgütlenişinin evrensel olduğunu, çağdaş gelişimin ve faşizmin, ırkçı anlayışların kendilerini engelleyemeyeceğini, alevi, devrimci, laik insanların biraraya gelmesinin zamanının geldiğini belirterek, konuşmasına şöyle devam etti: "Anadolu Aleviliğinin tarihinde katliamlara yer yoktur. İslamiyet adına devlet gözleminde insanlar öldürülüyor. Bunu hepimiz haykırıyoruz. İslam adına insan yakınların yanında siyasi partiler de var. Ve bu katiller siyasi parti mensupları. Devletten herhangi bir beklentimiz yoktur. Alevi kültürü evrensel bir kültürdür. Bizim çizgimiz Laisizm ve Aistürkçülüktür. Diyanet için ayrılan paralar başka yerlere aktarılmalı ve diyanet işleri ve ödenekleri kaldırılmalıdır. Herkes inancını, kendi olanaklarıyla devam ettirmelidir."

SHP'nin maskesi bir kez daha düştü

İzmir/Özgür Gelecek- Buca Cezaevi'ndeki özgürlük tutsaklarının başlatmış olduğu açlık grevine, yakınlarının haklılığına inanan tutsak aileleri de dışarıdan destek sundular. Verdikleri onurlu mücadeleyi mesrulaştırmak amacıyla ikidanim en büyük ortağı DYP parti binasını ziyaret ettiler. Ardından diğer ortak olan SHP'yi ziyaret eden tutsak aileleri, kendisine demokrat diyen SHP'de açlık grevlerine devam edeceklerini bildirdiler. Tutsak ailelerinin bu sabırlı ve onurlu direnişini kırmak amacıyla faşist TC'nin kolluk güçlerine haber veren SHP il yöneticileri, demokras maskesini bir kez daha atarak bu kokmuş diizenin çanak yalayıcısı olduğunu kitlelere gösterdi. SHP binasına gelen polis, ailelerin direnişiyi karşılınca SHP il binasının kapısını kırarak içeride bulunanları kadın-erkek, yaşlı-çocuk demeden tartaklamaya başladı. Mesut Zengin, Kıvanç Çalıskan, Ahmet Karedi, Güngör Alagöz, Derviş Altun, Ufuk Maviengin ve Ali Haydar Kaya'yı gözaltına alan polisler, karakola gidinceye kadar tutsak ailelerine ağır bir şekilde kaba dayak attılar. İki saat karakolda bekletildikten sonra serbest bırakılan tutsak aileleri, yaptıkları basın açıklamasında SHP'yi teşhir ederek: "SHP düzen partilerinden farkı olmayan ve sermayenin çıkarları doğrultusunda hareket eden bir partidir." dediler. 14 Ocak'ta tutsak ailelerine ziyarete giden Sosyalist Basın Güçbirliği, "Halkın verdiği bu onurlu direnişio ve anaların gözyaşlarının birgün mutlaka bu çürümüşlüğü tarihin çöplüğüne atacağından eminiz." şeklinde mesaj ilettiler.

Gülsuyu-Esenkent su karaborsası

Kartal/Özgür Gelecek- İstanbul Maltepe'ye bağlı Esenkent Mahallesi içinde varolan doğal suyu, parayla satılıyor. Esenkent Güzelleştirme-Dayanışma Derneği'nin müracaatı sonucu, Maltepe Belediyesi'nin şartlarını kabul etmesiyle doğal suyu mahalle halkına kart ile 50.000 TL tutarına satıyorlar. Ayrıca mahalle dışından gelen insanlara litre başı 500 TL'ın makbuz karşılığı su satılıyor.

Maltepe Belediyesi'nin şartları şunlar: Elde edilecek gelirin Esenkent'te olan 5 adet camiye %6'sı,

spor kulübüne %5'i, derneğe %60'ı ayrılacak. Geri kalan kısım ise, resmi evraklar ile belediyeye bırakılıyor. Bu resmi evraklar, MHP kökenli olan ANAP Belediye Başkanı Bahtiyar Uyanık'ın emriyle imzalanıyor. 3 ay gibi kısa bir sürede, halktan, kart ve makbuz karşılığı 162 milyon TL toplanmış. Dernek binasını hala, özel mülk gibi kömür satışında kullanan dernek başkanları, daha önce olayı görüntülemek için gelen Aydınlık gazetesinin muhabirinin üstüne kürek ve sopalarla saldırmışlar.

İşçiler sendikayı cezalandırdı

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı taşeron şirketlerden TANSAS mağazalarında dünyanın hiçbir yerinde başka bir örneğine rastlanamayacak bir grev yaşandı.

Belediye-İş Sendikası'nın 24 Aralık'ta grev kararı alınmasına karşın TANSAS mağazalarında çalışma sürmekte. Bu grevin elbette bir de görünmeyen yönü var. Belediye-İş Sendikası'nın TANSAS'ta imzaladığı toplu iş sözleşmesinin 31 Aralık 92 tarihinde sona ermesiyle, işveren, sendikayı mahkemeye vermiş ve yetki tesbiti istemişti. Sendika, yetkiyi tekrar almasına karşın, bu yetki kararı, 250 işçinin işten atılmasına sebep olukten, diğer işçilerin de üzerinde olumsuz bir etki yaratmıştı. İşçiler bu olaydan ötürü sendikadan uzaklaşırken, sendikadan da doğru kararlar geliştirememesi bir çok olumsuzluğu beraberinde getirmişti.

İşyeri baş temsilcisi, sendikadan da hatalarını ortaya koyarak, sendikadan ayrı bir TANSAS şubesi açarak hem sendikal birliği bozduğunu hem de işverene daha rahat bir hareket alanı vererek öncü işçilerin işten çıkarıldığını vurguladı.

27 Nisan 1993 tarihinde sendikadan yaptığı toplu iş sözleşmesi çağrısına işverenin cevap vermemesi üzerine grev aşamasına gelmişti. Belediye patronları, işçilerle sendikayı karşı karşıya getirerek, hem sendikanın prestijini ve varlığını ortadan kaldırma tehlikesini, hem de işçilerin sendikalara bakiş açmasını değiştirmeyi amaçlamıştı. Bu gelişmelerin ardından grev kararının gündeme girmeşi geldi. GREVE HAYIR demesi ve bu yönlü çalışma yapması gerekirken, kendi gücünü ve örgütlenişini göremeyen sendika, GREVE EVET çalışması yapar. Eğer greve

hayır çalışması yapar ve istediği eğilimi yakalayabilseydi, karar direkt olarak YHK'na intikal edecek ve orada karara bağlanacaktı. Bu yitelt bir eğilim patronun ekmeğine yağ sürdüğünden dolayı, patron da GREVE EVET çalışması yaptı.

Sonuçta % 95 oranında greve evet kararı çıktı. Bu karara rağmen işçiler greve çıkmayıp çalışmaya sürdürdüler. "İş başa düştü" diyen sendikacılar, grev gömleklerini giyerek grev gözcülüğüne başladılar.

Grev konusunda görüştüğümüz işçilerden, beş yıldır TANSAS mağazasında çalışmakta olan Adnan Güneş "Bu grev, sendikamızın işçilerin dışında geliştirdiği bir grevdir. İşçiler birinci olarak greve evet demiş ve sendikayı değiştirmeyi amaçlamıştır. Çünkü zamanında sendika, yaptığımız vizite eyleminde haberinin olmadığını söyleyerek bizi satmış ve işçi arkadaşlarımızın atılmasına sebep olmuştur." dedi.

Sendikalı olmak konusunda dirençli bir işçinin dışında şu an sendikalı işçi bulunmamaktadır.

İşçilerin sendikayı cezalandırmak amacıyla almış olduğu bu kararı, patronları çok iyi kullanıp mahkemeye başvurarak tekrar yetki itirazında bulunmuştu. Kısaca sendika bunu ne kadar kabul etmese de, Belediye-İş Sendikası'nın TANSAS mağazalarında yetkisi kalmamış ve iş bitmiştir.

TANSAS mağazalarının kapısının duran iki pankart var. Bunlardan biri " Bu İşyerinde Grev Var" diğeri ise "Mağazamız 19.00'a Kadar Halkımızın Hizmetindedir." Bu çelişkili durum sürerken işçiler arasında yeni sendika isimleri dolmaktadır. Bu isimlerden en güçlü aday ise, Tek Gıda-İş güzüküyor.

Alinteri gazetesi Adana temsilciliği açıldı

Adana/Özgür Gelecek- Alinteri Adana temsilciliği 23 Ocak '94 günü açıldı. Açılış konuşmasında alinterimize katın şiarıyla yayın hayatına başladıklarını belirten Adana temsilcisi Saliha Yapteterik, Alinteri ga-

zetesinin özde işçi, genelde ezilen bütün halkların gazetesi olduğunu, gazetesinin amacının halkın sorunlarını dile getirmek olduğunu ve her insanın özellikle de işçilerin sahip çıkmasını gerektirdiğini vurguladı.

PKK ve Dersim'de ara

15 Ocak 1994 tarihli "ÖZGÜR HALK" dergisinin 39. sayısında A.H. Hengirvanlı imzalı "Kemalist solculuk ve Dersim gerçeği" başlıklı bir yazı yayımlandı. Kültür milliyetçiliğinin geleneksel çizgisi çerçevesinde hazırlanan yazı, Türkiye soluna ve bu arada Dünya proletaryasının Türkiye bölgesi öncü müfrezesine saldırı, kara çalma, mantık ve marksizmle alay etme güzergahını kullanarak, milliyetçiliğin Dersim'de ki çöküşüne, çelimsiz ve basiresiz bir kılıfın ifadesini oluşturarak görülmüştür.

Yazı, ağırlıklı olarak TDKP'yi eleştirme bazında geliştiren olsa da, TDKP dışında tüm Türkiye solunu ve TKP/ML-TİKKO'yu hedeflemiştir. Nispeten, yazının sonunda, "Dersim'de 'muhtar cezalandırılması' ötesine geçememişlerdir" ibaresi doğrudan doğruya "öncü"ye yöneltilmiş bulunmaktadırlar. Zira, bu vb. ibarelerle daha öncede A. Ocalan çeşitli makalelerinde benzer kara çalmalarda bulunmuştu.

Dolayısıyla, bu yazıyı yanıtlamak, gerçeklerin ve özellikle Dersim gerçeğinin bir kez daha açıklığa kavuşması için fena halde bir zorunluluktur. Bu yazımız, belli oranda sınırlı olacaktır.

Hengirvanlı, her zaman ki milliyetçi mantığı ile, ulusalcılık eğik çizimlerini kullanarak PKK'yi aklamaya Türkiye soluna haklamaya çalışıyor. Hengirvanlı'ya göre Türkiye solunun günümüzdeki PKK'ya "saldırısı", 12 Eylül dönemiyle kesintiye uğrayan geçmiş bir süreçten sürgün verip gelen saldırıların bir devamıdır. Yazarmıza göre, PKK'ya karşı ideolojik bazda cebelleşmeyi göze alamayanlar, "ideolojik mücadele anlamını terk ederek şiddetle sarıldılar. Özgürlük mücadelesine karşı silahlı saldırılar düzenlediler; onlarca devrimci ve yurtseverleri katlettiler."

Her akli başında devrimci ve demokrat yüreğimizi sormaz mı ilkel ulusalcı okul yazarmıza; 12 Eylül öncesi çatışmacı yıllardan biri de PKK değil miydi? Bunu gözleyebilir misiniz? En azından 12 Eylül ve öncesi yazılan kışkırtıcı bu gerçeği saklayabilir misiniz? TKP/ML-TİKKO'nun hiçbir biçimde devrimci kanına girmediği ve PKK'ya karşı silahlı saldırıda bulunmadığını bilmiyor olabilir misiniz? Ya PKK? Evet, ya PKK?

12 Eylül öncesi de, sonrası da yıllarca devrimcinin kanına giren PKK değil miydi? Ve de bir ölçüde de çatışmacı duruma geldikmiş Türkiye solunun bir bölümü? Baraklı bunları, içindeki en küçük bir muhalefeti, "ajan", "kontra", "kemalist" vb. vb. yaltaklarla idam mangalarından karıştırmaya çalışmadınız mı? Bütün bu gerçekler sis perdesi arkasında yakın tarihimizin derinliklerine gömülü bırakılmaz. Zira tüm bir geçmiş ve günümüzün kavgası ve halk buna tanıklardır.

Önce, döşüp kendinize, sonra Türkiye soluna, daha doğru söyleyin Türkiye solunun bir bölümüne bakın. Sonra, Türkiye solu deyip bu işin içine girmemiş TKP/ML gibi bir değildi bu tür suçlamaları ortak etmekten vazgeçin. Bu devrimci dârtüstlük değildir. Siyaset genellemelerle yapılmaz. Somutu ve yaşanan canlı gerçeği örneklerin toplama içinde tek tek ele almak, anlamlıdır.

Deniliyor ki, Türkiye solculuğu Türkiye-Kürdistan'ın, "bu toprakları egemen rejimin doğal ve ayrılmaz bir parçasıydı." Öncü açısından konuşursak, durum hiçte yazarmızın söylediği gibi değil. Öncü, daha 1971 yılında ortaya koyduğu bütünlüklü öğretilele tanımlamıştır ki, ezilen, bapımı, ulusların kendi kaderini serbestçe tayin etmesi, kayıtsız-koşulsuz savunulacaktır. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı tam olarak savunulup, desteklenecektir. Bundan, ezilen Kürt ulusunun yabancı ulusal bütünden, yani Türk ulusal bütünden ayrılıp, kendi ulusal devletini kurma özgürlüğü anlaşılmalıdır. Devlet kurma özgürlüğü yalnızca egemen ulus burjuvazisinin tekelinde değildir; devlet kurma ayrıcalığı, yalnızca bu kesime ait olamaz. Dolayısıyla, öncü, Türkiye'de her zaman ve her koşulda Kürt ulusunun ayrılma hakkı şiarını yükseltmiştir. I. Kaypakaya, 1971'de bu sloganı haykırır; öncü de aynı çizgide eşliğinde bugün yolaşır. Öncü, çok iyi bilmektedir ki, bu somutları en küçük bir kararsızlık, ezen, sömüren Türk egemen sınıflarına ve Türk yönetime hizmet eder.

Ne var ki, Kürt burjuva alışkanlıklarıyla gözleri bağlanmış yazarmız, Türkiye solunu, burada TKP/ML'yi Kemalist rejimle aynı çizgide buluşturmak için kendisi gibi okurlarında bu kaba terörü inandırılmaya çalışıyor. Ve bu inandırma işinde, TKP/ML'nin program pa-

ketinden bir tek alıntı verme cesareti -ne garip ki!- gösteremiyor.

Yazarmızı başıyla Tanım!
Zoraki bağlarla hiçbir toprak, bir başka yabancı ulusal bütüne bağlanamaz. Bu konuda kararı verecek olan şu yada bu örgüt yada grup değil ve olamaz. Buna kararı verecek olan Kürt ulusunun kendisidir. Ancak belirtmeliyiz ki, ulusların kendi kaderini tayin etme sorununda bizi her şeyden önce ilgilendiren nokta bu ulus içinde proletarya ve halkın kendi kaderini tayin etmesi sorunudur. Her Marksist'in savunması gereken de budur.

Yazarmız, laf salatasıyla, gerçekleri, okurun denetiminden kaçırmaktan vazgeçmemiştir. Bunun yolu da belgelerle, tanıklarla, sağlam gerçeklerle eleştiri yapmaktır. Ve bilinci suyu yazarmız, kişi istediğini dillediği gibi yazabilir ama bu dürüst siyaset yapma yolu değildir.

Deniliyor ki, Kemalist sol (Türkiye solu kasteditiyor). Kemalistim ülkemizdeki politikasını desteklemişti; ve bu sol, Kemalizme bağlılığı Kutsal kitab'a bağlılığından üstün tutmuştu.

İnanılır gibi değil, ama gerçek!

Daha PKK diye oluşum yokken, Kemalizmin ipliğini pazara çıkaran TKP/ML ve onun kurucu üyeleri I. Kaypakaya ve onun devrimci arkadaşları, Kemalizm konusundaki onlarca yıllık kör suskunluğu parçalayan yegane örgütün TKP/ML olduğuna Türkiye devrimci hareketi yakından bilir. Kemalizm hayranlığının dalga dalga yayılarak ortalağı toza dunana kattığı bir mecrada, ruhların Kemalizm ateşiyle yıllarca ateşlendiği bir dönemde, Kaypakaya değilmiyor. İlk iş postulatıyla Kemalizmi var gücüyle kapı dışarı eden? Suskunluğu bozdu; çöl sessizliğinde bir abide gibi dikildi Kemalizmin karşısına. Kemalist devrime herkesin-ewet herkesin devrimci pâyeler biçtiği bir ortamda, Kemalist ikidarı faşist diktatörlük diye nitelerek geleneksel tabuları yıkan TKP/ML değil miydi?

Ve TKP/ML, bir hakama geleneksel Kemalist politika ve ideolojiyle köklü bir kopuştu. Bunlar reddedilemez. Evet, sunlar TKP/ML'nin görüşleriydi. Cumhuriyet tarihinden bu yana varolagelen iktidar, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğüdür. Ve faşizm, ülkede başından bu yana, Kemalist iktidardan bu yana devlet şekli olarak varolmuştur. Ve bu Kemalizmle sürgün vermiştir; Kemalizm en azlı, en acımasız faşizmdir. M. Suphi'lesi haince boğduran da, birçok Kürt isyanında önhinlerce Kürt'ü kıyımdan geçiren de, işçiyi, köylüyü, memuru gaddarca ezen ve sömüren de Kemalizmin kendisidir. Kemalist ideoloji, faşist ideolojidir.

Bunları, 1971 yılından bu yana done done anlatan ve bu Kemalist düzene karşı yıllardır sürdürdüğü halk savaşında yüzlerce şehit veren Öncü nasıl Kemalist olabilir? Ve nasıl olur da Kemalizme bağlı kalır?

Geri bilinci hesap ederek politika yapılamayacağını bilmiyor olamazsınız sevgili yazarmız! Yoksa, sahtekarlık ağzınıza takılabilecek okuru mu varsayıyorsunuz?

İşin bir diğer cephesi de şudur ki, yazarmız da, Ocalan da, PKK'da, kendileri dışında tüm Türkiye Solunu -hemen hemen-Kemalist değerkendirmiyorlar. Bu toptancı mantık PKK'yi trajedi mi komedi mi olduğu pek belli olmayan bir süreç sokmuş bulunuyor. Ya PKK karşısında elpençe divan duracaksınız, ya da Kemalist olarak damgalanacaksınız! Tercih sizin!

PKK, pek sinsi bir yöntem keşfetmiş bulunuyor. Önce kendi dışındaki Türkiye soluna Kemalist yafusuna asıyor ve sonra saldırıyor. Kemalizmin tüm izlençliklerine "Kemalist Solu" ortak ediyor!

Lenin, bir defasında demişti ki; sonradan

çürümek için hasımına açık bir budalalık yüklemek çok akıllı adamların işi değildir.

PKK, bu bayatlamış sâkıızı çiğnemekten vazgeçmelidir! Dostlarına dostça yaklaşmalıdır.

Yazarmızın bir başka iddiası da şöyle: Türkiye Solu düzen sınırları içindeymiş!

Sahibi öyle miymiş!

Yazarmız, anlaşılabilir metrelerle kilogramları bir tutma alışkanlığını sürdürüyor. Kendisine sol deyip düzen sınırları içinde voltalayan grupları bir yana koyarak konuşursak, bugün düzen sınırlarına karşı kendi içlerinde ayağa doğrulmaya çalışan devrimci güçler de var. TKP/ML ise apayrıdır. Özellikle son yıllar ve son aylardaki yoğun ve yaygın gerilla savaşıyla ciddi biçimde Kemalist ikidarı telaşa düşürmüştür bulunuyor. Gerilla sayısına ve niteliğine habire artan ve Türkiye devrimci hareketi içinde özgül ağırlığı yitiren işiye artan Öncü'ye "düzenin sınırları içinde" karalaması getirenler, tam bir alıkklık öneği veriyorlar demektir. Eğer bugün, ulusalcı düzlemi kullanarak silahlı savaşım veren PKK ise, sınıfsal arenayı kullanarak devrimci silahlı mücadele veren de TKP/ML-TİKKO'dur.

Yazarmız, bu gerçekten, utanç verici bir uzaklaşma için girmiş bulunuyor. Hileli el çabukluğuyla Öncü'yi düzen sınırları içine sokarak, onun Halk Savaşı'nı gizlemeye, örtmeye, küçük düşürmeye çalışmaktadır.

Anlaşılan yazarmız konuşma sanatında bir virtüöz olmuştur!
Bir de yazarmız Eğitim-Sen'li öğretmenler sorununa değinmiyor ve öğretmenler sendikası niyetinde ilerici görüşlere sözlüme alaya alıyor. Diyor ki, şu "ilerici" öğretmenler sendikasının "devrimci" üyesi öğretmen bu alanda ne yapıyor? Evet, yazarmız böyle diyor ve öğretmen kathamının savunmasını yapıyor. Türkiye-Kürdistan'ında sömürgeci eğitim yapıyor ve bu da bu öğretmenler aracılığıyla yaşam buluyormuş. Dolayısıyla, öğretmenler ulusal imha politikasının başlarıyla sonuçlanmasına en büyük katkıyı sunuyorlarmış!

Yahudi Schlock'un "bir kilo etimin parası" diyerek ödenmesi gibi, anlaşılabilir Kürt burjuva ulusalcı hareketin öncülüğünü yapan PKK'da halkın tepkisine bile almadan, geniş işçi ve emekçi cephesini kargısına alma, Türk-Kürt halkının sınıf kardeşliğini züğüleme pahasına Eğitim-Sen'li öğretmenleri katletme politikasında ısrarla yahudi Schlock gibi direniyor. Savaş, silahlı, savunmasız insanlara karşı verilmeyiz. Bu kolay yoldur. Tek "suçları" öğretmenlik olan ve hem de Eğitim-Sen üyesi insanları kargısına dizecek hiçbir mantıkla izah edilemez. Neymiş? Bu öğretmenler, sömürgeci eğitim yapıyor. Bu gerçekle kargaları kendinize güldürürsünüz! Yeni mi öğrendiniz Türkiye'deki eğitimin faşist düzeni ayakta tutmanın bir aracı olarak kullandığını? Yani sömürge, yarı-feodal bir ülkedeki eğitim elbetteki egemenlerin eğitimi olacaktır; elbetteki emeğin köleleştirilmesine dayalı eğitim olacaktır. Başka bir şey mi bekliyordunuz?

Yapılan eğitim burjuva-feodal eğitimidir, öğretmenler de bunun aracıdır. Peki bu, öğretmenlerin katli için bir gerekçe midir? Böyle yaklaşılırsa, binlerce öğretmenin ölüm fermanına imzalanmak gerekecek. Ama unutmamalıyız ki, bunlar parası başı değil kesip atarın! Bunları kazanmak, döşölştürmek ve ısrarla yeniden kalıba dökmek varken -ama bu sizin için zor yol- neden bu kesime yönlüyorsunuz. Belki de size göre en kolay yoldur. Unutmayın, en kolay olan en doğru ve doğru değildir her zaman.

Cebre dayalı otorite olmaz halk üzerinde. Gönlü ve inandırmaya, iknaya dayalı çizgi yarıncı devrimci güzergahı güçlendirmen, tersi ise uzun vadede yikici etkisini gösteremeyen

geri kalmaz.

Sorunlara kararlık bir ışık altında bakmaktan vazgeçin ve otoriteyi gönüllülük üzerine inşa edin! Halkın öfkelerini üzerinizde hissetmek istemiyorsanız acilen doğru yola girmelisiniz.

Yazarmızın dikkirdüğü bir başka iddiasına göre de "Kemalist Sol" (!) özel savaş rejiminin doğal bir müttefikiymiş!

Bu da yazarmızın beceriksiz bir düzenbazlığı!

Diğer solu bir yana koyarak proletarya partisi açısından konuşursak, tek kelimeyle, yazarmızın sahtekarca yazdığı söyleyebiliriz. Bir insanın, TKP/ML'yi de dahil ettiği Türkiye Solu için böyle pervasızca, sorumsuzca, çirkince konuşması için, aklını yemesi gerekir. Galiba yazarmızda mantık dibe vurmuş bulunuyor. Ama bu tür zevzeklikler yazarmıza yakışmayordadır değil. Zira, savunduğu örgüt, artık Yazıciyoğlu ile Menderes'le ittifak çizgisine yönelmiş bulunuyor. Uluslararası arenada diplomasi koridorlarında mekik dokuyor, ilke özgülünde Yazıciyoğlu'na dek uzanan düşmanlarla ittifak arayışına yönelen bir çizgiden başka ne beklenebilir ki?

Özellikle Dersim, Tekat, Erzincan vb. alanda "Özel Savaş Rejimine" karşı sürdürdüğü gerilla savaşında şehit üzerine şehit veren TKP/ML-TİKKO nasıl oluyordu "özel savaş rejiminin" doğal müttefik olabilir? Yazarmız, mantık ve vicdanı hançerlemeyi meslek eylemiş!

Sorun üzerinde hiç düşünmeksizin böylesine seviyesiz sözcükler kullanmak, gerçekleri süsü-püsülü bir bayatlığa kurban etmek demektir. Ancak bu yöntem terk edilmelidir. Kürt burjuva ulusal hareket, bu tür yöntemlerle kendi saygınlığını kendi elleriyle zedelemekten vazgeçilmelidir. Daha da önemlisi, adresleri bilinçli bir çabayla karıştırmaya çizgisi, dostu düşman, düşmanı dost görme çizgisine varabilecek her türlü yaklaşımdan uzak durmak fevkalade yarar sağlar.

Yazarmız A.H. Hengirvanlı bizim anlamıyor ve diyor ki "...kono gibi ülkemizi yapışın Kemalist solculuğun devrim diye bir dedi bulunmuyor." Bununla da yetinmiyor yazarmız, diyor ki, "Kemalist solculuk başından beri ÜKM'yi durdurmaya çalışan bir otomatik fren işlevini görüyor." Yazarmıza göre, Türkiye solu, "ÜKM'nin önünde engel oluşturan ve ona karşı savaşan" bir güçtür. Oyleyse, Türkiye Solu, Türkiye-Kürdistan'ından elini çekmelidir. Tastanama böyle yazıyor A.H. Hengirvanlı'mız.

Yazarmızın Türkiye soluna dahil ettiği (Kemalist sol olarak) öncü müfrezesinin Türkiye'de devrim diye bir sorunu fena halde var. Ancak hangi devrim? Asıl soru budur. Elbetteki, öncü sosyalizmi milliyetçiliğe ayarlayarak, ulusalcı eğik güzergahı kullanarak, sağa ve sola sığdırma kararsızlıkta seyir ederek milliyetçiliği "sosyalizm", gerici, dincilik vb. öğelerle harmanlayarak, sağdan soldan aşınma teorileri ve en önemlisi burjuva ideolojisi kredisine rehber alamak devrimci notasını çizmiyor ve çizmez.

Hem "Marksizm" mantosuna bürüneceksiniz, hem de milliyetçi güzergahı temel alacaksınız! Hem Avrupa kapılana kolan yurucaksınız, hem anarşi dönüp emperyalizme karşı mücadeleden cümle anlarında sözedeceksiniz. Yeri geldi mi devrimci zor'u öve övme güllere çıkarmaksınız, öte yandan zor'u zorsuzluğun temel eşiği olarak görenek, masabaşı çözüme methiyeler özeceksiniz. Yeter...

Öncü'nün böylesi bir devrim anlayışı yok. Böylesi devrim'i ne halk ne proletarya ne de öncü istemez! Birincisi, ikincisi, Öncü, Kürt ulusal hareketinin tarihsel haklılığını keskin kabir eder, ama bu kabul edilmiş ezilen ulus milliyetçiliği, yani Kürt milliyetçiliğini savuna biçimince bürünmesi için, Kürt ulusal hareketinde yalnızca ilerici olan, devrimci olan destekler. Üçüncüsü, öncü her milliyetçi -halkın kardeşçe sınıfsal birliği ve dayanışmasında ısrar eder. Ve öncü bilir ki, bir devletin sınırları aynı kaldığı sürece belirli bir devlet içindeki tüm işçi ve sömürülen emekçi yığınları aynı çarı altında, aynı ortak değütlerde toplamak, örgütlemek, ortak düşmana karşı ortak seferber etmek yolu, Marksizm-Leninizm yoludur. Ve öncü bilir ki, ezilen bir ulusun "kurtuluşu" o ezilen ulus içindeki işçi ve emekçinin kurtuluşu değildir. Oyleyse, ulusu yabancı ulusal bütünden kurtaracak bir "devrim" işçi sınıfı ve bağlaşıklarının kurtuluşunu sağlayan devrim değildir. Bunun içindiki Lenin, ÜKRTH sorununda bizim aynı ilgilendirmiz nokta proletaryanın KKTH noktasıdır diye done done vurgulamıştır.

Oyleyse iki tür devrimle karşı karşıya-

bayı çamura saplamak

YIL. Birincisi, yalnızca Kürt burjuva milliyetçiliğini zincirlerinden kurtaracak olan antis proletarya ve emekçi kesimin çıkarlarını temel almayan ve sınıfsal güzergahı kullanmayan ulusal bir "devrim".

İkincisi, Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin etmesini de güvenceleyen ve Türk, Kürt, Ermeni, Laz, Çerkez, Arap vb. ayırımı güzetmeksiz her milliyetten işçinin ve emekçinin birliğini temel alan ve kadeşçe sınıf birliğini ortak çatı altında güçlendiren, sınıfsal güzergahı Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un öğretileri rehberliğinde kullanılan Halk Demokrasisi, Bağımsızlık, Sosyalizm ve Altın Çağ yakalamayı amaç edinen devrim.

Dolayısıyla, yazarmızla aynı dili kullanıyoruz. Dolayısıyla, Öncü'nün PKK'nın amaçladığı bir devrime gereksinimi yoktur. Dahası, öncünün ulus "örgütlemek", ulus "yaratmak", ulus "güçlendirmek" diye bir sorunu yok. Burjuva ulusalcılığın amacı olan kendi ulusalcılığını güçlendirme amacına öncül ortak olamaz. Ve öncü, UKKTH'nin yeni demokratik devrime tabi olarak ele alır. Bu demektir ki "Bağımsız Kürdistan" şiarı öncünün programının temel hedefi değildir.

Bu denli açık realiteye karşın, yazarmızın Kemalist solde dahil ettiği öncüyü "UKM'nin önünde bir engel olarak görmesi yazarmızın siyasal sefaleti nolsa gerekirdi. Çünkü öncü, döne döne ve ısrarla yineleniyor ve diyor ki, biz, ulusal kurtuluş hareketinin, Kürt burjuva ulusalcılığını güçlendiren, Kürt ulusunun kendi öz çıkarlarını öpplana koyan ve Kürt ulusuna ayrıcalıklar sağlayan yanını değil, ama zulme karşı yönelmiş demokratik ve devrimci yanını sonuna dek destekliyoruz. Ezilen ulus Hareketi, ezen Türk burjuvazisine karşı savaştığı süreçte, egemen Türk burjuvazisinin ağababaları emperyalistlere karşı savaşıma içinde olduğu süreçte, zulmün en amansız ve acımasız düşmanı olan proletarya partisi bu harekete desteklemeyi görev sayar. Yeterki, Kürt burjuva ulusalcı çizgi, dostlarını evet gerçek dostlarını araması gereken barikatlara yüzünü gerçekten dönebilmiş ve düşmanlık rotasını acilen terk edebilsin!

Temel hareket noktasının öncü açısından sınıfsal zemin olması, Kürt ulusal kurtuluş hareketiyle dayanışma içinde olması önünde engel değildir. Ne var ki, ve görünen o ki, yazarmız TKP/ML'nin de içinde sayıldığı "Kemalist sol" un Türkiye-Kürdistan'daki çalışmalarından fena halde rahatsızlık duymuş görünüyör.

En iyisi yazarmıza kulak vermek: "Geleneksel solculuk ülkemizde örgütlenme girişimlerinden derhal ve kesin olarak vazgeçilmeli... Geleneksel sol da kendi mücadele cephesine dönmemeli." (abç)

Dahası var: "Kemalist solculuk elini buradan çekmeli, devrimin önüne engeller çıkarması girişimlerini terk etmeli, kontravari faaliyet özelliğini taşıyan müdahalelerden vazgeçmeli, Kürt emekçilerine söziümüne proleter önderlik götürme sevdasına bir yana bırakmalı." (abç)

Enternasyonalizmden ne anlamak gerekir? Proletaryanın vatani yoktur beylik ilkesinden ne kavramak gerekir?

Yazarmız bolca enternasyonalizm lafına sığınmak ve bu arada Filistindeki misafirliklerine atıfta bulunarak Türkiye soluna enternasyonalizmi kapı dışarı eden rota çizmiş bulunuyor.

Yazarmız bilmiyormu ki, ezilen bir ulus hareketinin bu arada Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketinin ulusal devrimci niteliğiyle ortaya çıkmasını temel koşulu, bu hareketin devrimcilerin ve komünistlerin işçi sınıfını ve emekçi köylü yığınlarını bilgilendirme ve eğitime ve nihayet örgütlenme çalışmalarının

önüne set çekmemesidir. Bilirirki Lenin, bu ilke, özellikle ve öncelikle direnir. Ve hatırlanmaz ulusal hareketini desteklemeyi bu temel koşula bağlar. Leninizm sahasında kalıbsızın koşulu, bu Leninci ilkeye bağlıdır.

Ulusal sorun bazında enternasyonalizm, ezen ve ezilen ulusun işçi ve emekçi yığınlarının birliğini ifade eder. Ve unutulmasın ki, bütün ulusal topluluklardan ezilenlerin kardeşçe sınıf dayanışması, UKKTH'da dahil bertutulu demokratik istemden çok daha büyük önem taşır. UKKTH, sosyalizmin ve sınıf mücadelesinin yöce çıkarları karşısında daima ikincil derecededir. Öncünün "suçu sınıfsal mücadeleyi esas olarak yola koyulması" nedir?

Yazarmız diyor ki, "Kemalist sol" ve bu arada TKP/ML, ülkemizde örgütlenmeden DERHAL ve KESİN olarak vazgeçmelidir. Gariptir ki, bir yandan, dostluk ve Leninizmden dem vuranların öte yandan, "dost" görüldüklerine karşı böylesine emrivaki tutum içine girmeleri, ulusalcularımıza hiç rahatsız etmiyor gözüküyor. Bu, parlak bir paradokstur! Kendi dışındaki devrimci örgütleri yada onların deyimiyle "Kemalist" solcuların savaşıma çağırın ve buna önderleri aracılığıyla her defasında dile getirelerim şimdi de tam bir toz tozla örneğe nöbetine tutularak tehditler savurması doğrusu anlaşılır gibi değil.

Proletaryanın vatani yoktur! Proletarya hareketi özü itibarıyla enternasyonalisttir, yalnızca biçimde ulusaldır. Hele hele belirli bir devlet sınırları içinde bu çok daha geçerlidir. Hele on milyonlarca, ekonomik, sosyal, hukuksal, insani vb. vb. bağla birbirine bağlanmış bir toprak parçası üzerinde yaşayan çeşitli ulusal topluluklardan insanlar söz konusuysa, bu ilke fena halde ve fevkalade geçerlidir. Mütefiklerine, dostlarına karşı, topraklarınıza terk edin, hem de derhal ve kesin olarak demek, ulusal hareketi keşiflere özgü yalıtılmış gömülü barak ve enternasyonalizmi ayaklar altına alır.

Unutunmalısınız ki, bir baş için beş duydu neyse, bir devlet içinde dostlar aynı değildir.

Bir devlet içinde her milliyetten işçi ve emekçiler birlikte yaşadıkları süreçte, onları birlikte örgütlemek Marksizmin ilk kuralıdır. Dolayısıyla, bir yandan "Marksist" görünüp beri yanda dar-milliyetçi bakış açısının manetik alanında voltaladığınızın farkında değilsiniz.

Ama unutunmalısınız ki, öncü, ulusalcı, ilk 1 okul yazarlarının emirleriyle o yörelerde örgütlenmedi, örgütlenilmedi ve aynı yazarlara tehditleriyle de örgütünü o alanlarda dağıtmayacak, yıkmayacak, savaşıp gütmeyecek kadar komünist bir karırlılık ve cesarete sahiptir. Dost kalmak isteyeceğinizle dost, düşman kalmak isteyeceğinizle düşman! Tercih yapmak yazarmıza düşüyor! Ve tabii bedellerine katlanmakta!

Yazarmız, Türkiye-Kürdistan'ın müdahale edilebilirliği de belli koşullara bağlanmış görünüyor.

En temel koşul UKM'nin otoritesini yani, açık söyleyişle PKK'nın otoritesini kabul etmemiş! Gerisini saymaya gerek bile yok. Tek başına bu koşul, yazarmızın fena halde yolunu şaşırıldığını gösteriyor. Yazarmız gemiyi karaya oturmuş! Devrimci geçeni PKK'nın devrimcilerine, halka saygılı olması ve dayanışma içinde olması devrimciliğin gereğidir. Kimse kimseye benim otoritemi tanıyacağım talebiyle gelmez, gelemez. Biliriz ki otorite gerici zorla inşa edilmez, edilemez. Bir örgütün, dahası, Halk Demokrasisi ve sosyalizm uğruna savaşılan bir öncünün PKK'nın otoritesini tanıması demek, daha şimdiden kendi amaçlarından, ideolojisinden, siyasal hattından vazgeçmesi de-

mektir. Dahası var. Burjuvazinin amaçlarını proletaryanın amaçlarının önüne geçirmek demektir. Sınıfsal, Kürt Burjuva Ulusalcılığa kurban etmek demektir. Devrim ve sosyalizmden vazgeçerek ulusalcı eğik güzergaha su taşınması demektir. Marksizm-Leninizm-Maoizmden uzaklaşarak burjuva ulusalcılığın kuyruğunda ilerlemesi demektir. Ama dahası bittir; kızı bayrağı denize atıp ulusalcı bayrağı dalgalandırması demektir.

Tüm bunlar susarak geçiştirilebilir mi?

Dünya proletaryasının Türkiye'ye kendi varlık-koyullarından asla ve katıyen vazgeçemez, asla ve katıyen burjuva ulusalcı zor'a boyun eğmez. Birkaç beş yıldır yüzlerce şehidin kanıyla sulanan toprakları ne terk eder ve ne de ulusalcı otoriteye boyun eğer. Ve öncü, gerici otoriteye, faşist otoriteye boyun eğmediği gibi, ilkel ulusalcı okul yazarlarımızın vaazettiği gerici-ulusalcı zor'ada boyun eğmeyecek kudrettedir.

Bu böyle bilene!...

Fazla söze gerek yok. Yaşam, yaratıcı devrimci eylemin yığınları sürükleyen selinde söylediklerimizi doğrulamaktan geri kalmayacaktır. Yazarmız söz değirmeni!

Bir yanda, ülkemizde derhal terk edin diyor, bir yanda PKK otoritesini tanımadan burada kalamazsınız diyor, beri yanda "özgürlük Hareketi, Geleneksel solun hiçbir grubuyla çatışmaktan yana değildir" diyor.

Buna hırsızın hırsızlık yaptığı yerden kaçması demir!

Dersim'e dairde yazarmız çok şey söylüyor. Dersim'e övgü diyor, Tunceli'ye yergi. Yazarmız, Dersimlilere "ihanetçiler", Dersim'de "ihanet yuvası" dediklerini zar zor arımsıyor. Bunu haklı göstermek içinde Dersim-Tunceli ikilemine sarılıyor. Devlet, Dersim'i Tunceliyleştirmiş, dolayısıyla, Tuncelililer ihanetçi ama Dersim'liler değil gibi bir sonuç vanyor. Ama yer yerde Dersim'liler de, özellikle yeni gençliğe yitkinlik duruyor. Yazarmıza göre "sömürgeci" düzen Dersim'de beyaz soykırım kuşağı yaratmış. Bu kuşak "Türkiye yi bir Türkten daha iyi konuşan ve fiziksel yapısı dışında Kürtleğe bağları kesilmiş" bir kuşaktır.

Geriside var: İşte "Kemalist" sol, Dersim'de bu kuşağı dayanıyor. Bu kuşak içinde devrimci devşiriliyoruz! Bu kuşak öyle bir kuşakmış ki" kendi celladını kurtarıcı sayan, beyaz soykırım ürünü bir kuşaktır." En iyisi yazarmıza dinlemeye: "Geleneksel sol ülkemizin bu alanında faaliyet yürütürken, işte bu... soykırım kuşağına dayanmakta, dolayısıyla aynı zamanda Türkleşme tarihi olan mevcut sömürgecilik tarihini esas almakta ve sömürgeci egemenliğin uzantısı durumunda düşmektedir."

Yazarmızın asıl sıkıntısını anlamış olmalısınız. Böylece, PKK'nın Dersim'de tutunamamasının nedenlerine de, Dersimlilere aşş püskürmesine de, Dersim'in ihanet yuvası olması açıklamasına da yazarmızın sayesinde ulaşmış bulunuyoruz: Bunlar Kürt değil, bunlar beyaz soykırım ordusu ve bunlar ihanetçi ve bundan ötürü bu ihanet yuvasında PKK tutunamıyor. Ulusal hareketi Dersim'e taşıyamıyor.

Eğer bu durum olmasaydı, eğer bu Türkleştirilmiş Dersim'liler kuşağı olmasaydı, yazarmız A.H. Hengirvanlı'nın sözleriyle, "Geleneksel sol bu zemine ayak bile basamazdı." Bunu söyleyen yazarmız tam bir pişkinlikte birkaç sayfa sonra şunları diyor: "Dersim'deki sosyal yapının ilericiliğe açık olması, buraya atanan her resmi görevlinin kendi gerçek kimliğini gizlemesine ve kendisini devrimci, ilerici ve demokrat olarak göstermesine yol açmaktadır. (abç)

Tam bir hamkafa ürünü, bu güldürü! Dersimliler hem Türkleştirilmiş, hem beyaz soykırım kuşağı, hem ihanetçi ve nasılsa aynı zamanda Dersim'e gelen resmi görevliler burada devrimci kisveye bürünmek zorunda kalıyor. Dersim'de ki sosyal yapı ilericiliğe açık çünkü.

Yazarmız kuyruğunu adamakıllı kıstarmış görünüyor!

Soykırım kuşağı nasıl olurda devrimci olabilir? Türkleşmiş Kemalistler nasıl olurda devrimden yana rota izler? Ve Dersim'liler

neden ulusal harekete sempatiyle bakmaz.

Bu soruların yanıtı, zamanın zart dediği yerdirdi.

Yazarmızda farkına varmadan bir vesileyle açıkladığı gibi, dersim ilerici ve devrimci görüşlere sosyal yapıyla açık bir yerdirdi. Ve tarihsel ve toplumsal nedenlerin yanında devrimcilerin ve özellikle öncü'nün yıllardır bu alandaki bilgilendirme, eğitime, silahlı propaganda ve gerilla savaşıma çizgisi bu alanın devrimcileşmesinde önemli bir rol oynamıştır. Dersimliler, bu devrimci özelliklerinden dolayı, bilgin bir seyir izlediklerinden dolayı, yeterince aydınlanmış

Dersim'den dalga dalga yayılan ve Dersim'de derinleşerek süren Kızıl Siyasal İktidarlar uğruna köylü gerilla savaşına ne dost ne düşman gözlerini kapayamaz. Nedense TKP/ML'nin gerilla savaşı pratiği PKK'yi "anlaşılmaz" bir şekilde huzursuz ediyor.

olduklarından dolayı, bilimsel sosyalizmin sorunlarıyla az çok yoğruldıklarından dolayı ve bu alanda dipdiri bir Halk Savaşı yıllardır sınıfsal zeminde verildiğinden dolayı, ulusalcı ilkel burjuva çözümler öngören rotayı değil, sınıfsal rotayı seçmişlerdir. Ulusalcı çizgi, Dersim halkının on yıllarca içerisinde kalmış bir çizgidir. Dersim için PKK geleceği değil, geçmişini temsil ediyor. Yaşam da geriyeye değil ileriye doğru seyir izlediğine göre, Dersim'liler on yıllarca önce PKK'nın bağını izlediği çizginin üzerinden atlamış bulunuyorlar.

PKK'nın Dersim'lilere öfke nöbetinin temel nedeni, Dersim'in özellikle TKP/ML-TIKKO'ya kucak açmaması nedenleri de bir ölçüde anlaşılır olmuş bulunuyor sevgili yazarmız.

Dersim'de, tüm bu ve daha başka nedenlerden (zorunlu vergi, zorunlu askerlik, yanlış askeri çizgi, halka zorbalık vb.) dolayı tutunamayan PKK ve yazarmız, "Kemalist solculuk elini buradan çekmeli" gibi "örgütlenme girişimlerinden derhal ve kesin olarak vazgeçmeli" gibi metodlarla, emrivakilerle Türkiye solunu bu alandan tasfiye edip hazıra konmayı tasarlıyor ve şimdiden bunun yollarını düşünüyor.

Ve yazarmızın son bir incisiyle bitiriyoruz: "Halk savaşı verdiklerini iddia eden keskin silahlı mücadele yanlısı kimi grupçuklar, Dersim'de "muhtar cezalandırmanın" ötesine geçmemişlerdir. Bu durum faşist 12 Eylül darbесinden sonra da devam etmiş. Geleneksel sol bu alanda gelişen devrimci kurtuluş savaşı karşısında rejime yönelimci tavırını sürdürmüştür."

Grup bile değil, grupçuklar...

Küçültme ekiple iyiden iyiyeye ufatmış gerilla savaşını kendisi dışında sürdürenleri yazarmız. Ve yalnızca muhtar cezalandırıyoruz öcünü. Bu karalama, bu gözden düşürme yalnızca yazarmıza özgü değil. A. Öcalan'da aynı dilde gerçekleri çarpıtıyor. Bununla "anlaşılmaz" (!) nedeni var. Yalnızca PKK gerilla savaşı veriyor, TKP/ML-TIKKO muhtar cezalandırıyor ve devlete başını hiç yoneltmiyor.

Yazarmız, öncünün en azından Dersim pratiğini biliyor olmalı; eğer Merihte yaşamıyorsa, Dersim'den dalga dalga yayılan ve Dersim'de derinleşerek süren Kızıl Siyasal İktidarlar uğruna köylü gerilla savaşına ne dost ne düşman gözlerini kapayamaz. Nedense TKP/ML'nin gerilla savaşı pratiği PKK'yi "anlaşılmaz" bir şekilde huzursuz ediyor. İsteniyor ki, Türkiye-Kürdistan'ında yalnızca PKK'dan sözedilsin, öncüden değil. Bununla anlaşılır nedeni var: Sınıfsal güzergahı kullanarak Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao'nun bilimsel öğretisi rehberliğinde gelişen ve Halk Demokrasisi, Bağımsızlık, sosyalizm ve Komünizmi amaçlayan gerilla savaşı ve daha geniş anlamda iktidarı egemen sınıflardan çekiş alanın en elverişli yolu Halk Savaşı'nın her gelişimi, ulusalcı eğik güzergahın bitirilmesi ve ulusalcı gerilla savaşının daraltılması anlamına gelecektir. Birinci yol gelişip güçlendiği oranda ikinci yol o oranda önemini kaybeder.

Dolayısıyla, yazarmızın karacatmasını fazla yadırgamıyoruz. yadırgadığımız şey "Marksizm" örtüsü altında bunları söylemesidir.

Ve Marx'ın şu sözleriyle noktayı koyalım: Sen yolunda yürü ve bırak ne derlense desinler!

Ve küçük bir son not: Anlaşılan ve görülen o ki, PKK Dersim'de arabayı fena halde çamura saplamış bulunuyor.

"Dersim'deki sosyal yapının ilericiliğe açık olması, buraya atanan her resmi görevlinin kendi gerçek kimliğini gizlemesine ve kendisini devrimci, ilerici ve demokrat olarak göstermesine yol açmaktadır. (abç) Tam bir hamkafa ürünü, bu güldürü! Dersimliler hem Türkleştirilmiş, hem beyaz soykırım kuşağı, hem ihanetçi ve nasılsa aynı zamanda Dersim'e gelen resmi görevliler burada devrimci kisveye bürünmek zorunda kalıyor. Dersim'de ki sosyal yapı ilericiliğe açık çünkü."

13 Ocak'ta Kamu Emekçileri Grevi Toplusözleşmeli sendikalar hak talebiyle yine alanlara çıktı. Beşyüzüne yakın kamu çalışanı değişik biçimlerde eyleme katıldı. Ankara'daki kamu çalışanları çokkulu bir şekilde Kızılay'da, Sakarya caddesinde ve diğer alanlarda ellerindeki pankartlarla yürüyüş geçince Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar ekipleriyle emekçilerin önünde dikildi: — Yürümek yasak.

Kitle, eylemlerinin meşru ve yasal bir haktan kaynaklandığını anlatsaydı başarılı olamazdı. Taşanlar, elindeki megafondan bir sokak kabadayısı görüntüsü ile harekete geçti: — Erkeklerin ortaya çıkıp bağırmasında görevim sı-
zı...

Ve sonrası yaşanan olaylarda kamu emekçileri tekme tokat toplandı, kolları kırıldı, kanları bir kez daha Ankara sokaklarına döküldü. Birçok ilde müdahale eden bir göçlülük iş bırakma grevi Ankara'da, Malatya'da kanlı olaylarla ve gözaltılarla sonuçlandı. Televizyonlarda gösterilen coplanma sahneleri hükümet ve kolluk kuvvetlerini teşhir ederken, kamu çalışanlarına geniş bir kamuoyu desteği sağladı.

DKÖ, çeşitli meslekli kuruluşlar, işçi ve memur sendikaları kamu çalışanlarına yönelik şiddete başvurulmasını kınadılar. Hükümet yetkilileri ve düzen partilerinin temsilcileri bilinen beylik demeçlerini sıraladılar. Başbakan Öller'e göre emekçileri memuru "şoförlerle" kucaklamak imiş. İşçileri Bakan Menteşe'nin kamusal polisler "Joju" biraz fazla kaçırmışlar. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ise, yapının yanına kâr kalmamıştı diye buldu. Dişek ve temennidir bu. Çünkü yapının yanına kâr kalmayacaklar diyemiyor bakan. ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz Grev ve TİS hakkı olan bir yasaya karşı olduğunu dile getirirken "asalak memurlar" terimini kullandı. Emegi ile yaşam mücadelesi veren kamu emekçileri içinde asalak arayacağına kendi partisinde ve çevresinde aranın Yılmaz. Erbakan'ın adil sözünde sendikaya gerek yok zaten. Adil düzeni Egehan İğçileri, Bahçelievler, Bağcılar, Güngören ve

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Düzen partileri ve "cop demokrasisi"

Tuzla'daki işçiler, memurlar çok iyi biliyorlar! İşçi haklarını vermekle övünen Ecevit'ten işçi ve memurlara karşı yapılan saldırılara ve kamu çalışanlarının sendikalar haklarına yönelik en ufak bir tas yok. Düzen partileri cephesinde durum bu.

İşçi sınıfı sermaye sınıfına karşı verdiği mücadelede faşist devlete çığırma geleceğini geliştirerek siyasi bir güç haline geldi. Her eylem pratik bir faaliyettir. Ve önemli dersler ve kazanımlar sağlar. 13 Ocak'tan da çıkarılacak dersler var. Birincisi; eylem günü işçi sendikalarından net bir desteğin sağlanmadı. Beşyüzün kamu çalışanı alanlara çıkıyor ama işçi sendikaları somut bir eylemle destek vermiyorlar. Ankara'da memurun kafasına vurulan coplar sınıfa vurulmuştur. Ne yasak ki o copları kaldıran güce sınıfa başına çöreklenmiş sarı sendika ağaları destek vermişlerdir. İkincisi, dün olduğu gibi günümüzde de işçilerin emekçilerin en haklı ve meşru hak ve istemleri devletin bütün güçlerini harekete geçirmiştir. Hele hele bizim gibi burjuva-feodal köy diktası olan faşist devlette bu kaçınılmazdır. Bu tür eylemler politiktir. Sendikalarda politika ve ide-

olojinin, sınıf biliminin inkarını savunanlar işçi sınıfına ihanet ediyorlar.

Geçen yazında emekçilerin çözülmesi için bilimsel ve diyalektik materyalizmin yazarlarının çalıştırılması gerektiğine değinmiştim. Emek sermaye ilişkisinde, emekçinin sınıf lehine çözülmesi için işçi sınıfının kendi ideolojisi, politikası ve örgütlenmelerine sahip çıkması ve sınıf mücadelesini istidat mücadelesine bütünlüştürmesi gereklidir.

Ülkemizde son dönemlerde yaşanan olaylar sermaye sınıfının ve onun ifadesi olan devletin işçi sınıfına her cepheден saldırısına geçişini göstermektedir. İş öyle bir safhaya gelmiştir ki sendika başkanları, temsilcileri tutuklanıyor ya da gözaltında kaybedilmek isteniyor. Sendikalaşmak isteyen işçiler, memurlar en azgın saldırılara uğruyorlar. Bu saldırıların işveren kuruluşları ve sermaye örgütleri devlete aynı düzlemde yönetiyorlar. Çoğu onların sınıf karakteri bunu gerektiriyor. Bu ülkede yaşanan anti-demokratik uygulamalar, Kürt halkına yönelik baskı ve zulüm hastelkader ya da nyletine yaşanıyor. Bir sınıfın yani burjuva sınıfının işçi sınıfına yönelik sınıfsal karakterli saldırılarıdır. Saldırıların boşa çıkarılması ve kazanılan mevzilerin korunması için de sınıfsal bir perspektifle mücadeleyi geliştirip boyutlandırmak gerekir. Çözümü burjuva politikalarında aramak sınıfın görünüşüdür.

TV'de emekçilerin Ankara'da yaptığı bir toplantıyı izlerken somut ve zulüm düzeninin içine düştüğü çözümlenmiş bir kez daha anımsadım. Emekçiler isyan ediyor. Muhalifli ile iktidarı ile düzen partilerinin sözcüklerini konuşurmadılar. Bakanın her konuşmasını Yalancı diye kesen emekçi, hiçbirine oy yok, hepteniz aynıdır diye bağırarak kitle ülkesinin gelecek günlerde önemli gelişmelere gebe olduğunu kanıtı.

Burada önemli sorun olayların sınıfsal kimliği içinde değerlendirip hıslı ve ivedi bir şekilde her alanda örgütlemektir. Bunu başardığımız zaman "cop demokrasisi"ni ortadan kaldırabileceğiz.

DDSB yetki dalaşmasını eleştirdi

Mersin/Kayseri/Özgür Gelecek - Hem Belediye İş'in hem de Genel İş'in yetki alamayacaklarını bile bile itirazda bulunması üzerine, Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik her iki sendikayı sorgulayan bir bildiri dağıttı.

19 Ocak günü Mersin Belediyesi'nin birçok biriminde dağıtılan bildiri "Bu günlerde bizi ilgilendiren konu toplu sözleşme yetkisi'dir. Varolan yasal yetki konusunda hem Türkiye genelinde hem de işçeri özelinde baraj sistemi getirildiğinden, bu durum hem sendikalaşmayı, hem farklı sendikaların kurulabilmesini ve hem de varolan sendikaların yetki alanı konusunda bir birlerinin yetkisine itiraz etmeye güdülmeye geçmektedir." denilerek somut olay şöyle anlatılıyor: "Bu dönem için Mersin Büyükşehir Belediyesi'nde yetkili sendika Belediye İş Mut. Taşucu, Kumkuyu belediyelerinde ise Genel İş'tir. Burularda 7 ay geriden, bu sendikalar örgütüdür. Bu böyle olmasına karşın Mersin'de Belediye İş'in yetkisine Genel İş, Mut Kumkuyu ve Taşucu'nda ise Genel İş'in yetkisine Belediye İş itiraz etmişlerdir." DDSB bunun ne anlama geldiğini ise şöyle açıklıyor: "Bu, toplu sözleşmelerimizin uzaması, geçirenlere farklılarımızın birikmiş enflasyon karşısında değer kaybetmesi, evimize götüreceğimiz lokmanın azalmasıdır."

DDSB, bu durum karşısında her iki sendikamın konumunu ise şöyle ortaya koyuyor: "Bu durumda her iki sendika şube yöneticileri de, genel merkez yöneticileri de suçludur. Hiç kimsenin çocuk-çocuğumuzun rizikoyla oynamaya hakkı yoktur. Yetki alamayacağını bile bile yapılan itirazlar işverene yarar... Hem biz işçilerin kesilen sendika aadatlarımızla geçinip hem de bizlerin emeğiyle oynamaya kalkışmak nasıktır. Şu an birbirlerinin üzerine atmasıdır! Hem Belediye İş hem de Genel İş yöneticileri eşit oranda suçludurlar. Çünkü 25 Kasım 1993'te her iki sendika sorumlularının imzaladığı antınakta şöyle yazmaktadır: "Sendikalar, birbirlerinin işkolu % 10 barajı ile ilgili karşılıklı itiraz davalarında vazgeçeceklerdir." O halde söylediklerini uyguladılar." Bildiride, işçilerin, her iki sendika yöneticilerine, itirazlarını karşı-

lıklar olarak çekmeleri için baskı yapma çağrısı da bulunuyor.

Öte yandan, Kayseri Belediyesi işçileri, sendika ağalarının çıkan yüzünden yine bir çıkmazın, bir burahının esigine giderken, sendika ağaları tarafından işçiler bile bile oyuna getirilip hakları gasp ediliyor.

Belediye işçilerinin yayınladıkları bildiriye göre; toplu sözleşme dönemi 1 Mart 1994'ten, Belediye İş ile Genel İş arasında "yetki hakkı" mücadelesi başladı. İşçilerin örgütlü olduğu Belediye İş ile Genel İş birbirlerini mahkemeye vermişler. Tabii bu arada, zor duruma düşen, çile çeken yine işçiler oluyor. Mahkemenin kaç yıl süreceği belli değilken, mahkeme sonuçlarına kadar toplu iş sözleşmesi de bekleyecek.

Bu olayı tepkiyle karşılayan belediye işçileri; lüks içinde yaşayan sendika ağalarının, kendi kolukları için, işçilerin toplu sözleşme hakkı üzerinde ve bir dilim emeği üzerinde kumar oynama hakları olmadığını bildirimlerinde dile getirdiler.

Sendika ağalarının koluk mücadelesini protesto eden işçiler, 2000 işçinin emeğiyle oynama cesaretini nereden bulduklarını sendika ağalarına somak ve yetki itirazlarını derhal geri çekmeleri için 9 Ocak'ta imza kampanyası başlattı. Şimdiye kadar toplam 1000'e yakın imza toplandı.

Bir işçi; işçiler arasındaki kopukluğu, pasifizmi, güvensizliği dile getirerek, işçilerin bile bile emeğiyle oynadığını, toplu iş sözleşme hakkının işçiler hariç hiç kimsenin ve bu tür sözleşmelerin ancak gerçek işçi sınıfının savunucuları tarafından yapıldığı takdirde anlamına ulaşacağını söyledi.

Bir diğer işçi: "Ankara'da polis tarafından memurlara yapılan saldırıları nefretle kınadığını belirterek, artık emekçi sınıfı haklarının kimler tarafından gasp edildiğinin açık olduğunu, bir yürüyüşün daha coplanarak, emniyet müdürünün işçileri provakasyona getirdiğini söyledi

İzmir Tüm-Bel-Sen 2 No'lu Şube 4. Olağan Genel Kongresi'nden izlenimler

İzmir/Özgür Gelecek - Tüm-Bel-Sen 2 No'lu Şube 2 Ocak'ta Bayraklı Nikah Salonu'nda Olağan Genel Kongresi'ni topladı.

Saat 10.00'den itibaren davetliler, delegeler ve sosyalist basın yerlerini almaya başlamıştı. Konuklar da yeni öbeleşmeler, tanışma ve el sıkışmalar alışıldık görüntüler yaşıyordu. Delegeler ise aynılar aynı masaya, aynılar aynı masaya oturmak için salonu gözleriyle tanyordu. Aynılar ve ayrılar ilerleyen saatlerde iyice belli olacaktı.

Başkan açılış konuşması yaptı: "İç hukuku olmayan, uluslararası hukuk ve fiili eylemlerle zor koşullar altında bugünkü gücümüze ulaştık. Sürgünler, açığa almalar, işten çıkarmalar yaşadığımız ve ödediğimiz bedellerdi. Ama bakan şimdiki gücümüze. Buna değerdi." dedi. Akışlarla gündemleri başlattı. Daha önce delegelere seçilen divan yerini aldı. Divan başkanı tane tane konuşarak usulü ve kongre demokrasisini işlemeye başladı. Çağrılar içinde bulunan Karşıyaka Belediye Başkanı Cihan Tansen kürsüye davet edildi. Başkan rüzgarın memnundan ve demokratik muhalefetten yana olduğunu biliyordu. Partisi iktidarda olduğu halde kendisi de kötü gidişe muhalifti. Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkının yanında, olduğunu, fiili meşgul aydın emenayitlerinin belli failerinin bulunmadığı, bunun da işçileri bakanın zihniyetiyle ilişkili olduğunu söyledi. Salonda çit çıkmadan konuşmasını bitirdi. Akışını aldı.

Divan usule davet etti. İlk yönetiminin faaliyet ve maliye raporu okundu. Divan usulü işletti; "Var mı lehte ve alehte konuşacak?" dedi. Hiç el kalkmadı. Akşamı için oylamaya geçildi. Faaliyet raporu oklandı. Oklandı ama seçime geçildiği zaman faaliyet raporunu hiç eleştirmeyen ama yönetime gelip geçmişteki aksaklıkları düzelterek söyleyenler olacaktı...

Tüm-Bel-Sen 2 No'lu Şube, Bakırçay Belediyeler Birliği'ne karşı ilk toplu sözleşmelerini yapmış ve önemli bir aşama katmıştı. Bunun üzerine harekete geçen

ve bu moralle daha verimli çalışacağım düşünen Bakırçay Havzası kamu çalışanları 3 No'lu Şube olarak istemlerini kongreye sundular. Gündeme girip oylamak üzereyken divan başkanı bir uyarıda bulunarak Genel Merkez'e getirilen Şube isteklerine, Kongre'de öneri karar düzeyinde bir sonuç çıkabileceğini söyledi. Bakırçay kamu çalışanlarının şube olma isteği kabul edildi.

Daha sonra salonda masadan masaya çarşaf listeler dolaşmaya başladı. Listeler dolaylıca salonun gürültüsü ve elektriği arttı, arttı... Listeler arası trafik hızlandı. 3 çarşaf listenin sözcükleri kürsüye çıktı. Önce sözü alan 3. listenin konuşmacısı sağcıyla solcuyla, Kürt öyle, Türk öyle bilindikleri bir sendika yaratacaklarını ve daha önce olan sağ sol ayrımına taraf olmadığını söyledi. Kardeşlikten, haklıktan, sınıf ve kitle sendikacılığında dem vurdu. Faaliyet raporu konusunda en küçük bir itirazı olmadığı halde sendika içindeki olumsuzlukları dolaylıca geçti. Daha önceki programa dair faaliyet raporunda ki eksikliklerin hiçbirine değinmedi.

2. çarşaf liste sözcüsü de konuşmak için kürsüdeydi. Necmettin Filiz; sendikaların parti ve derneklerden farklı çalıştığını ve tüzük ve organın mücadeleye göre ayarlanarak gerektiğini, bağımsız program izlenmesi gerektiğini savundu. 657 sayılı memur yasası ve anti-terör yasasına karşı mücadele, Kürt sorununa başarılı çözümde çaba harcayacaklarını belirtti. Ayrıca sendika içinde farklı düşünenlerin hın ilan edilmemesinin altını çizdi.

1. liste kısmen daha önceki yönetimi temsil ediyordu. Daha önceki Tüm-Bel-Sen faaliyetinden daha geri bir ruh hali çizen diğer listelerin, kendilerine baksızlık ettilerini göstermeye çalıştılar. Bunun üzerine söz alan Mürsel Er-yılmaz; kendisinin sürekli çalışmak zorunda olduğunu, ama bunu rağmen sendikal mücadelenin her alanına canlı başla koştuğunu söylüyordu. Ayrıca projeler üreten sendikacıların seçilmesi gerektiğini, kulislerden tiksindiğini

ve bunun görülebilmesi için delegelik sisteminin kaldırılmasını, yönetimi tüm üyelerin denetlemesi gerektiğini, böylelikle dönen dolapların kamu çalışanlarının kendi gözleriyle göreceğini belirtti.

Aynı liste adına görüş belirten Celil Durdu ise öncelikle salonu azarladı: "Cihan Tansen, sizin iş vereninizdir. O konuşurken çit çıkmıyordu. Ama sizi temsil eden insanlara yani size karşı siz susarak saygı gösterin!" ayarısında bulundu. "Emperyalizm halkları birbirine boğduruyor. Medya ise beyinlerimizi süzgeçten geçirip etkisi altına alıyor. Barıştan kardeşlikten bahsediyorsunuz. İyi boş bunları içi boş! Burada sendikaya ayak atmamış, eylemlere gelmemiş insanlar var. Ama aynı şahıslar seçim zamanı buradalar. Ben seçilem de seçilmeyen de sendikamın içindeyim. Bu sendikayı emekle yaratıldı... Emekle de götürüleceği. Mevcut yasalar bize grevli sendika hakkı vermez, verirse de bir şey yapmaya azın vermez. Fakat işçi sınıfı himmiştir diyenler, Ankara başta olmak üzere 13 Ocak'ta 50.000'lerin yürüdüğü gibi görünce küçük dillerini yumuşatırlar. Sermaye beyinlerimizi yıkamıştır. Bunu ancak örgütlenerek aşabiliriz, o zaman kardeşlik diyorsan kendini koy, hak diyorsan öne çık, bundan başkası boş. Başka kazanma şansın da yok." diyerek kitleye seslendi. "1994 yılı mücadele yılı olacak, alanları dolduracağız" diyerek sözlerini bitirdi.

Seçimlere geçildiğinde ibre 1. listeden yanaydı. Diğer listelere oranla bu liste sendika içindeki çok çalışmış ve bunu tavırlarıyla belli ediyordu. Fakat Olağan Genel Kurul 2. listede karar kıldı. Listeye 1. listeden İbrahim Şenli, Necmettin Filiz, Özgürhan Karakibinç, Mustafa Aygün, Sabri Yüksel yeni yönetime seçildiler. Genel Kurul'da, tüzük değişikliği ve düzenleme yetkisi, seçilecek olan yönetime veriyordu. Kongre, demokratik bir ortam içinde, demokratik tartışmalarla ve 13 Ocak'taki kamu çalışanlarının toplu direnişinin morali içinde son buldu.

Habipler'de gecekondu halkına karşı devlet-mafya işbirliği

İstanbul/Özgür Gelecek- Habipler köyünün aşağısı ile Piriçi köyü arasında bulunan gecekonduları yıkım tehlikesiyle karşı karşıya... Valiliğin kararıyla bölgede bulunan yaklaşık 500 evin yıkımı hedefleniyor. Evlerin tek tek belirlenmediği kararda 2723 ile 2724 No'lu sokakların çevresinde olan derme-çatma konduklar yıkılacak... Habipler Çöp yolu yerleşim bölgesi olmadığından trili, ufaklı dağınık sızalanmışlar...

Gecekondu... Şehrin varoşlarında çiçeklenmiş tahta, teneke, toprak, kiremit damlı yoksul evleri... Anadolu'da yaşama savaşına yenik düşüp, "taştı, toprağı altın" şehre gelen insanların gözden uzak köşelerde dikdikleri eğri büğrü evler... İçinde barmın yoksul insanların sürüp giden kavgalarına yeni umutlar katan evler...

Süleyman Gül, lokantalarda garsonluk yaparak yaşamını kazanıyordu. Ama şimdi işsiz. Yıllar önce "memleketi" Tunceli'den İstanbul'a gelmiş. Tüm çabalarına rağmen bir türlü başını sokacak evi olmamış. '92 yılında bir arkadaşının vasıtasıyla buraya gelmiş. "Biz yoksul ve kirada oturan insanlarız. Birbirimizin emeklerine haber verdik, geldik buraya yerleştik." diyor. Topluca gelecek kadar kuruyorlar. 6 ay naylon brandalar altında yaşıyorlar. Ali Yücel, "Belediye zabıtalrı askerlerle gelip yıkıp götürüyorlar. Bakık ki her seferinde naylon branda, tahta almak bize pahalıya mal oluyor. Bunun üzerine derme-çatma kulübelere yaptık. Bunlarda yıkıldı. Koca kırsaylıların altında geçirdik" diyerek karşılaştıkları zorlukları anlatıyor.

KÖYÜ MAFYA YÖNETİYOR

Munzur Gül'ün, yerleşim seriliğiyle: Beş aileyle birlikte gelip o araziye çadır kuruyorlar. Hüseyin Yazıcı adamlarıyla çadır basıyor. "Burası bizimdir, kimse buraya yerleşmez!" diyor. Buna karşılık Gül, "Eğer tapunuz varsa çeker giderim. Ya yoksa?" yanıtını veriyor. Çünkü biliyor tapuları olmadığını, bu toprakların devlet hazinesine olduğunu. Bunun üzerine Yazıcı 35 kişilik es-lahla adamlarıyla geliyor. Kavgaya başlıyor, ama silleler gürlemekte diretiliyorlar. Yazıcı'nın adamları silah sıkıyorlar. Bunun üzerine jandarmaya gelip karakol kuruyor. Munzur Gül çembereyi yarak çadırını kuruyor. Zabıtalr çadırı söküp götürüyorlar. Gül diyor: "Ya burası bana mezar olur, ya bırakır giderimiz!" '92 yılında yaşadıkları olaylarda "devlet gazetelerinden" ilgi görmüyorlar. Burjuva basında haberleri yer almadığı için, bu yıl yıkıma uğramayacaklar. Biz soruyorlar "Arenâ'ya haber versek, gelirden mi acaba?" Çünkü şüpheler geleceğinden.

Gecekonduların kurulduğu topraklar devlet hazinesine ait. Yıllardır Hüseyin Yazıcı amcası Osman Yazıcı, Konyalı Hüseyin isimli şahıslar bu devlet arazisini parselleyip satıyorlar. Bunlar mafya. Yıllardır onlara ne dokunmuş, ne yaklaşmış var. "Burayı devlet değil, mafya yönetiyor." diyor bu yoksul insanlar. Bağlılık değil, yalnızca bir kez arsa satarken yakalanan Yazıcı hemen serbest bırakılıyor. Hüseyin Yazıcı Habipler'in en zengin şahsı. Rize'li olan bu şahsın Habipler'in her yanında mal varlığı var. Total benzinliği de sahibi. Gecekondu sakinleri mal varlığının haddi hesabı olmadığını söylüyorlar. Yazıcı, devlet arazisini parselleyip satmakla kalmıyor, daha sonra şikayet edip satışı arazi üzerinde yapılan evleri yakıyor. Sonra aynı yer başka-sına satıyor.

Habipler Mezarlığı da Yazıcılar ve grubu tarafından parsellemiş. Mezarlığın her yeri satın alınmış. Süleyman Gül "Orada yer alanlar belli insanlar. Her biri epeyce yer almış ki, adan insanına dahi mezar yeri ayırmış(!) Bizim cenazemize olsa orada defnedemeyiz." diyor kayıpla. Mezarlık olarak gösterilen yerde Muhtar Osman Yazıcı kendisine bir de ev yapmış.

Son dönemde buraya doğudan gelip yerleşenlerin bir kısmı yazıcıya para vermiş. Esas çalınma da buradan kaynaklanıyor. Yazıcı ve grubu her sık sık bu yoksul insanların şikayet ediyorlar. Çünkü kendilerinin yıldırmış çabalarına beş çıkarmışlar. En son 25 kişinin imzasını bulduğunda bir dilekçeyle başvurmuşlar valiliğe. "Burada yaşayanlar PKK'lı, terörist, burda örgüt kampı kurmuşlar" denilen dilekçeden bahsederken oldukça öfkeli konda yoksullar. Ali Yücel "Biz nasıl terörist olabiliriz? Bütün istediğimiz barmak bir göz ev sahibi

bi olmak." diyor tepkiyle. Ve devam ediyor: "Geçim sıkıntısı, barmak sıkıntısı olan insanlar nasıl örgüt kampı kurar? Eğer dedikleri gibi burası örgüt kampı olsaydı bu sıkıntıları yaşamazdık. Burada mafya barmakmazdı. Terörist aranıyorsa, esas terörist onlar". Yazıcı'nın oyanları bu kadarı kalmıyor. Orada oturanlar arasında cami yapılmış diye inza toplayıyorlar. Bu inşaat daha sonra kondukların aleyhine kullanılıyor.

"BAŞLARINA KAYNAR SU DÖKECEĞİM"

Gecekonduların yıkılması için valiliğin kesin emri var. Çünkü burası su toplama havzası imiş(!) Ama her nedense okul yapılmış. Yollar yapılmaya başlanmış. Bölgeye yerleşen zenginler villalar yapıyorlar. Süleyman Gül "Parselleyip satanlara su toplama havzası engellenmesi yok da, bizim gibi yoksul olanları mı var?" diye soruyor. "Bizim buradan gitmemiz mümkün değil. Gidecek yerimiz yok, çaresiz insanlarız. Atalarımız bu ilkeyi korumak için kanlarını dökmüşler. Bizim bu tokenin topraklarında hakkımız var. Borçlanarak, bir göz ev yaptım. Yıkarlarsa kendimi ve kardeşlerimi burada yakacağım. Vatandaşlardan çıkmak için başvuru yapacağım. Madem bizi kabul emiyorlar, izin versinler Bulgaristan'a kadar gidelim, sonra geri dönelim, birer ev, iş sahibi olalım." derken geçiğe parmağını basıyor.

"Doğuda yaşam göremeyiz yoktu. Orada komün gerilla bizi öldürüyordu, devletin baskısı vardı. Buraya geldik Kozakçıoğlu yine peşimizi bırakmadı. Biz nereye gidelim. Bu insanlar doğudan geldiğimiz için irki mantıkla baskı yapıyorlar." diyor Ali Yücel.

28 Ocak günü yıkım olacaktı. Yıkımı Gaziosmanpaşa Belediye'si gerçekleştirecekti. Bu nedenle bölgeye gittiğimizde herkesi evlerinde bekler bulduk. Kimse işe gitmemişti. Gecekonduların yıkılmamasına kararlıydılar. Ancak bu insanlar için şimdilik bir şans sayılacak bir durum ortada. Gaziosmanpaşa Belediye'si'nde işçiler iş bırakma eylemi yaptıkları için yıkım gerçekleştirmedi.

Bafra Gül yıkıma karşı hazırlığını anlatıyor: "Bugün demir sopalar hazırladım. Bir de su kaynatıp dökecektim. Ya bizi öldürsünler ya da rahat bırakınsınlar! Madem ben vatandaş değilim, neden iki oğlum askere aldılar?!"

Burada gecekondu olan herkes mahkemelik. '93 yılının Ekim ayında Hüseyin Arat ile Melek Güzel mahkeme tarafından verilen kararlı iki ay cezaevinde yatıyorlar. Üstelik ceza olarak beş yüz bin TL ödemelerine rağmen.

SEÇİMLERDE KİMSEYE OY YOK

Gecekondu bölgesinde daha çok Tuncelililer, Erzurumlular, Sivaslılar ve Malatyalılar ikamet ediyor. Burada belli bir yerleşim sağlandıktan sonra çoğunluğu Tuncelili ve Erzurumlulardan oluşan aileler bir araya gelerek aralarında bir komite seçiyorlar. Komite beş kişiden oluşuyor. Komite bir süre işlevsiz kalıyor. Şimdi tekrar kurulmuş. Komitenin esas amacı buradaki halkı mafyaya karşı örgütlemek. Bu başarılmış durumda. Komite bürokratik işleri yapmakla da görevlendirilmiş. Belediyeye başvurularında yıkımın mutlaka gerçekleştirilmesini, bunun İstanbul Valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun emri olduğunu öğreniyorlar. Bu mafyanın onlara yeni bir terzahi. Yıkımın engellenmesi için DSP, SHP ve CHP'ye başvuruyorlar. Ancak yardım yerine "Gidin evlerinizde oturun, yıkım için birşey yapamayız." türünden sözlerle halkı başlarından savıyorlar.

Gecekondu sığınimlerinde sandık başına gitmek istemiyorlar. Kendilerini Kürt diye aşağılayıp eziyet edenlere, haklarını vermeyenlere oy vermeyecekler. "Biz Kürt, Türk değil herşeyden önce insanız. Bizim bu yoksul yaşamımıza dahi tahammül edemeyenlerin hepsini protesto edeceğiz. Biz burada binbeşyüz kişiyiz. Gerekişse yürüyeceğiz, meclisin önüne gideceğiz. Vatandaşlık için başka konsolosluklara başvuracağız. Biz böyle bir devletin vatandaş olamayız. İnsan haklarından bahsediyorlar hep. Onların insan haklarını protesto ediyoruz." diyorlar.

Medya Güneşi'ne ceza ve baskın

Haber Merkezi- 15 günlük haber-yorum gazetesi Medya Güneşi yöneticilerine DGM tarafından verilen cezalar, Yargıtay'ca onaylandı. Buna göre gazetesinin Eski Genel Yayın Yönetmeni Osman Aytar'a verilen 2 yıl hapis 100 milyon TL para cezası, Sahibi Cemal Özçelik'e verilen 100 milyon TL para cezası ve Yazışları Müdürü Salih Bal'a verilen 5 ay hapis ve 50 milyon TL para cezası onaylanmış oldu. 25 Ocak'ta konuyla ilgili olarak bir basın açıklaması yapan Medya Güneşi Genel Yayın Yönetmeni Mahmut Metin, son zamanlarda birçok aydın verilen cezaların Yargıtay'ca onaylanmasının zamanlamasına dikkat çekerek "Yerel seçimlerin ve Nevrus'un yaklaşmakta olduğu bir süreçte; devletin, her yıl tekrarladığı için artık kronikleşen ve seçimler nedeniyle bu yıl çok daha kapsamlı etkiler yaratacak gibi görünen "bahar sendromu"na tutulması, özgür basın üzerindeki terörün her zamankinden fazla azgınlaşacağına işaret sayılmaktadır." dedi. Öte yandan Medya Güneşi gazetesi Adana bürosu 25 Ocak '94 günü Terörle Mücadele ve Dernekler Masası ekipleri tarafından basıldı. Büroda arama yapan polisler, gazetesinin arşivine el koydular. Polislerin ayrıca bürodaki gazete ve haber notlarını el koydukları ve büroyu talan ettikleri belirtildi.

İzmir İHD'ye polis baskını

İzmir/Özgür Gelecek- 28 Ocak tarihinde İzmir emniyet Müdürlüğü ve İzmir valiliğinin verdiği emre istinaden dernekler masasından sivil ekipler saat 15.00 dolaylarında İHD İzmir Şubesi'ne bir baskın düzenleyerek arama yaptılar. Arama sırasında İHD'de bulunan insanların kimlikleri kontrol edilerek derneğe üye olmayanların kimliklerine zapt geçirmek için geçici bir süre el konuldu. Ayrıca derneğe protokoller olarak gönderilen dergiler ve gazetelece toplatılmış olduğu iddiası ile el konuldu. İHD yönetiminin yaptığı açıklamada bunları kendilerine protokolleri olarak geldiği ve arşiv amacıyla bulundurulabileceklerini ve bunun da hiçbir yasal teşkil etmediğini söylediler. Sosyalist basın gücünün bu sırada ortaya gelerek destek sunması ve orada akşama kadar kalmaları da dernek yönetimi ve tycilerine moral kaynağı olmuştur.

Sosyalist basın okurunasaldırı

İzmir/Özgür Gelecek- Sosyalist basın okurlarından Tahsin Aysu 21 Ocak tarihinde bir kez daha kaçırıldı. Aysu daha önce de kaçırılmış ve ölüm tehditleri almış, ailesine karşı da sürdürülen baskı ve yıldırma çabaları olmuş, ancak bunlar bir sonuç vermemişti. 21 Ocak tarihinde evinden çıkan Aysu, sivil polisler tarafından kaçırılarak Küçükmenderes İmzağı kayısına getirildi. Burada işkenceye tabi tutulan Aysu'nun alın kısmında sigara söndürülerek oluşturulan beş yarık ve ayak altlarında darp izleri bulunmakta. Ayrıca bacak içlerinde ve göğüs bölgesinde oluşan yaralar gözükmemekte. Tahsin Aysu yaptığı açıklamada "başına gelecek herşeyden öncelik devlet ve onun kolluk güçlerinin sorumlu olduğunu gündeme getirdi."

Özgür Gündem'e bombalı saldırı

İstanbul/İzmir/Özgür Gelecek- TC'nin devrimci, sosyalist basına yönelik faşist saldırılarını pervasızlık boyutuna aştı. Yayınlarına toplama çıkarılması, çalışanlarını gözaltına alma, işkence etme, tutuklama, gözaltında "kaybetme", silahlı saldırılar ve katliamlarla aşağılık/taçlık boyutunda sürüyor.

Kıtlı savaşın sosyalist basına yönelik saldırı yöntemleri de zenginleşiyor(!) Bugüne dek pek çok yöntemle gerçekleştirilen saldırılara bombalı saldırılar da eklendi. 27 Ocak 1994'te Özgür Gündem gazetesinin Ankara bürosu akşam saat 22.00'de bombalı saldırıya uğradı.

Böylece kontr saldırıların kentlere ve sosyalist basına yönelmesi, faşist TC'nin çirke düşüncü beyhude çirkinliğinin ve panik boyutunu gösteriyor.

Olayla ilgili olarak Yazışları Müdürümüz Bülent Özdemir, yaptığı basın açıklamasında şöyle dedi: "Tüm baskı, sindirme ve saldırılara rağmen taşıdığı misyonun gereklerini yerine getirmeye çalışan sosyalist basın, bu tavrim sonuna dek sürdürecektir. Özgür Gündem gazetesinin Ankara bürosuna yapılan bu bombalı

saldırı, geniş halk kitlelerinin taşıdığı devlete ve düzene olan kin ve öfkelerini kabartmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Bu saldırıyı nihayetle konarken, demokratik kamuoyun sosyalist basına yönelik saldırılarda daha dıyarlı davranmaya çağırıyoruz."

Öte yandan İzmir'de Sosyalist Basın Güçbirliği Gündem'i ziyaret etti.

Sosyalist basın gücünün yaptığı basın açıklamasında:

"Egemen güçler halka, devrimci-demokratlara ve olanın özgür iradesinin çözü kulağı ve duyguları olan sosyalist basına karşı pervasız bir saldırıya girmişlerdir. Halkımızın yiğit ve gönlü çocuklarının yaralması olduğu ve her gün yükselmekte olan bu değerleri yok edemeyeceğini anlamış ve azgınca saldırıya geçmiştir. Özgür Gündem özgürlüğünde yaşanan durum basın tarihimizin en yoğun yıldırım çabasıdır. Biz Sosyalist Dergiler Güçbirliği olarak Özgür Gündem'e yönelik bombalı saldırıyı şiddetle protesto ediyoruz. Halkımızın lanetli bu saldırıların gerçekleştirilmesini üzerine olacaktır. Susmadık Susmayacağız!" dediler.

Gündem'in Merkez Bürosu'nun alçakça basılması da henüz unutulmadı

İster kabul edelim, isterse etmeyelim edebiyat muhalefet demektir. Varlığını asli olarak eleştiri üzerine kurmuştur. Aç gözlü, hırslı bir definetçi gibi, hayat toprağında muhalefet ve aykırılık aramakla geçer ömrü edebiyatın. Hikmet garibesi diyebiliriz bilemiyorum ama, bensemeyi sevmeyen, her türlü otoriteyle çatışmaya bayılan ve ölümlüğünde şeytani renkler taşıyan, köklü arsız bir yaratıcıdır. Kimseyle yürümeye cesaret edemediği uzun yolunun özetinde, han gibi kullanır cezaevlerini.

Edebiyatın dallarında gülümseyen meyvelerin tadına, mizasına, marifetine sırasıyla bir göz atalım isterse.

Roman. Uzun Hikayedir. Üvey adı. "İnsanleştirme amaçına en sıkı sarılan benim!" "Dünya Yazarlar Cumhuriyeti'nin baş mimarı ben olacağım!" "En ilginç karakterler, sırlar, mesajlar benim kreşerimden çıkar yeryüzüne! Toplum yanardağının mağması benim!" "Salt büyük bir tarık, dev bir ayna sanmayın beni! Düşündürür, özleştirir, inceltir, harekese geçirir! Dili en iyi kuzaklayan, dayanan, topyekün seferber eden benim!" Bu tip şeyleri bağırıp durur roman. Surtuna bindirilen fazlalığı, sürekli haykıran ve mahlukun eden hassas bir teraziye ve sağduyuya eskiptir. "Berek elindi bunları, edebiyat yapma!" "Üst tarafı edebiyat!" diye konuşan yığınların okuyunca kendilerini keşfettiler, anıforlu, köpüklü imkânlar. İnsanın uyuyan vücutuna düşürdüğü kivilcim, bilincine düşürdüğü kivilcimden daha güçlüdür. "Bağırma da bin çeşit ses var. Hiç biri diğerine öykünmez; kendi güçleriyle kazandılar çünkü, kendi özgürlüklerini!" "Tüm zamanlar, kendi köklerinin anatomisini ve ruhunu bende arayacaklar!"

Hikaye. Roman horozunun yumurtası. Yüklerin den arınmış roman. Dilin dayanılmaz çağrısına kulak verdiği ve noktayı koymadığı noktada romanlaşmaya başlar. Ki, kısa solğunun derinlik kazandırarak durumundadır. Edebiyatta kısılan, hacmi daralan, az söze sığınan cıvıllar derinlik, özün ve büyümlü hasını yakalamak zorundadır. Cümlelerin tek tek soruları hesabını. Öyle yağma yok. Benzerlik, bir etek döküşü kırılmam öksesinin toprağın rahmi-ne, kitabından. Bir romanın etkisini, bir hikayeyle verebilmek. Kaç hikaye bunu yapabiliyor? Zordur.

Masal. Hayal dünyasının engülemesi, erişilmezliğin zirvesi. Yalanın inanılmaz derecede güzelleştiği

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

"Üst tarafı edebiyat"

ve güzelleştirdiği bir durum. Bin yıl ötemize, bilinmezliğimize yerleşen davetkâr ses. Çocuk bilgeliliğinin ve ruhunun, dünyayı değiştirme çabası. Bir varmış bir yokmuş diyalektiğinin yaratıcı ve şairane gücü. Felsefe babasının, sakalının aklıyla ve ağızlaştığı, titim şir ve yalan ikisiriyle yekdediği an. Edebiyatın tımarhaneden kaçmış filozofu.

Süre. Dilin ve yaşamın gözbebeğinden yayılan ışık. Yüzbün sözünün yazma fikrinin tek minnacık inciye dönüştürerek gülümsemesi. İkesizlik. İnsanın emel. Derinlik aşkı. Çatışmanın tatlı armonisi. Evrendeki büyük anlamın dayanılmaz ağırlığını taşıyan, ama fazlasını sarıncılığına dayanmayan. İlk kurşuna dizilen ve en son ölen. Hüznün, aşkın ve isyanın ana kaynağı. Kimsiğini sininde taşıyan.

Drama. Taskın imkânların kavşağı, yeşil diyalog deltası. Diyalektiğin en özgür olduğu alan. Sözün pratğe en çok özen duyduğu ve en yakın olduğu, çatışmanın iktis doğurduğu nokta. Doğrusanlık ve doğrudanlık. Ses gölgesi. Mıdas'ların kulaklarını açığa çıkaran çarpaz ışık. "Hatalar, Prigya kralı Mıdas'ın epekle kulakları gibidir! Sakın gizleme! Gizlesen, dayanılmaz bir yük haline getiririm sans hatalarını! Kesme! Kesme! Kesme! Bana saldırmama istemiyorsan ağer, kökünden çıkar hatalarını."

Eleştiri. Bütünsel gerçekçilik, çok yönlülük ve este-

tik. Edebiyatın vazgeçilmez bir parçası olduğunu unuttuğu, yaratıcılığı es geçtiği, tarıtına ve aktarmacılığa saplandığı an ölen öğretmen. Objektifliğin ve estetiğin ateşinde tülenen neşter. Saldırı ruhu.

Edebiyatın dallarında gülümseyen başka meyveleri sıralayalım mı? Uzatmanın gereği yok. Destan, fıkra, deneme... vs

Edebiyat, medya kuşatmasında, savunma ve daralma sürecindedir. Coca-Cola, Hamburger gibi tatlı, ayaküstü, arında tüketilecek, ruhunu condoma hapsetmiş "fast food" edebiyatının kuşatması altındadır. Bu kuşatmayı kırıp, geniş yığınlara, milyonlara açabilecek mi edebiyat? Bu, edebiyatın tutumuna bağlıdır. Büyük sorunları ve çözümleri kusanan edebiyatın yüreği büyük olur. Ki, büyük yüreklerin içidir, büyük kuşatmaları kırıp enginliklere açılmak.

Derinliklere inmekten korkuyorsun. Mücevher derinliklerdedir. Yüzyeideki köpüklerle uğraşıyorsun. Halk okur mu seni. Geleceği rahminde besleyen ve kendisiyle hesaplaşan güncel kuşatması altındadır. Mowcuttaki geleceğin, henüz doğmamış barikanlı, kendi kendisiyle hesaplaşmasını ise zaten hiç göremiyorsun. Ne olacak senin halin? Bu güçlü kuşatmayı kırabilir misin bu halinle? Hiç baş koyuyor musun. "Baş koyan, başlara taş olur."

Çalışan milyonlardan, asıl sevgiliden uzaklaş. Dilin varmıyor şu kadim türküyü söylemeye. Şu ippek türküyü:

"Sevgilimden bir sadır her öğesi gövdem
Her parçam dilidir sevgilimin
Bir çalgıyı göğsüne yaslanmış
Paemaklarından çıkar mülliletim"(1)
Büyük bir şaşkınlık içindeyim. İnsanlara, "Üst tarafı edebiyat" sözünü açıklayan, senin bu boğuntulu, kararsız tutumundur. İki cephe arasındasın. Ve dünya hala, Arap ozanı Masrri'nin (973-1057) anlattığı gibidir:

Müslüman tökesizmiş Hristiyan mütezuz
Yahudi şaşkınlığı şeye tapan şaşkın
İki tür insan kalmış demek ki bu dünyada
Biri akıllı dinesiz, öteki dinli pığın
Şafını isabetli bir tarzda tayin et kardeşim. Kuşatmanın kırılması, dallarındaki meyvelerin ballanarak gülümsemesi, buna bağlıdır. "Üst tarafı edebiyat" olarak kalacaktır, aksi taktirde.

(1) Bütün Yönleriyle Mevlana Celaleddin. İ.Z. Ryaboglu

Bir başkaldırının öyküsü; "Germinal"

Emile Zola'nın 1885 yılında yazdığı romanı "Germinal" den sinemaya uyarlanan film Türkiye'de de vizyona girdi.

Ünlü Fransız film yapımcısı Claude Bern tarafından beyaz perdeye aktarılan filmin başrolünde ünlü Fransız şarkıcı Renaud, Gerard Népandeu ve Mios Mios'un oynadığı "Germinal" de Kuzey Fransa'da yaşayan bir madenci ailesinin, ağır hayat şartlarıyla mücadelesi ve iş dünyalarındaki samimiyeti anlatılıyor.

Claude Bern'in romana bağlı olarak gerçekleştirildiği filmde bir yaşamın ve bir isyanın öyküsü anlatılıyor temelde. Madencilik, maden işçilerinin yoksulluk ve körlüklerle dolu yaşamları ve 1884 yılının Mart ve Nisan aylarında on binlerce fazla madencinin gerçekleştirdiği grev bir

belgesel niteliği de taşıyor.

Filmin konusu, bugünlerde de hâlâ güncelliğini koruyan sorunlara parmak basmasında yatıyor.

İkinci imparatorluk döneminde, Kuzey Fransa maden ocaklarında çalışan emekçiler, boğaz tokluğuna, sefil bir yaşam sürdürmekteyken aralarında kanlan bir yabancıdan ödün vermemekte direten patronlara karşı koymasından hareketle ayaklanırlar ve grev kararı alırlar.

Lantier maden ocağını ve hürdiki sefil yaşamı terk etmeye karar vermiştir. Arkadaşlarına veda etmek üzere son defa kıyı kenarına gelir. Sabah olmak üzere ve maden işçileri uzun bir iş gününe başlamak üzere yerin dibine gönderilecek vagonlara yan uyanık vaziyette doluşmaktadır. Kıyı girişinde Lantier, kıyıda dibinde yardım göremeyip sonun-

da halsizlikten yaşamını yitiren sevgilisinin annesi ile karşılaşır. (Mebude) bir daha kuyuya inmeyeceğine yemin etmiştir, fakat kocası ve büyük çocukları da ocakta öldükten sonra, başka çaresi kalmamıştır. Zor yaşam koşullarının yanı sıra filmde, madencilerin "Tuğla" adını verdikleri peysirli, kalın siyah ekmeğin dilimleriyle, pece eğitilenlerle, evlerinde kullandıkları kap kacak ve aralarında konuştukları argoysa iyi yanıtlar beyaz perdenin yüzeyine oyuncuları ve figüranlar.

Emile Zola'nın Kuzeyli madencilerin dayanılmaz koşullar altındaki yaşamını çarpıcı, neredeyse acımasız bir yaklaşımla anlattığı "Germinal" tam 24. kez beyaz perdeye uyarlanmış. İzlendiğinde mücadele tarihinden ders çıkarılabilecek bir film.

Can Yücel Atatürk'e hakareten beraat etti

İstanbul/Özgür Gelecek- Şair Can Yücel 27 Ocak günü Atatürk'e hakaret ettiği gerekçesiyle yargılandığı İstanbul adliyesi 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nde beraat etti.

Can Yücel'in Gerçek Dergisi'nin 30. sayısında "Heykel ve Köpek" başlıklı bir yazısı yayımlanmıştı. Bu yazıda Atatürk'e hakaret ettiği öne sürülerek hakkında dava açılmıştı. Üç sayfalık bir savunma hazırlayan mahkemeye sunan Yücel, Atatürk'e hakaret edecek kadar enayi olmadığını söyledi. Türk destanlarından oluşan beş sayfalık bir broşürü savunmasına ekleyen Yücel, broşürde Asena adlı köpeğin Türklerle yol gösterdiğini açıkladığını belirtti. Okul kitaplarında dahi adından söz edilen köpeğin Asena'yı örnek göstermesinde herhangi bir hakaretin söz konusu olmadığını kaydetti. Mahkeme Yücel'in beraatine karar verdi.

Can Yücel

KAVGANIZ KAVGAMIZDIR

Barbara Anna Kistler, Zeki Peker, Ali Karadağ, Ali Ekber Batasul, Aleksan Yalçın, Mustafa Aslan, Bekir Kürşat Onay, Deniz Son, Fevzi Koç, Nilüfer Atav, Adem Asal, Erhan Öztürk, Muharrem Kaya, Hasan Özdoğan, İhsan Şimşek

EŞGALİNİZ DAĞLARA YAKIŞIR, KAVGAYA ADINIZ...

Sizler ALTINÇAĞ mücadelesinde şehit düşen yoldaşlarımız, and olsun ki kavganız kavgamızdır. Sizlerin şahsında proletarya partisi şehitlerini ve tüm devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz.

**Partizan işçiler
Partizan kamu emekçileri**

Kızılırmak, Pendik'te kitleyi coşturdu

Grup Kızılırmak

Kartal/Özgür Gelecek- Pendik Belediyesi'nin düzenlediği Uğur Mumcu'ya anma gecesi, Pendik Belediyesi Atatürk Kültürü'nde yapıldı. 24-25 Ocak tarihlerinde gerçekleştirilen etkinlik saat 20.00'de başladı. Gecede, birçok yazar ve şair konuşma yaptı. İlk konuşmacı olarak SİDAD (Sivaslılar Dayanışma Derneği) Genel Başkanı Turab Satılmış kürsüye geldi. Turab konuşmasında "Mumcu, ya düşman olan; Atatürk'e, laik demokrasiye düşmandır." dedi. Daha sonra konuşmacı olarak çıkan şair-yazar Arsal Behramoğlu ise, konuşmasında "Uğur Mumcu laik, devrimci, yurttendirdi. Ve onun hiç bahsedilmeyen yanı, sosyalist olmasıydı." dedi. Behramoğlu şair dinletisi sunarak konuşmasını bitirdi. Böylece "aydınlarımız"ın demokrasi bilincinin seviyesi iyice ortaya çıktı.

Birleyen saatlerde Grup Kızılırmak bir dinletisi sundu. Gecenin en olumlu yanı da be grubun katılmasıydı. Kızılırmak marşlar dinletisine geçince kitle marşlara katıldı ve grup, halk ile bütünleşti. Grup Kızılırmak dinletisi kitlelerden yoğun alkış aldı ve "İbolar Olmaz!", "Şehitlerimiz Yolunuzu Aydınlatmaya Devam Ediyor!" sloganları ile bitti.

Beşikçi'ye 2 yıl hapis cezası

Ankara/Özgür Gelecek-20 Ocak günü Sosyolog Dr. İsmail Beşikçi'ye, İstanbul 1 No'lu DGM tarafından 2 yıl hapis ve 250 milyon lira ağır para cezası verildi. Aynı davada Yurt Kitap-Yayın sahibi Ünsal Öztürk'e de 50 milyon ağır para cezası ve 6 ay hapis cezası verildi.

Beşikçi ve Öztürk'e, Yurt Yayınlarından çıkan "Kendini Keşfeden Ulus: Kürtler" isimli kitapın dolayısıyla Terörle Mücadele Yasasının 8/1. ve 2. maddelerine dayanarak ceza verildi.

Yaptığı açıklamada, "Sendikacıları, bilim adamlarını, sanatçıları susturmayı hedefleyen siyasi bir yargılamayla karşı karşıya kalmıştır. Terörle mücadele Yasası dışıncısı-

ni ifade eden insana yönelmiştir." diyen Öztürk, "Beşikçi hakkında süren 80 dava vardır, her davadan 2 yıl hapis cezası verileceği kesindir. Benim buyu cezaevinde kalınacaktır, fakat, her davada verilen en az 100 milyon para cezası nasıl tahsil edilecektir? Cezaevinde para mı kazanılacaktır?" diye de soruyor.

"Hukukun üstünlüğü sloganı altında düşünce özgürlüğüne saldırarak değerli yazarları, sanatçıları, bilim adamlarını, sendikacıları, siyasetçileri cezaevlerine koymak, Türk Devleti'ne onur kazandırmamaktadır" diyen Öztürk, "Aksine, cezaevine giren özgürlük aşığı her insan, zafiri biraz daha yakınlasmaktadır" dedi.

İsmail Beşikçi

İNER YAYINLARI

Ankara Cad. No: 31/51 Çağaloğlu-İstanbul Tel: 519 16 16

LENİNİZM DİZİSİ

LENİNİZM NEDİR? 1. Değer	40.000	POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt I (1955)	95.000
PROLETER DEVRİMİN TEORİSİ 2. Değer	40.000	POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt II (1955)	95.000
PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ 3. Değer	50.000	SEÇME ESERLER Lenin Cilt I	125.000
SOSYALİST İNŞANIN ZAFERİ UGRUNA MÜCADELE 4. Değer	40.000	SEÇME ESERLER Lenin Cilt 2	125.000
TARIM VE KÖYLÜ SORUNU 5. Değer	45.000	MATERYALİZM VE AMPİRİK KRİTİZİZM I Lenin	68.000
ULUSAL SORUN VE SÖVÜRGE SORUNU 6. Değer	60.000	MATERYALİZM VE AMPİRİK KRİTİZİZM II Lenin	80.000
PROLETER DEVRİMİN STRATEJİSİ VE TAKTİKİ 7. Değer	30.000	KIB YOKSULLARINA V. I. Lenin	30.000
ESERLER Stalin Cilt 1 1901-1907	85.000	NEYAPMALI V. I. Lenin	60.000
ESERLER Stalin Cilt 2 1907-1913	85.000	SENDİKALAR ÜZERİNE I MÜHÜRLEME OLARAK GREV Lenin	45.000
ESERLER Stalin Cilt 3 1913	85.000	SENDİKALAR ÜZERİNE II MARK VE SENDİKALAR Lenin	60.000
ESERLER Stalin Cilt 4 1917-1920	90.000	ÖRGÜTLENME ÜZERİNE Lenin-Stalin 3. Basım	55.000
ESERLER Stalin Cilt 5 1921-1923	85.000	KADIN VE SOSYALİZM A. Bebel (Tam Metin)	120.000
ESERLER Stalin Cilt 6 1924	85.000	KADIN SORUNU ÜZER. NELS Komünar ve C. Zeller 3. Basım	75.000
ESERLER Stalin Cilt 7 1925	75.000	KADIN SORUNU ÜZERİNE SEÇME YAZ. C. Zeller 3. Basım	50.000
ESERLER Stalin Cilt 8 Ocak-Kasım 1926	75.000	LENİNDEN ANILAR N. Kropotkin (3 Kitap Birlikte)	115.000
ESERLER Stalin Cilt 9 Analiz 1926-Temmuz 1927	75.000	BİRÇOK HAYAT YAŞADIM A. Kollontai (Otobiyografi)	115.000
ESERLER Stalin Cilt 10 Ağustos-Analık 1927	75.000	TOBRAĞIN KIZI Amos Smedley	70.000
ESERLER Stalin Cilt 11 1928 - Mart 1929	75.000	ÇİN HALKININ SAVAŞI Agnes Smedley	65.000
ESERLER Stalin Cilt 12 Nisan 1929 - Haziran 1930	75.000	POLİZMİK (1963) (Dokuz Yıllık)	125.000
ESERLER Stalin Cilt 13 Temmuz 1930-Ocak 1934	85.000	PROLETARYA DİK. TARİHSEL DENENİMLERİ	25.000
ESERLER Stalin Cilt 14 Şubat 1934-Nisan 1945	90.000	FRANZ DEVRİMİNİN KISA TARİHİ A. Soboul	45.000
ESERLER Stalin Cilt 15 (SBKP) TARİHİ 1938	90.000	ANTI-SEMİZİZM ve YAHUDİ SORUNU I Renap	35.000
DİYALEKTİK VE TARİHİ MATERYALİZM J. V. Stalin	18.000	YAHUDİLİĞİN ÇÖKÜŞÜ Örs Beler	70.000
SBKP'DE Kİ SAĞ SARMAL ÜZERİNE J. V. Stalin	30.000	SALAM YAŞAM ATEŞİ Nikolai Ostroevski	60.000
MUHALEPET ÜZERİNE Stalin Cilt 1	80.000	DEVİRİM YILLARI 1905- S. Stokolski (Tarihi Roman)	95.000
MUHALEPET ÜZERİNE Stalin Cilt 2	80.000	ÜYE MİSİN?... ÜYE MİYDİN? H. Keil	70.000
İKPB) XII ve XIII PARTİ KONGRE RAPORLARI	35.000	ÖZGÜRLÜK P. Wahlst (Roman)	60.000
SBKP) XIV ve XV. PARTİ KONGRE RAPORLARI	45.000	BRECHTİN LAİ-TU'SU R. Beler (Der. H. Dunge) (Biyografi)	75.000
XIX. ve XX. PARTİ KONGRE RAPORLARI (Mikro-Kongre)	65.000	KILLARI YOLUNMUŞ MAYMUN Güney Dal (Roman)	75.000
TARİH ÇARPITICILARI SSCB Ent. İhtivası Stalin	50.000		

300.000 Liradan fazla siparişler %30 indirimli olarak gönderilir. Ederli, Ali Yavuz Çağaloğlu 866467 No'lu Posta Çek hesabına yatıp, havale mektubunun fotokopisini listenizle birlikte adresimize gönderiniz.

Avrupa Dağıtımımız: BARIŞ BUCHHANDLUG Solinger Str. 1 47166 Duisburg, Deutschland

Değinnmeler

Ali D. Kardes

Artık MTV'miz var !

Telson diye yayın yapan Cem Uzan'ın kullandığı kanal, artık MTV'nin yayınlarını aktarıyor. Amerika Birleşik Devletleri'nin tüm dünyada rock müzik yayını yapan MTV'si (Music Television) Türkiye'de de belli başlı şehirlerde izlenir oldu ya, artık ötek de gam yemeyiz!.. Tüm dünyayla aynı anda en son klipleri izleyebileceğiz!.. Kafamız dinlemek için MTV dinlerken o sevdiğimiz iki çizgi kahramanları Beavis ve Butthead'in düzene karşı çıkışlarını seyredeceğiz.

Beavis ve Butthead, geleneklerde alay ediyorlar. Amerikası orta sınıfın nefret etdiklerini yapıyor, düzeni eleştiriyorlar... Bir sloganları var: "Free your mind", yani aklımızı özgürleştirin! Biz de büyüklerin düzenini elestreceğiz!.. **Zihinimizi özgürleştireceğiz!..**

Ya abi ya, bu MTV başka bir kanal yani!..

MTV'yi burları öve dursun, MTV öyle masum bir kanal değil Amerika'nın kendi halkları da dahil, tüm halkları, dabalı özellikle bu halkların genç kuşaklarını aptallaştırmasının aracı olarak kullandığı bir kanaldan bahsediyoruz... MTV ya da bir başka ABD menşeli kanal: Ashida bir **Truva Atı'dır**. Yapılan yayınlarda psikolojik stratejiler kullanılmaktadır.

8 Şubat 1994 tarihli Tempo'da Hanuk Şahin, "hadi medya" külesinde "Noam Chomsky'nin Medya Gerçeği kitabında paradoksal senaryolar olduğunu idda etse de, at kosturduğu kendi düzenini işte gelmediği için yapacağı başka bir şey de yok! Türkiye egemenlerinin şantaj gazeteciliklerini açıklama ipuçları bulunan kitapları karıwamak onların görevi... Noam Chomsky'nin bir başka yapıtı olan "Medya Denetimi, İmmedialist Bildirgesi" adı kitabında MTV'nin gerçeğini öğreniyoruz.

ABD'deki medyanın hal ve gidicini beğenmeyen bir grup: İmmedialist Bildirgesi yayınlamış. İmmedialist'lar, medyanın devlet ve şirketler elinden alınarak, hak denetimine geçmesini istiyor ve bunun için kendi ölçülerinde mücadele ediyorlar. Devlet-Sermaye-Medya egemeninin soluk aldırmasını sürdürmeleri karşısında sınıp duyarsızlaşmamak için bazı gerçekleri de açıklıyorlar.

"Nereye bakacak, neyi dinleyecek, nereye giderssek gödelim; her köşede saldırı altındayız" derken ABD'nin bilgisizlendirme (disinformation) ve propaganda servisi USIA'nın marifetlerine dikkat çekiyorlar. USIA; 1980'de Kuba halkına karşı psikolojik savaş boyutunu artırmaya karar verdiğinde Amerika'nın beş radyo yayınına görüntülü yayınları ekliyorlar ve TV Marti'yi kuruyorlar. Gerizini kitaptan öğrenelim.

"Küba halkının kafasını istikrarsızlaştırmayı amaçlayan TV Marti'nin ilk propaganda yayını neydi? ...MTV (Music Television). Düşünün; USIA'nın ilk tele-propaganda yayını MTV'nin rock videolarını yayınladı!"

İmmedialist'lar; ilginç düşünceleriyle medyayı devirmeyi amaçlasalar da MTV'nin sağlığı zehir karşısında pek etkili değiller. CIA, NSA, CNN, DOB, ABC, USIA, MTV, CBS ve yüzlerce karşısında sayıtlılar. Sayılan ABD kurumları kitleleri bilgisizleştirmede ne yazık ki ustalar! Birreylerin algılamasına fırsat vermeden hızlı kesmelere MTV bilgisizleştirmeye artık Türkiye'de de devam etmektedir.

Zihinleri bozaltıp, özgürleştirmeyi becarabilen usta bir kanal! Artık mesele MTV'miz var!..

İNER YAYINLARI

Ankara cad. No: 31/51 Çağaloğlu-İst. Tel: 519 16 16

yeni çıkan kitaplar

V. I. Lenin

NE YAPMALI?

V. I. Lenin

KIR YOKSULLARINA!

J. V. Stalin

ESERLER Cilt: 14

A. Kollontai

BİRÇOK HAYAT YAŞADIM 2. Basım

Pardon, Develi Afyon'un kazası değil mi?

Kayseri-Develi'den gelenler DYP Genel Merkezi'nde Çiller'le görüşmek isterler... Bina "Develi! Develi!" sloganlarıyla çınarken "güzelliği ve cehaletiyle" övündüğümüz (!) Çiller arzı endam eder. Ve "Sevgili Afyonlular..." diyerek konuşmaya başlar.

Yanlışlığını düzeltmek için, kitle, bu kez de "Kayseri! Kayseri!" diye bağırmağa başlarlar. Ama ne gam! Çiller yine devam eder "Cumartesi günü Afyon'a geleceğim. Sizi orada da göreceğim miyim?"

Develi'liler bir türlü derlerini anlatamazlar. Zaten Çiller'in de umurunda değildir. Ama kitleyi nasıl atlatacak?... Genel Merkez'in arka kapısından arabasına atladığı gibi ordan geçer...

Çandar'ın TÜRK SAT güzellemesi

25 Ocak günü, Sabah gazetesindeki köşesinde "Turgut Özal'ı bir kez daha anıyoruz..." başlıklı makalesiyle hayranlarına seslenen Cengiz Çandar şöyle diyor: "Türk uyduyu Türksat, şu saatlerde uzayda üzerindeki ay yıldız ile doluşmaya başladı... Türkiye'ye 315 milyon dolara malolan uydu, bu parayı altı yılda amorti edip kârı geçecek ve sonuçta Türkiye'ye 1 milyar dolar kazandıracak. Türksat uzayda yerini alırken, Türkiye için bu muhteşem olayda Turgut Özal'ı nasıl hatırlamalıyım..."

Bay Çandar'ı anlayışla karşılıyoruz. Çünkü uyduyun düşeceğini bilemezdi. Bay Çandar'ı sadece anlayışla karşılıyoruz. Fikirlerine hak verip, Turgut Özal'ı da kendimizce anıyoruz. Çünkü uydu düşün-düşmesin, halkımıza 315 milyon dolara mal olmuş.

Kandıra davasında idam komedisi

Kandıra davası tutsaklarından Yılmaz ZURNAÇI altı senec süren dava sonucu idam cezasına çarptırıldı. Hemde trajik-komik bir yargılamayla.

İdam isteğiyle açılan ilk dava, tanıkların dinlenmesi ve delillerin incelenmesi nedeniyle 3 yıl sürdü. Savcı, mütalasında, sanığın yarıdan ve yataklıktan yargılanmasına karar verdi. Mahkemenin sonuç aşamasında CMUK'un ortaya çıkması davayı daha da karmaşık hale getirdi. Sözde sanıkların lehine çıkan yasa neyse Yılmaz'ın aleyhine işledi. Yarım ve yataklıktan yargılanması gereken sanık,

savcının en son mütalasıyla bir anda idamla yargılanır duruma geldi. Bu büyük çelişkiyi 6 yıldır görmeyen mahkeme, yarım saatlik ara kararda da görmezdi ya! Onlar da savcının bu işlemi yerinde görüp idam cezasını onaylayıverdiler. Ve Yılmaz, yarım ve yataklıktan idam cezası alan ilk hükümlü olma şerefine de böylece ulaşmış oldu. Ne adalet anı?! Hukuktan çok Kandıra baskınının intikamını aldığı sanan bir adalet. Çünkü Kandıra baskını onların suratında bir tokat, kâğıtlarında ise hala unutanadıkları büyük bir korku bırakmıştı.

Armut'un tadını dişlemeden anlarım

Paranın gücü devalüasyonuyla doların 20 bine doğru fırladığı ve Çiller'e eleştirilerin yoğunlaştığı günlerde, "parağere gerek yok" çağrısıyla bir yandan kamuoyunu yatıştırmaya çalışan Demirel, bir yandan da Çiller'i uyarak "dengeyi" sağlamaya çalışır. Bir yemekte, özel not yollayarak tavsiyelerde bulunan Demirel, bu nun işe yaramadığını gördüce de daha açık davranmak zorunda kalır.

Harb Okulu'nu ziyarette karşılaştıklarında, daha önceden hazırladığı kitabı, babacan bir tavırla Çiller'e gösterip tavsiyede bulunur.

"Feykalade güzel bir kitaptır, al oku..." Sonra da ekler;

"Ben de okumuş degilim."

Bu durum karşısında Çiller'in ne dediğini bilemiyoruz ama olayı köşesinde işleyen Bekir Coşkun "Keşke birlikte okusalar" diye temennilerde bulunur.

Komedi bunlarla kalsa iyi, güreş bir başka alanda devam eder. Türk-İş'in düzenlediği panelde, Çiller, 24 Ocak kararlarını, yani babasını çaktırmadan eleştirir. Ama baba nûmarayı yutmaz ve delikanlılıkla göğsünü yumruklar; "Yuracaksan bana vur!" diyerek meydan okumayı sürdürür.

Şimdilerde kavgaam ateşi düşürüyor, gündeme "yanlış anlaşıl-dım/yanlış anladım" zavallılıkları ve vıcık vıcık yağcılıklar girmiştir.

Politik psikolojide, kime niyet kime kismet

TC beyni teslim almanın daha önemli olduğunu görerek; "Topyekün saldırı", "alçak güdelli savaş" taktiklerinin hayata daha başarılı geçmesi ve alanlar arasında koordinasyonun sağlanması amaçlarını da gödererek, başbakanlığa bağlı "Başbakanlık Politik Psikoloji Merkezi"ni oluşturdu.

Merkezin en önemli görevi ise, özel savaşın bir parçası olarak psikolojik savaş yürütme ve beyinleri koşullandırmaktır.

Geçenlerde bu merkez Ankara'da ilk toplantısını yapar. Gündeminde "Türkiye'de terörün psikolojik etkileri" konusu vardır. Mecliste temsil edilen partilerden birer temsilci ile üniversitelerden uzman kişilerin çağrıldığı toplantıya 3 ABD'li uzman da katılır. Oturumun başkanlığını da ABD'liler yapar. Terörün psikolojik etkilerinin tartışılacağı bu toplantıda,

tam da bu etkiler gözükmeye başlar. Halkın psikolojisini bozmak için masaya otururlar, kendi psikolojileri bozularak kalkarlar... ABD'liler buldukları bu olanakla, Kürt sorununda kendi düşüncelerini dile getirdikleri bir ortam yaratırlar; Kürdistan konusunu tartışmaya açarlar. Halk karşı TC'nin politikasının geliştirileceği toplantı, parti temsilcilerine karşı ABD'nin politikasının geliştirildiği bir ortama döner. Kime niyet, kime kismet diyebileceğimiz bu durumdan sonra Mesut Yılmaz "Kapalı kapılar ardında başka sözler ve vaatler verildiği endişesini taşıyoruz," diyerek "endişelerini" dile getirir.

Son "duyumlara" göre başbakanlık kurumun adı, "Başbakanlık, ABD Politik Psikoloji Merkezi" olarak değiştirilerek gerçekçi olmaya karar vermiş bulunuyor...

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

1) Doğayı, toplumu ve düşünceni, kazıtlıklarının çarpması ve ağırlığıyla darmaksız devindir ve geliştiren süreç. 2) Hak ve hukuka uygunluk, töre - Elektrik enerjisi kimyasal enerji olarak depo eden aygıt. 3) Tiberküloz - İşyerinde buyuran, üst. 4) Anadolu Ajansı'nın kasa adı - Dikiz diken. 5) Değerli bir taş - Soydan gelen özellik. 6) İnsanın düşüncesi, duygusu, iradesi, karakteri, heyecanı, kanısı, sezisi gibi anlaksal süreçlerin toplamı. 7) Bir peygamber - Eksi uç. 8) Litrenin kısa yazılışı - Posta kutusu - Uzaklık belleğin bir söz. 9) Geriçi, faşist bir kurum olan Yüksek Öğretim Kurumu'nun kısaltılmış adı - Dilek kavramını içeren isteme kipi. 10) Hayatın Çin'in tarihiyle tanımlanan; Çin'in yarı-sömürge, yarı-feodal yapısını Çin Devrimi'yle taçlandırılan, 1893'de Hunan'da doğup, 1976'da ölen,

ÇKP'nin ve 1 Ekim 1949'da kurulan Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurucusu.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) İleri sürülerek savunulan düşünce - Yöntemli bilgi. 2) Bilgiye temel olarak düşüncenin alan ve varlığı insan düşüncesinin kurulduğuna kabul eden öğretiyi savunan, materyalistin karşıtı. 3) Sevgili - Karşık renkli - Ters, seçimlerde halktan istenen onay. 4) Spor dallarının aletle yapılma durumu - Kor patçası. 5) Ters, amağ - Ters, ilave. 6) Kasaplarda satılan - Çin Komünist Partisi'nin Türkçe kısa yazılışı. 7) Bir diş türü - Gözdeki ağrımadan ileri gelen kırtık, katarakt. 8) Onarım - Çok kısa zaman birimi. 9) Bir sayı - Küçük bitki. 10) Kürtlerin devlet kurmadığı ancak son yıllarda bu konuda yürüttükleri mücadelede anılan coğrafi bir bölge.

GEÇEN SAYIDAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA
1) ARTIKDEDER 2) İRGAT, LA 3) AKRA, RHA 4) DA, İSİ 5) ESTETİK, AŞ 6) MİSTİK, KM 7) DEĞÜL 8) BEN, LAP 9) HUN, LMA 10) UOUR, HAWAN
YUKARIDAN AŞAĞIYA
1) AKADEM, BÜ 2) KASIDE 3) TH, İSE, HJ 4) İRA, İTOBUR 5) İG, ETİLEN 6) DAR, İKON 7) ETİK, LA 8) AŞ, KLİM 9) EL, ÇAV, AMA 10) RA, İŞ, GRAM

Emniyet köşesi

Kafam karıştı bana da annatın

Şimdi bizim sayın büyükleri, şimdi hem okuldayken, hem de şimdi, görevdeyken bize diyorlar ki "Halkı ayutmak için herşey yapabilirsiniz. Uyuyan halk daha kolay ezilir, bize baş kaldırmazlar," diyorlar. Ayrıca "Açık-soğuk söviz kitapları, eserler neyin satılucene hem haracını zı alın hem görmezden gelin" diyorlar. Allah için, biz bunları da yapıyoruz, yolumuzu da buluyoruz. Şimdi işte burda sorun problemi başlıyor.

Bir ay kadar önce, belkim de iki tam bilmiyim, Hacı Demirkaya, Müslim Elma ve bi de Hüseyin Şimşek'lerle birlikte olanlara hem işkence ettik; hem de ayutmadık. Üstüne üstlük günlerce ayutmadık. Bi de bize "halkı ayutmak için herşey yapabilirsiniz," diyorlardı. Üstelik bunlar hem komisyon ayırcana da Moo'culardı. Aslında bunları ayutmak lazım değil mi? İşte böyle. Ben bişey anlamadım, bana da annatın.

Polis Memuru Ahmet

Polisin morali

İnsan Hak (sızlık)larından Sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Kabrman, İçişleri Bakanı Nihat Mençer'e "Polisin halleti ruhiesini de düşünün!" sözlerine tepki göstererek; "Yani polisin morali dayak atarak mı düzelecek?" diye sormuş. Bakan

Kahraman bize göre de haklı(!) Kendisinin daha önce seyrettiği gibi, polis yargısız infaz yapmalı ki, morali düzelesin.

ILAN

Her türlü işkence aleti alınır, satılır, ilinayla tamir edilir
Emniyet Müdürlüğü

DGM S.O.S-YALIZMI

Ankara DGM'de yargılanan bir Kürt yazar kitabında Kürt sorununun aynı zamanda sosyalistlerin de sorunu olduğunu yazdığı için mahkûm ediliyor. DGM kararında aynen şöyle diyor: "Ne münasebet, sosyalizm enternasyonalist bir şeydir, onu sen nasıl milliyetçiliğe alet edersin?"

Peki, sosyalistleri-komünistleri hapisanelere tukmalarına, idam cezaları vermelerine ne demeli?

DGM'nin de sosyalist olabileceğini daha önce hiç düşünmemişiniz değil mi?

Ne garip!...
Evet garip, garip olduğu kadar da düşündürücü ve öğretici.

ÖRSÇEKİÇ

Devrim DEMİRAL

Dersim seni unutmayacak enternasyonalin kızı

İlk kez gazetelerde görmüştüm resmini. Basın, "TKP/ML operasyonunda Yabancı bir gazeteci" diye söz etmişti oandan. Evet belki uzak bir coğrafyadandı. Ama hiç bir zaman yabancı olmadı benim için. Olamazdı da.

O'nu gazetede ilk görür görmez haberi bir solukta okumuş, aynı düşünceyi paylaşıyor olduğumuzu öğrenince yüreğim tarifsiz bir sevinç ve coşkuyla dolmuştu. Ne kadar uzak bir coğrafyadan olursa olsun, herşeyden önce o sevgili yoldaşımızdı. Sesimiz birlikte çıkıyor, yüreğimiz aynı heyecanı paylaşıyordu. Ve kavgamız aynı kavgaydı. Bir anda tüm sınırları ortadan kaldırı vermişti. Sanırım Barbara için söyleyecek en güzel şey bu olsa gerek. Barbara demek, sınırları ortadan kalkması demek. Barbara demek Alıncağ'a, sınırsız topluma ulaşmak demektir...

Bergün O'nu elinde klasiko ve sırt çantasıyla 'Dersim'de göreceğim hiç aklıma gelmemişti.

"Kinem" ya da Barbara yoldaş ilk ziyureyle tanıştığımız cezaevinde oldu. Cezaevine geçişte gittiğimiz. Birkaç dakika sonra yoldaşlar Barbara'yı görüş yerine getirdiler. Ziyaretçisi hayli fazlaydı. Hiç de beklediğim Avrupa bir görüntüsü yoktu. Griymiyle herşeyyle içimden beriymi. Bir süre sohbet ediyoruz. Türkiyeyi güzel konuşuyor. Şaşırtıyorum. Cezaevinde yaptıklarını, uğrayacakları anlatıyor. Sohbetimizin bir yerinde, "daha önce bu cezaevinde mi yatmış?" diye soruyorum. "Hayır" diyor. Bir süre daha konuşuyoruz.

"Bizim oralılara çok benziyorsunuz" diyor. Yanındakiler "yoldaş Dersimli'dir" diyorlar. Daha bir ilgisiz oluyorum Barbara ve "Cezaevinden çıkar çıkmaz Dersim'e geleceğim. Gelip gerilla olacağım." diyor. Dersim halkının kendisini busından tanıdığını anlatıyor. Ve hiç tanımadıkları halde müthiş bir ilgi ve sempatiyle bahsettiklerini de ekliyorum. Bu Barbara'nın çok hoşuna gidiyor. "Çok yakında geleceğim" diyor. "Tabi, DGM'nin kapısında beklerim sen çıkar çıkmaz götürürüm Dersim'e" diyor. O da "Dersim'i bana çok anlattılar" diyor.

Barbara yoldaş bunları söylüyor ama ben böyle bir afandı görev vereceğimi pek tahmin etmiyorum. Belki de bu yüzden biraz esprili yapıyorum. Oysa Barbara çok ciddi. Dağlara gitme noktasında ısrarlı. Çünkü devrimin fırtına merkezleri, emperyalizmin ilk yumuşak karni sınırlarına, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerdir düşüncesinden hareketle ilk tercihini ülkemizden yana yapmış ikinci tercihi ise yarı-sömürge yarı-feodal ülkemizin yumuşak karni olan kırsal alandan yana yapmış. Çabaları darbenin gerilla savaşıyla varılacağına iktidarın kırılması, şehre parça parça alınacağına bilincinde hareket ederek gerilla mücadelesini seçmişti. Barbara tercihi "her zaman devrim için ne kadar çok yararlı olabilirim" sorusuna verdiği yanıtla birlikte yapmıştı. O'nun tüm arzusu dünya halklarının bir an önce emperyalizmden sömürle ve zulümden kurtulmasıydı. O nedenle her zaman her yerde "Ben sosyalizm için yapıyorum" diyordu. O insanların din, dil, renk, cins farkı gözetilmeden eşit ilişkiler temelinde, kardeşçe ve insan tadında yaşamasını istiyordu.

O hep güzel şeyler umut etti. Ama onun umudu otuzup beklemek değildi. Onun umudu eylemin öbür adydı. O umudun "hak edilmesi gereken bir eylem" olduğuna inanıyordu. Ve umutlarını gerçekleştirmek için sınır farkı gözetmeden can bedeli mücadeleye atıldı.

O İsviçre proletaryasını kurtuluşunun da ancak emperyalizmi alt etmekte mümkün olacağını biliyordu. İşte bu nedenle hem kendi halkı, hem de tüm dünya halklarının kurtuluşu için ölümlü kucakladı. Yaşamı kadar ölümlü de bizler için çok zengin bir mirastır...

Dersim'in dağ köyündeki evimizdeyim. Gece yarısı anem sarsarak uyandırıyor beni. "Kalk yoldaşların geldi" diyor. Hemen uyanıp çabucak giyinıyorum. Sevinçten içim içime sığmıyor. Epeydir görüşmemiştik. Gerillalar bizi her günör kapıda, sarılıyor birbirimize. Ve o sevinçle yan odaya geçiyoruz. O'dakça kalabalık bir grup.

Dersim'deki evlerin çoğu iki oda

"Beni ancak enternasyonal proletarya yargılar, siz değil!"

ve bir salondan oluşur. Oturma odamız odada bir süre sohbet ediyoruz. Ben diğer tarafa sigara getirmeye gidiyorum. Sigaraları odadaki yoldaşlara teker teker tutarken aniden gözüm ocağın önünde kürsüde oturmuş, silâhıyla uğraşan bayan gerillaya takılıyor. Bir an şaşırtıyorum. İklim içinde kahyurum. Acaba bu O'mu o değil mi diye geçiyorum içimden. İnanamıyorum bir türlü. Daha bir dikkatle bakıyorum. Tam o sırada bakışlarımız karşılaşıyor. O'nun şaşkınlığı da benimkinden az değildi. Bu ilk şaşkınlıktan sonra kucaklaşıyoruz "sen ne arıyorsun burada?" diyor. O'nun da bana cevabı aynı. "Peki sen ne arıyorsun burada?" diyor.

Evet... Elinde silahıyla Dersim'deki bir köy evinde ocağın başında oturan gerilla İstanbul'daki adıyla Barbara, Türkiye Kürdistanı'ndaki adıyla "Kinem" yoldaşın bekçisi değildi. Sigara dağıtmaya bir yana bırakıyor, daha doğrusu unuttuyorum. İlk şaşkınlığımız geçmişti artık. "Bizim evdesin" diyor. O: "sizin ev olacağı hiç aklıma bile gelmezdi" diyor. "Bizim gerilla birliği içinde yer alacağı aklınıza ucudandı bile geçmezdi. Doğrusu şaşırdım seni burada görünce" diyor.

O gece yoldaşlarla uzun uzun konuşuyoruz. Özellikle de Barbara yoldaş. Dersim'i anlatırken, "Daha önce çok anlatılmıştı bana. Ama bu kadarını hiç beklemediydim, olağanüstü bir güzellik" diyor. O kadar çok sevmişki Dersim'i. Dersim'in dağların, ormanların, yoksul köylülükünü anlatıyor habire bana. Gerilla yaşamını anlatıyor. Ve hemen bazı hususlarda yetersiz kaldığını ekliyor. "Bunları gidermeye çalışıyorum." diyor. Anlatılan herşeyi büyük bir dikkatle dinliyorum. Her şeyin en iyisini yapmaya çalışıyorum. Ve bu ara nöbet arası geliyor. Yeni olduğu için nöbete yalnız çıkarmıyorlar.

Yola keyifli saatler geçiyor. Tekrar teker hazırlıyorlar. Yoldaşlara ormanda konaklayacakları en uygun, en sık, en güvenilir yerleri tarif ediyor. Tabi ayrıntılı bilgiyi sadece gerilla komutanına anlatıyorum. Ertesi gün orda konuşulacaklar. Tekrar teker vedalaşıyoruz. Barbara yoldaşla vedalaşırken "görüştük" diyor. "Ne zaman görüşebiliriz bilmiyorum" diyor. "Yarı görüşürüz diyoruz" yapıyor.

Ertesi gün öğleye doğru gidiyoruz yoldaşların yanına. Ormanlar çok sık. Barbara'nın çok sevdiği ormanların gölgesinde oturuyoruz. Dersim'den, İstanbul'dan bahsediyoruz. İstanbul'daki son haberleri anlatıyor Barbara. Sohbetimizin bir yerinde bir: "Bu nasıl misafirperverlik" diyor yoldaşlara: "kayınız yokmu?" "Hemen çay yapalım" diyor yoldaşlar. Doğrusu yoldaşlarla çay içmek de çok güzel. Yemek saati geliyor. Biber kızılıyor bir yoldaş,

ekmekler eşit bir şekilde paylaşılıyor. Ve tabi gerillanın değişmeyen yiyeceği çökelek te var. Ben verilen ekmeğin yarısını alıyorum. "Evide yedim, fazla aç değilim" diyorum. Gerillalarla yemir diyor bir yoldaş. Barbara yoldaşta "bu bana zaten fazla" diyor. Bunun üzerine: "Sen çok yiyorsun" diye takılıyor bir diğeri ve gülmeye ölüyor.

Barbara'yla oturuyoruz. Ayakkabılarını çıkartıyor. Ayaklarının altı patlıyor. Bu gerilla yaşamında yeni olmanın tatlı bir zorluğu.

Yine bir başka gün, ormanlık bir yerdeyiz. Biraz uzakta hafif bir çapkınlık var. Barbara nöbet tutuyor. Nöbeti bitirip geliyor. Komutan kaçları çak vaziyette "Şu karşı yamaçtan iki kişi geçti, niye görmedin? Nasıl nöbet tutuyorsun?" Barbara o'dakça şaşkın ve kendine has şivesiyle "Nasıl olur?" diyor. "Orayı kaç defa dörbünde kontrol ettim". Komutan daha sert bir tonda "Olur mu? Şu kırsaldan geçtiler ve sen nöbette olduğun halde görmedin." diyor. Olayı kavramaya, komutanın kızgınlığını anlamaya çalışıyordum. Olayın ciddiyetine ben bile kanarak, merakım yenemedim ve: "Ne tarafı gittiler?" diye sordum. Bana bakıp gülmeye komutan ve ardından ekliyor, "Bizim eşgünlüğümü biraz zor düşecek" deyince şaka olduğunu anlıyorum ve gülmeye başlıyorum. O hâli çok taşkın bir şekilde: "nasıl olur" deyip bir şeyler açıklamaya çalışıyor. Ben daha fazla kendimi tutamıyorum. "Espiri yapıyorlar yoldaş" deyince hep birlikte gülmeye başlıyoruz.

Bir akşam yakın bir eve gidiyoruz. Gecein ilerlemiş bir saati. Evde küçük bir kız çocuğu var. Kaç gündür ağlıyormuş, gerillaların göreceğini diye. Biz eve girince çocuğun annesi Barbara yoldaşın elinden tutup götürüyor çocuğun uyuduğu yere. Uyuduktaki çocuğu uyandırıp, yoldaşı göstererek: "bak kızım görmek istiyordum. İşte bak partizan şöh... partizan abla..." Barbara çocuğun yüzünü okuyor. Seviyor. Çocuk usku serseriliğiyle şaşkın şaşkın bakıyor partizan ablasına!

Bir akşam gerilla birliğimiz ikaye ayrılıyor ormanda. Barbara yoldaşın da içinde bulunduğu grup yakın bir köye gidiyor. Ertesi gün köyden bir tafahtarız geliyor. Büyük bir coşkuyla gerillaları anlatıyor "sana bu şey soracım" diyor "gerillaların içinde bayan bir yoldaş vardı. Yabancılar çok benziyordu. Kesinlikle yabancı öyle değil mi?" Ne diyeceğimi şaşırtıyorum bir an. "Olur mu? yoldaş" diyor. "O bizim yoldaştı. Yabancıların ne işi var gerillaların içinde". Anlatıklarına ikna olmadan gülmüyordum yalnızca.

Barbara yoldaş gerillalarla o kadar kaynaşmış ki, akşamı doğru olunca(*) ormanda birlikte bulay çekildiğinde. O'da halaya duruyordu. O'nun birliği aslında Amed (Diyarbakır) bölgesinde görevli. Bazı akça-

malar bu geçiş bölgesinde daha uzun kalmaları neden olmuştur.

Bergün İsviçre'den bir yoldaş geliyor. Beni arıyor. Gidip bir kahvede oturuyoruz. Barbara yoldaşın birkaç gün önce (***) Pülümür'de şehit düştüğünü söylüyor. "Yurt dışı Bürosu açıklama yapmış." Yüreğimi sıkıyor. Hiçbir şey söyleyemiyorum. Adeta boğazım düğümleniyor. Nasıl olur diyor, bir türlü inanamıyorum. O gece hiç uyuyamıyorum. Hep O'nu düşünüyorum. Anneme anlatıyorum Kinem'in Barbara olduğuna. Çok kızıyor bana. Annem de o gece uyumuyor, benimle. Ev işleriyle uğraşırken hep "Barbara, Barbara" diyor. Hırslanmıyor bir türlü; "Siz daha doğmadan ben devrimciydim" diyor. "Nasıl Barbara olduğuna bana söylemezsin..."

Annem de diğer Dersim halkı gibi Barbara'yı daha önceden biliyordu. Müthiş bir sevgi besliyordu Barbara'ya. Devrim olduğunda Barbara'nın mezarının nasıl anıt haline geleceğini anlatıyor bana. Eresi gün diğer analar da duyuyor haberi. Hepsi çok üzgün. Toplanıp "Hayrim ve relim" (***) diyor ve Barbara'ya olan duygularını böyle dile getiriyorlar. "Bizim için İsviçre'den buraya geldi" diyorlar. O kadar güzel, o kadar temiz bir sevgi ki anaların bu sevgisi.

Partiyle tanışıklığı İsviçre'de başlayan, Pülümür dağlarında silâh elde son memnunesine kadar çatışarak şehit düşen Barbara yoldaş bu denli güçlü kılan neydi acaba? Tabi ki onun MLM'ye olan sarsılmaz inancı ve dünya halkları için çarpan yüreğiydi. Bu bilim onu ancak güçlü bir enternasyonal komünist yapılabildi. Bu bilinci onu İsviçre'nin Alpleri'nden Munzur'un dağlarına taşıyan. Barbara'nın kişiliğinde ve mücadelesinde somatlaşan enternasyonal proletaryanın bilimsel öğretisi MLM-Türkiye ve dünya halklarına önemli bir miras bıraktı. Bu miras bugün için çok daha yoğun işlenmelidir. Ulusların kıyasıyla bir savaşa girdiği enternasyonalist duygularını alabildiğine yayınladığı bir tarihsel dönemi yaşıyoruz. Bu tarihsel koşullar dışındayken Barbara yoldaşın mücadelesi halkımızın ve dünya halklarının devrim mücadelesinde saygınlığını hep koruyacak ve büyük bir saygıyla anılacaktır. Sen unutulmaya, caksın Barbara yoldaş. Dersim seni unutmayacaktır Enternasyonalın kızı. Türk-Kürt ve geçişli milliyetlerden Türkiye halkı seni unutmayacaktır. Uğruna yaşamını feda ettiği düşünceler bugün ülkemizde çok daha güçlü, çok daha atılgan ve çok daha canlı. Doğruğun topraklar bereketlidir. Doğurgandır. Nice komünist önderin ve nefeslerin kamıyla kızla boyandı bu topraklar biliyor musun! Dersim'in her karış toprağında partizanların kanı vardır. Şehitlerimizin akan kanları üzerinde yükseliyoruz. Önderlerimizin söz nefeslerimizin, adisiz kahramanlarımızın ve senin doküdüğün kanlar üzerinde yükseliyoruz. Ve bizi boylesine geleceğe tutkulu kılan sızlerin O'nomurlu mirasıdır. Dağladığımız o kızıl bayrağı ilkimizin burçlarına dükceceğiz. Ve zafir şarkılarının söylediği o görkemli günde sen yanbaşımızda olacaksınız.

Evet... Barbara yoldaş Pülümür dağlarında şehit düştü. Dersim hiçbir zaman unutmayacaktır İsviçreli dostunu. Ve Munzur hiç bu kadar yakından tanımadığı Alpleri, Munzur hiçbir zaman boylesine dost olmamıştı. Alpleri'e Munzur Çayı şimdiki daha coşkulu akıyor, Munzur Dağları daha bir görkemli şimdiki. Kavga da daha güçlü. Sesinde yüzbinlerce sesi var şimdiki.

Gerilla bölgesinden bir yoldaş

(*) Düşman gece olanda saldırımadığından intikam partizanları eve geliyor.
(**) 7 Ocak 1993 Ocağı.
(***) Ertesi gün, karışık belirsizlikte yapılacak olan.

DÜZELTME

Bir önceki (20.) sayımızın 19. sayfasında yer alan TC bürolarında asker olmak... başlık yazıda Ahmet Cem ERSEVER adı yerine bir yanlış sonucu Eda CANSEVER adı yazılmıştı. Bu yanlışımızı düzeltir, özür dileriz.

Alplerin metropollerinden uzanıp Munzur'un zirvelerinden düşmana varmanın zamandır şimdiki!

Barbara Anna KİSTLER

Enternasyonalist komünist Barbara Anna KİSTLER ve ölümsüz kardelenler

Barbara Anna Kistler 21.10.1955'te İsviçre'nin Zürih kentinde doğdu. İçinde yaşadığı toplumun rahat düzeyine göre orta halli bir ailenin kızı olan Barbara, 16 yaşından itibaren politikleşmeye başladı. Çeşitli anti-faşist, anti-emperyalist mücadelelere katıldı. Devrimci çalışmalarını, İsviçre'de bir komünist parti kurulması için başlatılan oluşumun içinde sürdürdü. Çevresinde bulunan ve ilişki kurabildiği birçok Alman ve İtalyan örgütleriyle yakın ilişkiye girerek ortak çalışmalar yürüttü.

Barbara, 1987'de Marksist-Leninist kadimlar grubu içindeyken tanıştığı Türkiye'deki komünistlerle ilişkiye geçti. Aradan bir yıl geçtiğinde ise, proletarya partisiyle organik bağ içerisinde ve onun enternasyonalist dayanışma ruhunun bir simgesi haline gelmişti. Ve İsviçre'deki mücadeleyle yatırılmayarak proletarya partisiyle organik ilişki içinde Türkiye'ye, sıcak mücadele alanına gelmişti.

1988'den itibaren oncu safalarında sürdürdüğü mücadelede 19 Mayıs 1991'de İstanbul'da yakalandı. Mahkeme salonlarında yaptığı savunmasında, "Beni ancak enternasyonalist proletarya yargılayabilir; siz değil" diyerek, faşizmi, mahkemelerinde yargılamıştı.

Aynı yılın 16 Eylül'ünde tutsaklıktan kurtulur-kurtulmaz yine öncünün mücadelesinde yerini almıştı. Tahliyesinden sonra gittiği İsviçre'de bir ay kadar kalmıştı. Kir-kent ayrımı yapmaksızın birçok alanda mücadele veren Barbara Anna Kistler, halk ordusunun Dersim'deki bir gerilla birliğinde silahlı gerilla mücadelesi veriyordu. Gerillacılık, O'nun ölümsüzlüğe giden yolda yaptığı son işiydi.

Enternasyonalist bir ruhla beynini, bedenini ve her şeyini öncü inisiyatifindeki devrime adanmış olan Barbara Anna'nın içinde yer aldığı gerilla birliği, beyaz ordu güçlenince kuşatılmıştı. Çıkan çatışmada, 21 Ocak 1993 günü Zeki Peker şehit düştü. Ertesi gün ise, Erkan Fener ile Ali Demirdağ şehit düştüler. Beyaz ordu güçleriyle çatışan gerilla

Kavganın Güncesi

birliği, öte yandan ağır kış koşullarıyla da mücadele ediyordu.

Bu mücadeleler içinde 4 Şubat 1993'te Ali Ekber Batasul'un şehit düşmesinin ardından 7 Şubat'ta ise, Barbara Anna Kistler şehit düştü. 10 Şubat'ta da Aleksan Yalçın şehit oldu.

Faşizmin karantınlığında birer yıldız gibi parlayan ve zehheride birer kardelen çiçeği olarak ölümsüzleşen bu yiğit insanlar, bu güzel insanlar, yoldaşlarına miras bıraktıkları kavgalarında dağlara çekilmiş, kar üstündedirler; ölümsüzdürler. Unutulmadılar, unutulmayacaklar. Birer kardelen soğanıdır onlar. Zehherilerde açacaklar, ardılarında güzellik olarak kalacaklar.

Bir kavga hazinesi: Nazımiye Direnişi

2 Şubat 1991 sabahıydı. Gerilla birliğinin sığınacağı bir köylü, bir gün önce tesadüfen öğrenmişti. Gerilla birliği, her ihtimale karşı sığınacağı terk etmişti. Köylü ihbarda bulunmuştu. Sığınacağı nokta operasyonu yapan beyaz ordu güçleri sığınacağı baş olduğunu görünce çığına dönmüşlerdi. Gerilla birliğinin bölgenin dışına çıkamamış olduğunu düşünerek gerillanın peşine düşmüşlerdi.

Şalâk sökerken, hemen yanbaşılarına kadar sokulmuş olan beyaz ordu güçlerini farkederek halk ordusu gerillaları, yetersiz donanımlarına rağmen, akşam hava kararana kadar çatışmaya girmeye karar verdiler. 500-600 kişilik beyaz ordu gücüne karşılık, onlar sadece 14 kişiydiler. Saklanmaya ve uzaklaşmaya elverişli olmayan arazi yapısından ötürü çatışmaya girmekten başka seçenekleri yoktu. Hemen çatışma düzeni aldılar. Karar: Akşam olana kadar hiç kimse siperlendiği yerden çıkmayacak. Ölümlü gelecekse siperlerin başında gelsin-di.

Gerillanın pususuna giren beyaz ordu güçleri, Düzgün dağına sarsarak uyanıran silah sesleriyle patır-patır döküldüler ak karlar üstüne. Silah seslerinin yankıları halinde Düzgün Dağından dönmüşlerin kısa bir süre sonra helikopterler sardı çatışma semasını. Yaptıkları asker indirmelerle gerilla birliğinin kısa zamanda çembere alınmasını sağlayan helikopterlerden ikisi saf dışı bırakılmıştı. Bir pilot-ustağın yaralanmıştı. Sağlam kalan helikopterler yerel asker taşımakla meşguldüler artık.

Beyaz ordunun yedi ölü, 20 dolayında yaralı verdiği ikinci saatlerinde gerilla birliğinin henüz iki kayıbı vardı. Ancak bir çoğunun mermileri tükenmişti. Bir şey yapamamanın acırlığı altında eziliyorlardı. Ve biri dayanamayıp ölen bir askerin silahını almak üzere yerinden fırladı. O anda birçok beyaz namıluva hedef olmuştu. Düştü. "Ölümlü gelecekse, siperlerin başında gelsin" emrine rağmen, ve bir gerillanın buna uymayarak şehit olmasına rağmen, dört gerilla daha aynı amaçla ard arda siperlerinden fırladılar. Onlar da bir anda yüzlerce beyaz namıluva hedefindeydiler. Birer kızıl karantil gibi düştüler yanyana.

Tüm gerilla birliğini imha ettiklerini düşünen beyaz ordu birliği geceyi köylerde geçirmek üzere çatışma bölgesini terketti. Bunun üzerine üç yoldaşıyla

Hüseyin DEMİR

mevzilerinden kalkan birlik komutanı, şehit düşen yoldaşlarının ve ölen askerlerin silahlarını da topladıktan sonra, tepedeki yoldaşlarının mevzisine gittiler. Onları orada göremeyince bir anda içlerini umut kaplamıştı. Ancak sonra öğrendikleri, onlarda tıpkı diğer yoldaşları gibi, mermileri tükenince ölen askerlerin silah ve mermilerini almak üzere siperlerinden çıktıklarında şehit düşmüşlerdi.

Yükseklerdeki acı ve topladıkları silahların ağırlığı altında yürümeye başladılar. O gün bugündür, düşmedi ellerinden silahları, dinmedi öfkeleri. Dinmeyecek, devlet zor'u tükeninceye dek, Hala yürüyorlar. Ve yürüyecekler.

Nazımiye şehitleri;
Hüseyin DEMİR, Hüseyin YILDIZ, Erdoğan KARATAŞ, Cemile SEVGÜL, Yazgülu KILIÇ, Hidir AKSAKAL, Hidir TOPÇU, Suna AY, Emine AKYÜZ ve ROJDA.

yoldaşlarına devrettikleri kavgalarını da yaşıyorlar, savaşıyorlar.

Ölmez komutan Selahattin DOĞAN

Selahattin Doğan 1954'te Sinop ili, Erfelek ilçesi, Sarıboğa köyünde doğdu. Yoksul bir ailenin sekiz çocuğundan en büyüğü olan Selahattin Doğan, ailesinin içinde bulunduğu ekonomik yoksulluktan ötürü ilkokuldan sonra okula gideemedi.

Ailesinin yoksul koşullarında ilk okulu Sarıboğa'da okuduktan sonra kardeşlerine bakabilmek için küçük yaşta İstanbul'a geldi. İstanbul'da bir mermer atölyesinde çalışmaya başlayan Selahattin, öte yandan, bilgi dağarcığını zenginleştirmek için hemen her şey merak ederek araştırmalar yapıyor, bol bol okuyordu.

Önceleri CHP- Gençlik Kolları içinde yer alan Selahattin, daha sonraları, Dev-Genç'e sempati duyarak Dev-Genç'e katıldı. 1975-76 yıllarında arkadaşlarıyla birlikte İstanbul-Güngören'de Gündüder adında bir dernek kurdular.

Dev-Genç'le yetinmeyerek araştırmalarını sürdüren Selahattin Doğan, önder komünist İbrahim Kaypakkaya'nın görüşleriyle tanıştı. Artık aradığını bulmuştu. İbrahim'in siyasi düşüncelerini benimseyen Selahattin Doğan, hiç tereddüt etmeden proletarya partisinin safılarına yerini aldı.

Mücadelenin pratik seyri içinde hızla gelişen Selahattin Doğan, diğer üyelerini yanı sıra pek çok kamulaştırma ve cezalandırma eyleminde yer aldı. Pratik

içerisinde yetkinleşen Selahattin Doğan, proletarya partisinin üyesi olarak askeri komitesinde yer alıyordu. Çok sevdiği yoldaşları Cemil Oka ve Abilla Özkan'ın katledilmeleri, O'nun sınıf kınıri daha çok biemis ve O'nu mücadelesinde daha azimli kılmıştı.

Selahattin Doğan, Süleyman Cihan'la önceden buluşma yeri olarak belirledikleri Haznedar Yayla durağında Süleyman Cihan'la buluşmaya geldi. Oysa o bölgede başka bir örgütün militanları eylem yapmıştı o gün. Çevre polis denetimindeydi. Ancak onlar bunun farkında olmaksızın tam görüşecekleri anda, pusudaki polis timleri hemen harekete geçti. Durumu farkederek halk ordusu komutanı Selahattin Doğan, gözünü kırmadan ve hiç tereddütsüz çift silahını çekip vurucu timler amin Uğur Güre karşılık verdi.

Kısa süren çatışmada bacağın yaralı olarak esir düşen Selahattin Doğan'ı yerde sürükleyerek polis otosuna attılar. Hastahaneye götürülen Selahattin için doktorların, "hemen tedavi altına alınması gerekiyor" demelerine rağmen, işkenceci cellatlar O'nu sabırsızca işkenceye aldılar.

Akrabalarından birinin çözümlerine, diğer akrabalarının evlerini de göstermesiyle ortaya çıkan birçok silah ve cephaneyi, "habersizlerdi" veya "silah zoruyla koydum" vb. ifadelerle istenerek, halktan insanların tutsak edilmesini engelledi.

Karadeniz'in sert fırtınalarıyla yoğrulan ve sınıf mücadelesinin kızgın prallığında çelikleşen Selahattin Doğan, önderi İbrahim Kaypakkaya'dan devraldığı "Ser ver, sır verme" geleneğini, (işkenceci cellatların yaralı bedenine azgınca yüklenmelerine rağmen) bir sancak gibi taşıyarak, 5 Şubat 1978'de yoldaşlarına devretti, lekeli ve tertemiz.

İşkenceci katillerin cesadını kaybetmeye çalıştıkları Selahattin Doğan, yoldaşları ve yakınları tarafından doğduğu yer olan Sinop'un Erfelek ilçesine bağlı Sarıboğa köyüne götürülerek O'na yarasız koşulu bir toprakla toprağa verildi.

Anılarıyla elsanelen Selahattin Doğan'lar yoldaşlarına miras bıraktıkları kavgada, sancak sancak yaşıyorlar, yaşayacaklar.

(Not: Selahattin DOĞAN'ın yakınlarının 15 imzalı bir mektupla bize verdikleri bu bilgilerden dolayı, kendilerine teşekkür ediyoruz.)

Selahattin DOĞAN

İLAN

Ölüm perçinleniş kavgada
Cesaret, vuruşkanlık
Bir Dersim şerhine
Hedef bir Dersim şerhine
Yarınlar oldu dün
Bugün de vuruşkanlar var
Yarın da olacak...

13 Aralık 1993 tarihinde Dersim'de şehit düşen Fevzi KOÇ, Bekir K. ONAY, Mustafa ASLAN, Deniz SON Artvin'de şehit düşen Erhan ÖZTÜRK, Muharrem KAYA, Hasan ÖZDOĞAN, İhsan ŞİMŞEK, Adem ASAL, Nülüfer ATAV'ı saygıyla anıyoruz. Aad olsun ki mücadelemizde yaşatacağız.

M-1993'dan mücadele arkadaşları

ŞAN OLSUN GERİLLAYA

KARADENİZ VE DERSİM'DE ŞEHİT DÜŞEN YOLDAŞLARIMIZ

Erhan ÖZTÜRK, Muharrem KAYA, Hasan ÖZDOĞAN, Nülüfer ATAV, İhsan ŞİMŞEK, Nurgül BOLUKBAŞ, Muzafer KAHRAMAN, Adem ASAL, Fevzi KOÇ, Deniz SON, Mustafa ASLAN, Bekir Kürşat ONAY, Nuray ve Halil LAÇO...

Birer ölümlü düşerken Dersim'de Karadeniz'de
Kıbasına kenetlenerek gerillalar
Bir şalâk vakının kuzluluğulluk kanlarıyla suladılar
Muharrem'den, Ödül'e, Borçkaya, Şavşat'a Yusufi'ne
Yükseklikten nazımların türküsü
Yerden doğacak GERİLLA Biner biter...

ANDOLUNKİ YOLDAŞLAR KAVGAMIZI DEVRİMİLE TAÇLANDIRACAĞIZ

TKP/ML-Tutsakları adına Cemal RAKİP

Emekçi kadın ve sosyal güvence

Geçmiş, dinamik, eli ayağı sağlamken dahi kendini güvenceye hissetmeyen emekçi kesim için gelecekteki yaşam "sonum ne olacak?" paniğiyle tam bir karabasanı dönüştürüyor. Bu durum kadın emekçiler için daha da vahim bir hal almaktadır. Daha ellisine varmadan her gece yazmadan önce düşünmeye başlar: "Allahım elden ayaktan düşmeden, ele güne muhtaç olmadan al canımı" diye. Yaşadığımız toplumda işsiz kalıp çalışamayanın, herhangi bir gelir getirilmeyen hedeyle yaşlı olanların yüzü soğuk olur. Devletin sosyal güvenceye almadığı bu insanların aile çevresinde pek koruyup gözetmez. Hem yoksulluk hemde mevcut toplumsal yapının şekillenildiği kafa yapısı, bencilik, cehalet, böylesi ortamları doğmasına neden olmaktadır. Sosyal güvenlik, genel olarak hastalık, kaza, analık, yaşlılık, sakatlık, işsizlik, ölüm, çocuk yetiştirme vb. gibi sosyal risklerin yol açabileceği gelir kayıpları ve gider artışlarına karşı kişilerin güvenliklerinin sağlanmasıdır.

Sınıflı toplumun ortaya çıkmasıyla birlikte genelde ezilen sınıflar özelde emekçi kadınların sosyal güvenlikleri yakıcı bir sorun olarak kendilerini duyurdu. Köleci toplumda yaşayan emekçi kadın köle olarak doğdu, köle olarak öldü. Yaşamı köle sahibinin iki dudağı arasından çıkan söze göre belirlendi. Köleci toplum sosyal güvenliğin S'nin bile bilmediği, yaşamadığı bir süreç olarak tarihin derinliklerine gömüldü. Önden sonra gelen feodal toplum da özünde köleci toplumdaki pek farklı olmadı. Köle halk serf konumuna yükseldi. Yaşamının büyük bir kısmını ağaya hasrederken az birazda kendisi için çalıştırdı. Köleci toplumda olduğu gibi pervasızca öldürülmeleri azaldı. Toprakta sınıp sınıma durumları olmadı.

Feodal toplumda, ömrü çalışmak, çocuk doğurmak ve ağaya hizmet etmekle geçen kadının sosyal güvencesi önce bütüsü, sonrada kocası oldu. Bu güvenceyi de yuksun olan kadını kalın tek yol ise fahişelik oldu. Baba yada koca güvencesi kadın için bulunmaz nimetti. Önden mahrum kalmamak için her türlü

baskı, zulüm, sömürü ve aşağılanmayı kabul etmek zorunda kaldı. Zira yaşında onlar için beterin de beteri vardı. Kötünün iyisini seçmek zorundaydılar. Ağaya hizmetten artı kalan zamanında kocasına yada ailesine harıretti. Kendisi insandan sayılmıyordu ve kendisi için ayrıacak zamanı yoktu.

Peki "çağdaş", "uygar" denilen kapitalist toplumda kadının sosyal güvenliği ne düzeyde oldu? Özetle pek fark olmasada güreceli olarak belli sosyal güvenceye kavuştu. Tabii ki bu pek kolay olmadı. Verilen uzun ve zorla mücadeleler sonucunda kazanıldı.

1789 Fransız Burjuva Devrimiyle birlikte batı toplumlarında eşitlik, özgürlük, kardeşlik kavramlarının sıkça kullanılması, bu hakları kullanma uğraşı verilerin sayısını artırdı. O dönemde ortaya çıkan feministler, kadın haklarını savunma noktasında ilercisi bir misyon yüklenmekle beraber süreç içinde gen bir konuma düşerek burjuvazinin yedeği durumuna geldiler.

1898 yılında kurulan "İşçileri Yasal Koruma Uluslararası Derneği" 1906 yılında Bern'de toplanan 1. Konferansında hazırlanan iki sözleşmeden biri "işçi kadınların gece fabrikada çalıştırılması"yla ilgilidir. Yine bu konferansta Uluslararası Çalışma Örgütü ILO'yu kuran 1919 tarihli Versay barış anlaşmasının xiii. bölümünde çocukların, kadınların ve gençlerin özel olarak korunmalarının yanı sıra, "eşit değerde işe eşit ücret" ödemmesine ilişkin ilkeler yer almaktadır. Tabii ki bu kararların çoğu lafızda kalmakta, kapitalizmin sömürü, zulüm ve eşitsizlik üzerine kurulu anlayışı hüküm sürmektedir. Bu ilkeler sömürge, yarı-sömürge ülkelerden gasbottıkları ganimetlerle kendi halkına "sus payı" vererek bazı haklarını kullandırsada yine sınıflar arasında oldukça büyük eşitsizlik olmaktadır. emekçilerin özelde kadın emekçilerin sosyal güvencesi istenilen düzeyde olmamaktadır.

Ülkemiz özgürlüğe gelince durum daha da vahimdir. Çalışma yaşamında yer alan kadınların sorunları yalnızca çalışma yaşamında ücretli işçi olarak yer almayan kadınların içinde bulunduğu olumsuzluklar olduğukça

fazladır. Özellikle kırsal alanda çalışan yada salt ev kadınlığı yapanların hiçbir sosyal güvencesi yoktur.

Her ne kadar hem 1961 hemde 1982 Anayasası herkesin sosyal güvenlik hakkına sahip olduğunu kabul etmişse de, TC devleti sosyal güvenceyi değil sosyal güvencesizliğin kaynağı olarak vaktini sürdürmektedir.

Türkiyede, 1991 rakamlarına göre 19 milyon çalışanın yaklaşık 7 milyonu sigortalıdır. Kadınların ise büyük bir kısmı sigorta kapsamı dışındadır. Çalışan kadınların büyük bir kısmının tarım kesiminde olduğu düşünülürse, sosyal güvenciden yoksun kadın sayısının oranı dahada çok olur. Zira ev kadınlarda aynı kadın paylaşılmaktadır. Sosyal sigortadan yada emekli sandığından emekli olanlar aylık sınırlarda doğarsalardı hiç olmazsa birazcık gelirleri oluyor. Emeklilik durumu olmayanlar ise ailesinin yanında sığıntı olarak ve ölümlü özleyerek yaşam sürdürüyorlar.

Büyük ülkede işsizlik sigortası olmasına rağmen ülkemizde böyle bir kurulumu yoktur. İşsizliğin çağ gibi büyüdüğü ülkemizde bu sorun kendini yakıcı bir şekilde duyurmaktadır. Bu emekçi kadınlar için dahada vahim olmaktadır. Zira herhangi bir krizde yada sonunda kapı önüne ilk bakan kadınlar oluyor.

Türkiyede emekçi kadının genel durumuna baktığımızda şu acı gerçeklerle karşı karşıya kalıyoruz: % 38 okuma yazma bilmiyor, 20-24 yaş arası kadınların % 17,14'ü herhangi bir okuldan mezun değil. Doğum yapan her 100.000 kadından 210'u doğum anında ölüyor. Hamile kadınların % 57'si hiçbir sağlık hizmeti alamıyor, % 44'ü istisnadan fazla çocuk yapmak zorunda kalmış. 1990 yılı içinde geçimsizlikten, duygusal nedenlerle, öğrenimdeki başarısızlık yüzünden ve bilimeyen nedenlerle tam 492 kadın intihar etmiş vb. vb.

Devletin sosyal güvenlik kurumları oluşturulması kişilerin bireysel kuruluşun perçemesi alınmasını hazırlıyor. "Gemisini yürüten kapitan" misali bertürü değer yargısı ayaklar altına alınarak mülkiyet edinilmeye çalışılıyor. Herşeye tıvırı

zihniyetle yaklaşıyor. Miras kavgası aile fertlerini kanti-becaklı yapıyor. Geleneksel değer yargıları yüzünden kadınların çoğu miras hakkından yararlanamıyor. Kırsal kesimde sosyal güvence adına çoğunlukla "arkam kuvvedü olsun, yaşlanınca barında bakınılar" anlayışıyla oldukça fazla çocuk dünyaya getiriliyor. Oysa insanların iş güvencesi, emeklilik ve emekliliklerinde insanca yaşama hakkı olsa, eğitim, sağlık, barınma sosyal hizmet olarak sunulsa ne bu günleri ne de gelecekteki kara olur. Kapitalizmde ve sömürü düzenlerinde geniş emekçi kesimler için sosyal güvenlik hep sorun olarak kendini duyurdu. Yapılması gereken şey bir taraftan asgaride olsa sosyal güvenlik olanağına sahip olmak için ekonomik-demokratik mücadele vermeli, özellikle emeklilik hakkını kazanmanın yollarını aramalı, işverenlerin sigorta primlerini ödemelerinde ısrarlı olmalıdır. Aynı zamanda ve esas olarak düzenin değişmesi kavgasına omuz vermeliyiz. Zira emekçiler ancak sosyalizmde sosyal güvenliğe kavuşabilirler. Sosyalizm özellikle emekçi kadınlara için muazzam olanaklar sağlar. Eşit işe eşit ücret alır ve eğitim olanakları bulur. Ev kadını olma cezasından kurtulur. Çocuklar devletle güvencesinde olur. En önemlisi yaşlandığı zaman kimse ortada kalmaz. Bugünü asgari ölçüde düzeltmek ve geleceğimizi güvenceye almak için sınıf kavgısına bütün benliğimizle katılmalıyız. Geleceği ancak ve ancak kendilerimizle yaratabiliriz.

Emekçi kadınlar birliği periyodik olan iller toplantısını yaptı

EKB iller toplantısı 16-17 Ocak'ta gerçekleştirildi. Toplantıya Ankara, İstanbul, Çanakkale, Adana, İzmir, Antep, Malatya, Sivas, Çorum, Gebze ve Çerkezköy'den gelen temsilciler katıldı.

Toplantının gündeminde, geçmiş faaliyetleri değerlendirilmesi, 8 Mart'ı yönetlik programın çıkarılması ve bütün yayınıyla ilgili sorunlar konuşuldu.

Başlangıçta İstanbul ağırlıklı olan EKB çalışması gün geçtikçe diğer illerde de yankısını bulmakta, gelişip güçlenmektedir. Dike çapında örgütlülüğü hedefleyen EKB büyük bir heyecan ve çaykuyla Mart'a hazırlanıyor.

Yayın faaliyetinin ihtiyaca yeterince yanıt vermediği noktasında hem fikir olan EKB çalışmaları süreci içinde, alt yapısı oluşturduğu koşullarda yayın faaliyetinin zenginleştirilmesi sorununu önüne hedef olarak koydu. Bir yandan henüz çok geri olan emekçi kadın kütlesine hitap eden ve onları mücadeleye katmaya çalışan haber yorum ağırlıklı bir gazeteye ihtiyaç duyulurken diğer yandan ise, EKB çalışması yürütenlerin ihtiyaçlarına cevap verecek eğitim ağırlıklı bir yayının çıkması noktasında hem fikir olundu.

EKB çalışması, kadın sorununu sınıfsal perspektifle ele alan ve bu yönüyle de feministlerden ayrılan çeşitli siyasal anlayıştaki kişilerin oluşturduğu bir çalışmadır. Bu nedenle kadın sorununa sınıf perspektifiyle bakan her siyasal anlayıştaki kişilerin buna sıcak bakması ve katılımı gerekmektedir. Özellikle İstanbul ve Ankara dışındaki yeni demokrat kadınların bu çalışmaya ilgi göstermeleri ve daha yoğun katılmaları gerekmektedir. Ve bu yüzden tezi yok bu eksiklik giderilmelidir.

Unutulmaması, güçlü bir emekçi kadın muhalefetinin varlığı devrimin lehinedir. Devrimin lehine olan her çabaya omuz vermekte devrimci sorumluluk gereğidir.

Emekçi kadınlar birliğinin etkinlikleri

10-17 Aralık Dünya İnsan Hakları Haftası nedeniyle Avdılar DEP ve Tüm Maliye-Sen 3 No'lu şube tarafından panelist olarak davet edilen EKB, insan hakları sorunundaki görüşlerini panelist katılan kitleyle paylaştı.

EKB, her örgütlenmenin ihtiyaçtan doğduğunu ve insan haklarının ihlal edildiği toplumlarda zorunlu olarak bu hakları savunan kurum ve kuruluşların güdümüne geldiğini belirtti. Ülkemiz özgürlüğünde ise, esas olarak devletin hakları olduğu ve insan haklarının oldukça yoğun ihlal edildiğini insan haklarını oluşturan yaşama hakkı, özgürlüğe hakkı, eğitim hakkı, barınma hakkı, çalışma hakkı, kadın hakları, çocuk hakları, ulusal haklar, azınlık hakları vb. vb. bir dizi hakkın baskı ve sömürü altında olduğunu belirtti.

"İnsan haklarıyla insanlığı" esprisinden yola çıkarak özellikle ezilen işçi-emekçi kesime haklarını kazanma, koruma ve kullanma bilincinin kazandırılmasının önemine değinen EKB "Hak verilmez, alınır" şiarını içselleştirilmesi gerektiğini savundu.

Bir yandan yaygın bir insan haklarını savunma mücadelesi verilirken diğer yandan da bu mücadelelerin özünde insan haklarını savunmaya ihtiyaç duyulmıyacak işçi-emekçilerin yani toplumun bir sistemin kurulmasını mücadelesine tabi kılınmasını ve gerçek kuruluşun sosyalizm ve giderek sınıfsız toplumun yaratılmasıyla mümkün olacağını vurguladı.

İlginç bir karşılama

Avdılar SHP Kadın Komisyonunu ziyaret eden EKB ve Avdılar DEP, ilginç bir karşılama tank oldular. Toplantı salonuna giren EKB temsilcisi ve Avdılar DEP başkanı daha kendilerini tanıtmaya fırsat bulamadan SHP'li kadınların "Atatürk'ü seviyor musunuz, sevmiyor musunuz? Öncelikle buna yanıtlayın" sorusuyla karşılaştılar. EKB temsilcisi, "Genelde tüm ezilenlerin özünde de işçi-emekçi ezilen kadınların hakları ve kurtuluş mücadelesini verilerinin karşısına bu kütlesi getirmemiz iki nedenden ötürü yanlıştır. Birincisi, emekçi kadınların hakkını savunmak için Atatürk'ü sevmenin şart olmadığı; ikincisi, Atatürk'ü sevenlerle görüşürüz, sevmeyenlerle görüşmeyiz demekle demokratik düşünceyi reddediyoruz. Sizde farklı düşüncelerle de birlikte olabileceğiniz kazanmak zorundasınız" dedi.

Daha sonraki konuşmalarda bu tepkilerinin nedeni incelendiğinde görüldü ki, SHP'li kadınlar Atatürk'ü sevmeyenlerin geneli'ni güçlendirdiğini -ki SHP'nin iktidar ortağı olduğu dönemde Şeriatçılık güçlenmiş ve Sivas katliamını yapacak pervasızlığa girebilmiştir. Şeriatçılığında kadınlar için çok olumsuz ortam yaratacağı korkusu içindeler. SHP'nin icraatları tartışılıp olumsuzlukları ortaya konulduğunda da "bizde yanlıslarını görüyoruz ama ne yapalım. SHP giderse RP gelir" diyerek korkularını ve destekleme gerekçelerini anlatıyorlar.

EKB temsilcisi "Atatürk'ü koru körtüne savunmanın doğru olmadığını, onun da icraatlarının araştırılması gerektiğini ve EKB'nin Şeriatçılığa pirim verme gibi bir anlayışını olmadığını, tam tersane ona karşı cepbenden savaştığını, özgür, aydın erkeklerle eşit haklara sahip kadın tipinin yaratılması mücadelesi verdiğini söyledi.

DEP Avdılar başkanı da EKB ile aynı görüşleri paylaştığını tartışmalara katılarak ortaya koydu.

Daha sonra EKB'nin kuruluş amacı ve faaliyetleri anlatıldı. SHP'li kadınlar EKB'nin kadınlar için güzel şeyler yaptıklarını ve yeniden görüşme taleplerini belirttiler.

Dünyanın yükünü omuzlarında taşıyan emekçi kadınlar, geleceğinizi güvence altına almak istiyorsanız, sınıf kavgasına katılmalısınız.

"Üçlü danışma toplantısı"nda Türkiye'ye ev ödevi

Dış Haberler Servisi- Emperyalist ülkelerin Kürdistan'a ilgileri ve sahte Kürt dostu pozları bazılarını hem hayallere sürükliyor, kurtuluşu adeta onlardan bekleyen tutumlarına götürüyor. Korkunç bir yanılgıdır bu. "Üçlü Danışma Toplantısı" bağlamında bazı tarihsel gerçeklere yeniden işaret etmek yarar var.

TARİH NE ÖĞRETIYOR?

Şimdiki Irak Kürdistanı denilen parçada, 1830 yılında, Mehmet Paşa önderliğinde hazırlanan ve 1835 yılında patlak veren **Rewanduz** adıyla bilinen bir Kürt isyanı sözkonusuydu. Osmanlı ve İran egemenlerinin milli zulmüne yönelen ve Osmanlıların kendi iç sorunlarıyla cebelleştikleri, Kavalalı Mehmet Ali Paşa ile uğraşmaları bir dönem de patlak veren bu ayaklanma, bir Kürdistan devleti için şartların oldukça elverişli olduğu bir atmosferde gündeme gelmiştir. Neticede Osmanlılar ciddi olarak altedilmişlerdi. Tam da böyle bir ortamda, İngiliz sömürgecileri devreye girmiş, İran-Osmanlı-İngiliz ittifakıyla ayaklanmayı vahşice bastırılmışlardı.

1844-1847 **Bedirhan Bey** hareketinde de benzer gerçeklerle karşılaşıyoruz. Cizre'li Bedirhan Bey önderliğinde İran sınırlarına kadar dayanan bu Kürt isyanı İngilizlerin desteğinde Osmanlıların harekete geçirilmesini ve isyan hareketini içten parçalama (Hıristiyan Nastur'lerin Kürtlere karşı çıkarılması) yoluyla bastırılmıştı.

1855 yılındaki **Yezdan Şer Kürt isyanı** da, yine İngilizler desteğinde Osmanlılarca bastırılmıştı. 1880 **Şeyh Ubeydullah isyanı**, İran-Osmanlı-Rus ittifakı ile bastırıldı.

Görülmektedir ki, bölgedeki egemen sınıflar bütün derin anlaşmazlıklarına, çıkar çatışmalarına rağmen muhtemel bir Kürt devleti ihtimaline karşı birleşmişler, Kürt isyanlarını ortaklaşa saldırılarla bastırılmışlardır.

İngiltere ve Rusya, Balkanlardaki politikalarının aksine, Balkanlardaki ulusal hareketlerin Hıristiyanlıklarından faydalanarak, bu ölçüde kendilerine de yararlanabileceklerini düşünüyorlardı. Ortadoğu'daki Kürt isyanlarının bir Kürt devleti yönelimine giderek boyatıldığı durumlarda, Osmanlıların yanında yer almışlardır. Üstelik tüm çıkar çatışmalarına rağmen...

Bu çerçevede, Fransız emperyalistlerini ve ondan ayrı düşünülme-yecek "Kürt anası" rolünü oynayan Madam Mitterand'ı da yaşamış tarihsel olgularla daha iyi anlayabiliriz. 1925 **Şeyh Sani isyanı** nın bastırılmasında, Fransız emperyalistlerinin faşist TC'ye desteği önemli bir rol oynamıştır.

Türk egemenleri, Fransızların izni ve desteğiyle askeri güçlerini Suriye toprakları üzerinden geçirip, bu Kürt isyanını güneyden kuşatabilmiş ve Diyarbakır'ı ele geçirmişlerdi. Ve yine bu isyanın bastırılmasında, TC, aşiretler arası ve dini çelişkileri iyi kullanılmıştı. Kısacası Fransız emperyalistlerinin marifeti de ortadadır, Kürt ulusuna düşmanlıkların tarihsel gerçeklerle sabit olan ve bugün de onlara örneğiyle yüz yüze bulduğumuz somut olgulara rağmen, çözümlü Batı emperyalizminin kapılarında arayanlara inanamak kendi kurtuluşumuzu kurşanlamaktır.

ORTADOĞU'NUN BUGÜNÜ

Geçtiğimiz günlerde Türkiye-Almanya ve İngiltere'nin dışişleri bakanları düzeyinde gerçekleştirildiği "Üçlü Danışma Toplantıları" nı ele alırken, bu gerçekleri asla aklıdan çıkarmamalıyız. Irak Kürdistanı'nın, şimdiki durumunda, hiç de emperyalistlerin "Yeni Dünya Düzeni" için ciddi tehdit oluşturmayan statüsü yine de problem olabiliyor. Özel-

Soldan sağa: Klaus Kinkel, Hikmet Çekin ve Douglas Hurd. Bey farkı hemen belli oluyor!

likle, bölge devletleri durumdan yararlanmaktadır. Türkiye, İran, Suriye çok yönlü çıkar çatışmalarına rağmen, Irak'ın toprak bütünlüğünün sağlanmasında oldukça hassastırlar. Zira tersi durum, kendileri için tehliktir. Bölge devletlerinin her biri, çıkarlarından ötürü bir yere kadar komşularının istikrarsızlığını, güvensizliğini her ne kadar istiyorsa da, aslında sınırlarını değiştirilmesinde de ısrar ediyorlar. Çünkü her biri, rakip olduğu komşusu için, oradaki Kürt'ü ne kadar okşasa da esasında düşmandır.

Zira, her birinin kendi "devlet sınırları" içinde, başları, "kendü" Kürt'üyle derttedir. Bu ve diğer nedenlerden ötürü, hangi parçada olursa olsun, Kürt hareketinin kontrolleri aşarak, kendi bağımsız kanallarında boyatılmasını istemezler. "Kuzey Irak'ta, emperyalistlerin "Yeni Dünya Düzeni" çerçevesini aşmayan "Kürt Federasyonu" olgusu, Ankara'yı berseye rağmen kara kara düşündürmektedir. Kürt sorunu karşısındaki çözümsüzlüğü, tikanıklığı ve batı iflasi ortada olan Türk Devleti'nin tedirginliğinin ve hassasiyetinin nedenlerini anlıyoruz.

"Üçlü Danışma Toplantısı"nda, Kürt sorunu ve onun bir parçası olarak "Kuzey Irak"ın statüsü önemli bir yer tuttu. ABD, Almanya, İngiltere, Fransa gibi emperyalistlerin, PKK'ya karşı mücadelede ödeden beri Türk Devleti'ne verdikleri ve "PKK'nın yasaklanması" gibi son uygulamalarla, çok daha açık ifade ettikleri destek, koşulsuz değildi. Herşeyden önce, bir ileri karakol olarak görülen Türkiye'nin geleneksel politikalarıyla istikrar yakalanamayacağını, Batı çok iyi bilmektedir. Böyle durumlarda, Türkiye'nin emperyalistlerin yıkıldığı misyonları yerine getirmesinin zorluğu ortadadır. Bu açıdan Batılı emperyalistler, Türk devletini geleneksel politikaları terk etme noktasında zorlamaktadırlar. "Yeni Dünya Düzeni", Ortadoğu'da "yumuşama" talep ediyor. Kısmi reformlarla, başarıları ağırın sonuçları yanlışlamak istiyorlar. Türkiye Cumhuriyeti gönlü razı olmasa da, efendilerinin

dayattığı "Kültürel Özerklik" kabul etme zorunluluğu ile karşı karşıyadır. "Kuzey Irak'ta "Otonomi", "Federasyon" projelerine boyun eğme mecburiyetindedir.

Türkiye "Kuzey Irak'ta", "Otonom bölge" veya "Federasyon" statüsünün, Türkiye Kürdistanı'nı da etkileyeceğini, emsal teşkil edebileceğini düşünerek durumdan oldukça huzursuzdur. Ama daha büyük belalardan "kurtulmak için" bunu kabul etmekten başka çaresi olmadığını da görmektedir. Çekiç Güç sorusunda da aynı ikileme evet dedi... Türk devleti PKK'ya karşı mücadelede Batılı emperyalistlerin açık desteğini, bu koşullara, istemeden de olsa rıza göstererek sahip oldu.

Üçlü toplantıda efendiler şakırların "Ev ödevlerine" dikkat çektiler. "Seni destekliyoruz, ama Kürt sorununda bazı ödünlere de artık evet de!" dediler. Bölgede daha büyük depremlerin ortaya çıkmasını istemedikleri için emperyalistler, bazı "çözüm" çalışmalarının ilk adımlarının alınmasını zaruri görmektedirler. Kürt sorunun geleneksel ilişkiler çerçevesine sığdırılmayacağına biddiklerinden ötürü, şakırlarını iknaşa çalışıyorlar.

İngiltere Dışişleri Bakanı Hurd, "Kuzey Irak'ta, Otonom-Federasyon düşüncesini seslendirenler, Irak Anayasası'nın yeniden yapılandırılması gerektiğini ifade etti. Karayolu'nun görüşmesinde ABD Başbakan Yardımcısı Al Gore da benzer ifadelerde bulundu. Hem Hurd ve hem de Alman Dışişleri Bakanı Kinkel'in Türkiye'nin "Ev Ödevlerine" üçlü toplantıda ısrarla vurgu yapmaları bu çerçevede değerlendirilmelidir. İstikrarsızlık, belirsizlik ve bele hele kendilerini de tehdit edebilecek bir hareket istemiyorlar.

Bugün sınırların değiştirilmesinden yana olmasalar da (Çünkü bunun büyük alt-üst olgulara sebep olacağını biliyorlar) güdük, sözcük çözümleri gerekli görmektedirler.

Rusya'nın Kafkasya ve Orta Asya'daki yeni hamleleri de Batı'yı düşündürüyor. Bu alanlara açılma da, bir sıçrama tahtası olarak gördükleri Türkiye'ye, Avrupa Birli-

ği'nin çıkarları gereği önem veriyorlar. Üçlü toplantı bu öleme göre, Türk devletinin nasıl davranması ve sonuçlarını nasıl ele alması gerektiğinde de "ödev" verdi.

Şüphesiz aralarındaki çelişkilerden kaynaklanan çıkar çatışmaları yüzünden, Batılı emperyalistlerin Kürt sorunundaki politikaları da farklılıklar göstermektedir. Emperyalist-kapitalist sistem içinde tutabilme ortaklıklarını, herbirinin kendi çıkarları temelindeki politikalarıyla farklılaştırıyor. Bundan da öte, emperyalistlerin mutlak değişirilemez politikaları sözkonusu değildir. Her somutta emperyalist çıkarların daha iyi nasıl korunabileceği perspektifiyle hareket etmektedirler. Bu açıdan farklı söylemlere karşı uyarak olunmalı, emperyalistlerin düşman karakterleri gözardı edilmemelidir. Aina görülen o ki, emperyalistlerin özünde eskisinden farklı olmayan "yeni" politikalarına bazıları kurtuluş diye kuynık olabilmektedirler.

Bir sorunlar yumağı olan Ortadoğu'da, emperyalistler, dikişleri atması yapılmamış işlerin götürüle-meyeceğini görmektedirler. Eskiden terörist dediklerine bugün el uzatıyorlarsa sebep emperyalist çıkarların garanti alınmasıdır. Felsefeleri pragmatizmadır. Pragmatik çıkarlar, onların dün kara dediklerine bugün ak demeyi emretmektedir.

Esat-Clinton görüşmesi, Suriye-ABD yumuşamasını böylelikle daha iyi anlayabiliriz. Emperyalistler Ortadoğu'da sadece şu veya bu soruna el atma ile değil, mevcut sorunlara, emperyalist ve "kabul edilebilir", "makul" çözümlerle yaklaşılması ihtiyacı ile karşı karşıyadırlar.

İsrail-FKO görüşmeleri, Ördün-İsrail ilişkileri Washington'da tezgahlanan Suriye-İsrail görüşmeleri, Suriye-Türkiye-İsrail diyalogları, Türkiye-İsrail ilişkileri, sürekleştirilmek istenen üçlü danışma toplantıları vs. bu çerçevede ele alınmalıdır. İsrail'e karşı "red cephesi" bozuluyor. Minsk, güdük, Filistin'imsi emperyalist çözüm projeleriyle, Kürt sorunda "Kültürel-Özerk-Otonomi" planlarıyla, Irak'a ambargo-yu gevşetme girişimleriyle vb. Ortadoğu kazanı sözde soğutulmak isteniyor.

Ancak, Esat-Clinton zirvesinde, PKK'nın adının telaffuzu bile, sorunu uluslararasılaştırıyor. Yani Türk diplomasisi hiçte zafer kazanmıyor, sorunu uluslararası boyuta getiriyor.

Gerçekler arasındaki çelişmelerden elbette yararlanılmalıdır. Stratejiye yaklaşımlarına kaydıyla taktiklerde azami esneklik gösterilmelidir. Ama bu stratejiyi unutmama, gericiilere yedekleme, devrim ve sosyalizmin vazgeçilmezi olarak algılayanlara karşı da uyarıklık elden bırakılmamalıdır.

Kürt ulusal hareketinin burjuva-feodal karakterinden kaynaklanan zayıflıklarını Kürt ezilenlerine göstermek gereklidir. Ancak, bu zayıflıkların gerekçe göstererek ve "arkalarında emperyalist parmak var" siyasetleriyle, Kürt ulusunun uğradığı katliamları sessiz kalan sövencizme karşı sesimizi yükseltmeye, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını savunmaya bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da devam etmek gerekir.

Emperyalizme karşı mücadele adına, gerici bölge devletlerini düşman olmaktan çıkarıp, müttefikler mevzisine orturtan, hedef yaşartan sövencizme prim vermeyerek, gerici bölge devletlerine ve efendilerin emperyalizmi, her türden gericiliğe karşı, anti faşist, anti komprador kapitalist, anti feodal, anti sövencist ve anti emperyalist mücadele görevlerini, Yeni Demokratik Devrim-Sosyalizm ve komünizm perspektifiyle omuzlamak gerçek kurtuluş için bir zorunluluktur.

Göstericiler arasında sosyalistler de yoğunlukta!

Paris'te 1 milyon kişi yürüdü

Dış Haberler Servisi- Paris, 1968'den bu yana böyle bir protesto yürüyüşünü görmemişti. Fransa'nın dört bir yanından gelen yüzbinlerce kişi, özel okullara parasal desteğin artırılmasını öngören yasa tasarısının Anayasa Konseyi'nce onaylanmasını protesto etiler. Bu gösteride gösteriye öğrenciler ve ailelerinin yanı sıra, sendikacılar ve sosyalistler de katıldı. Göstericiler "Tek Özgür Okul, Devlet Okuludur" ve "Devlet Okulundaki Eğitimi Seviyoruz" pankartlarının yanı sıra, Eğitim Bakanı François Bayros'un istifasını isteyen pankartlar da taşıdılar. Eski, "sosyalist" Başbakan Laurent Fabius, yapılan gösteri hakkında "Biz bile bu derecede büyük olacağını tahmin etmiyorduk." derken, Anayasa Konseyi'nin ilgili karar üzerine hükümetin 5 yılda 2,5 milyar Frank yardım yapacağını açıklaması da gösterinin sürdürülmesini engelleyemedi.

Zapatistalara "yumuşama" tuzakı

Dış Haberler Servisi- Meksika Devlet Başkanı Carlos Salinas de Gortari, Meksika'nın güneyinde bulunan Chiapas eyaletindeki Zapatista isyanının 9. gününde, hükümette değişiklik yaptı. Dışişleri Bakanı Solís Iñese, Chiapas'ta "uzlaşma ve barış" heyeti kurmakla görevlendirildiğini açıkladı. Ancak bunlar yapılırken, Zapatistaların, Petroleus Mexicanos isimli devlet akaryakıt kurumundaki dinamitlere el koymamaları için 1.736 kg. ağırlandırılmış dinamitler korumaya alındı. Bilindiği gibi isyan arefesinde, Ocosingo kasabasında 1.500 kg. dinamite el koyan Zapatistalar, başkent Mexico City'de birkaç devlet kurumunu bombalamışlardı. Devletin bu ikiyüzlü "barış" ve "uzlaşma" tuzakı, sözcük insan hakları örgütü Americas Watch tarafından da destekleniyor.

Örgütün Meksika Temsilcisi Ellen Lutz, ordunun Chiapas eyaletinde sivilleri soyduğunu, evleri yağmaladığını ve tutuklulara kötü davrandığını yeni keşfetti (!) Öte yandan Chiapas'da "incelemede" bulunan Kanadalı din adamları (siz misyonerler anlayın), başkentte bir basın toplantısı yaparak ortunun tophu katliamlar gerçekleştirdiğini nedense farkına vardılar.

Bütün bu aldatmacalara karşın, Zapatistalara destek veren 15 kadar gösterici, 18 Ocak'ta Meksika konsolosluğunu işgal ederek "Meksika hala barut kokuyor" yazılı bildiriler dağıttılar. Zapatistalar ise "gözetimlere" yanaşmıyorlar. Devlet başkanı de Gortari 21 Ocak'ta, suçlu olarak gördüğü isyancıları affeden (!) bir yasayı senatodan geçirdi.

Türk-Arap-Fars egemenlerinin, yaklaşan "7 Şubat Bölgesel Zirvesi" üzerine birkaç söz

Türkiye, İran-Suriye egemenleri, 7 Şubat'ta karşı karşıya oldukları bölgesel sorunları ve ilişkilerindeki problemleri de kapsayan Bölgesel Zirve Toplantısı'na hazırlanıyorlar. Gerçekleştirilen karşılıklı ziyaretler ve yoğun diplomasi trafiği ile kotarılmak istenen zirveye, Suriye önceleri pek sıcak bakmadı. Aslında bu tutumla, Türkiye'nin kesin çözüm için anlaşmaya bir türlü yanaşmadığı bu sorunlarda, resmen zirvenin gündemine sokmak istiyordu.

Suriye ve Irak'a karşı, Türkiye'nin elinde en büyük koz, Su'dür. Bunun tasarrufunu, uluslararası resmi anlaşmalarla elinden kurtarmak istemiyor. Su silahını, komşularıyla ilişkilerinde, rakiplerini dengelemek için kullanıyor. Suriye'yi bu silahı kullanarak, PKK'ya açık tutum almaya zorluyor. Tabii, bunun yanısıra Emperyalist efendilerini Suriye'ye baskı yapmaları yönünde de zorluyor. Türkiye, başta Suriye-Irak olmak üzere, Ortadoğu açısından hayati bir önem taşıyan, Türkiye Kürdistanındaki zengin su kaynaklarının üzerine oturuyor. Barajlar ve özellikle de GAP gibi projelerle, su silahını, sürekli bir tehdit unsuru olarak kullanıyor. Aslında su, herkes için yeterli. Ancak gerçellerin çıkar çatışmaları, bu yeterli kaynağı, tehdit unsuru olarak kullanılabilmeye yol açmaktadır. Suriye Türk devletinin bu kozunu nispeten genişletmek için, Zirve gündemine su meselesini dayattı. Bunu PKK'ya karşı "esnek" tutum ile de sürekli güçlendirmeye çalıştı. Neticede Zirveye, su sorununda görüşülmesinin zımnen kabul edilmesi şartıyla evet dedi. TC bu zımnen kabul şartına karşı, Suriye'ye açık tutum almaya dayattı. Her iki taraf birbirlerinin sözcükleri taleplerine, radikal tutumlar değil, bazı kısmi adımlarla sözde cevaplar vermeye çalışmaktadır. Zira bu meseleleri, konu almaktan çıkarmak, ikisini içinde işine gelmemektedir. Birbirlerini dizginlemek için, bahsi geçen kozlara muhtaçtırlar. Dolayısıyla, Zirve çözümlenemeyecektir, olamazdır.

İran-Türkiye, İran-Suriye ilişkileri açısından da durum böyledir. Bölgesel bir güç olma temeliyle, Fars-Türk-Arap egemenleri çatışmaktadır. İran'ın Şii yayılmacılığı, Türkiye ve Suriye'yi, içtade kendilerini zorlayan

Gerici faşist Suriye diktatörü Hafız El-Esat.

benzer tehlikelerden ötürü, oldukça ürktürmektedir. İran'ın bölgede, özellikle Lubnan'daki dinamikleri olan düşündürmektedir. Kezâ eski Sovyetler Birliğinde ortaya çıkan son gelişmelerle birlikte, etnik özellikleri itibarıyla, Türk Cumhuriyet'ler için, Türk egemenlerinin beslediği emeller, İran'ı kaygılandırmaktadır. Şimdi müthiş bir rekabet içerisindeyiz.

Türkiye-İran, İran-Suriye için Kürt sorunu tümünün ortak derdidir.

Aralarındaki çekişmelerin yarattığı çatışmalarda durumu, birbirleri aleyhine çevirip üstünlüğü elde tutmak için, hepsi diğer, parçaladıkları Kürt Hareketi'ni kullanmaya çalışmaktadır. Bir yönüyle de, Kürt sorununda da daha büyük problemlerle yüz yüze gelmekten kurtulamamaktadırlar.

"Kuzey Irak" sorunu tümüyle tedirgin etmektedir. Aslında bölge devletlerinin hiçbirisi, Kürt sorununda sınırların değiştirilmesinden yana değil. Bir parçadaki değişiklik, diğerini doğrudan etkileyeceğini bildikleri için "sınırların değiştirilmezliği" noktasında mutabıktır. Ancak mutabık olsalarda, gidüşat onları zorluyor.

Emperyalist-Kapitalist çerçeveyi aşmasada, "Kuzey Irak" Bölge devletlerini ürktür-

mekte, düşündürmektedir. Bölge devletleri aralarındaki rekabette birbirlerine karşı Kürt hareketlerini kullanma politikalarından vazgeçmiş olmasalarda, bir Kürt devleti ihtimali karşısında kol, koladırlar. Otonomi-Federasyon dahi onları rahatsız etmektedir. 7 Şubat Zirvesi, ile Bölge devletleri, "Sınırların değiştirilmezliği" konusunu ısrarla ilan edecekler, kendi sınırlarında tartışılmalı hale getirebileceğinden ötürü, "Irak'ın toprak bütünlüğü" savunmadaki kararlılıklarını vurgulayacaklardır.

Suriye-İran PKK'yi, Türkiye Barzani'yi herşeye rağmen kullanma, el altında tutma amacından vazgeçmeyeceklerdir. Barzani ile ilişkilerinde TC önemli ödünler koparmıştır. PKK'yi "balıtmek"(!) için herşeye rağmen bu koza ihtiyacı var.

Dar-ıkel milliyetçi-feodal karakteri ve karşı-karşıya bulunduğu zorluklar, ve Türkiye'nin bu noktadaki rolü Barzani'yi, Faşist Türk Devletinin planlarına objektif olarak yedeğlenme noktasına getirmiştir.

Kürt Ulusal Hareketi'nin diğer kesimleri,

İbrahimî han Barzani ve Talabani

bu dersten öğrenmeli, Ezen Uluslar egemenleri arasındaki çatışmalardan yararlanma adına, diğer parçalardaki gerçellere alet olmalarıdır. Suriye ve İran konumundanda iyimserlik beslenmemelidir. Hedef, hele onları "Stratejik müttefik" görme oldukça tehlikelidir.

Bilinmelidir ki, Suriye-İran egemenleri de, Türkiye Kürdistanı'ndaki Kürt Hareketini TC'ye karşı kullanma, elde tutma, elden çıkarmama amacındadır. Sözkonusu parçadaki Kürt Hareketi'nin, TC'yi en çok meşgul eden sorun olduğunun bilincinde olarak, Suriye ve İran, Türk egemenleri ile rekabette böyle bir koza ihtiyacı duymaktadırlar. Kürt Hareketi'ni sevdiğileri için değil, atalarındaki rekabette rakibine karşı pazarlık için elde tutmak istemektedirler. İçin bir diğer yanı da, Hareketin kendi inisiyatiflerini kullanmasına tahammül gösteremeyecekleri gerçektir. Kontrollerini aşması halinde, rakip gördükleri bölge devletleriyle kol-kola, onu bastırmak için hareket edebilecekleri bilecekleri asla akıldan çıkartılmamalıdır. Bu açıdan, ne Suriye ve ne de İran, hiçbir şekilde, kendi kontrollerinde tehdit unsuru olacak bir PKK'ya evet deme durumunda değildirler. Kendi çizdikleri çerçevede, kalabilecek bir PKK isterler Nitekim bu çerçeveyi aşığında Suriye ve İran'ın PKK'yi nasıl sınırlandırmaya çalışacakları da açıktır.

Suriye, Sovyetlerin ABD karşısında havale amasıyla yalnızca. Çıkması onu ABD ve Batı'ya göz kırpmaya, işbirliğine götürdü. Bu açıdan Suriye, ABD ve Batı'nın tahammül edemeyecekleri bir pozisyonda diretebilme durumunda da değildir. Bunu bilen TC, ABD ve Batı'ya uzaklıkta çok daha büyük tavizler karşılığı, Suriye'ye baskı yapmalarını talep ediyor. ABD ve Batı'nı da dayatmalarıyla Suriye şimdi PKK'yi sınırlandırma mecburiyetiyle karşı karşıyadır. Ve bunu yapıyor. Ancak, Esat kendi inisiyatifini zorlamayacak kabul edilir çerçevede kalabilecek kozlara da muhtaçtır. Esat dahi PKK'ya tümünden tavır alamaz. Hem Türkiye ile rekabeti ve hemde Suriye'de çok hassas dengeler üzerinde yükselen iktidarı gereği, PKK'ya tümenden karşı çıkamaz.

Zelê Kampı bombalandı

Dış Haberler Servisi- TC uçakları, PKK'nın Irak Kürdistanı'nda bulunan Zelê Kampı'nı bombaladı.

28 Ocak'ta yapılan "operasyon" sonrası KURD-A bir açıklama yaparak, durumu şöyle değerlendirdi: "Türk basınının yazdığı gibi öyle onlarca yüzlerce kayımız yoktur. Saldırılarda toplam 7 arkadaşımız şehit düştü. İran tarafındaki köylerde 12, Güney Kürdistanı'daki köylerde 8,

kampın çevresindeki köylerde ise 8 köyü ölmüştür. Kampın yakın köylerde ölenleri 4'ü çocuk, 2'si de kadındır. Gerillaların açtığı ateş sonucu 2 uçak düştü."

Eğer PKK gerillaları, faşist TC devletinin bu tip saldırılarına karşı hazırlıklı olmasaydı, şüphesiz ki birçok insan ölecekti. Elbette bu çabalar boşuna değil. Zira TC egemen sınıflarının faşist zihniyetinin, deviasiyon ve böylece gerçektirilen vurgularını ancak böylesine açıkça kullandırmaları gizlemeye çalışılan çabaları hiç de şüphesiz değil. Nitekim kontra basın haberi işşirek ölü sayısını bilere çıkardı.

Zelê'nin bombalanmasıyla, TC ile yakın komşular arasında diplomatik süzüşmeler de meydana geldi. İran TC'yi uyardı ve kendi sınırları içindeki köylerin de bombalandığını ifade etti. TC egemenleri, bu süzüşmeyi yeni sahtekarlıklarla sırtbası esimeye çalışıyor. Güya "Güney Kürdistan hükümeti, Başbakan Çiller ve Cumhurbaşkanı Demirel'in operasyonları haberi yoktu. Yani bu işi ordu yapmış, sonra da bilgi vermiş."

İran, Irak, Suriye, Türkiye egemenleri Kürtlerin dostu olabilirler mi?

Ağrı Kürt İsyanından öğrenmeliyiz. Özellikle İran-Suriye-Irak-Türkiye egemenlerini dayanak alarak, bağımsızlık ve özgürlük yakalayacaklarını zannedenlerin dikkatlerini çekmek istiyoruz.

Ağrı Kürt İsyanı, Türk egemenlerini ciddi çıkmazlara sürüklemiştir. Çaresiz Türk egemenlerinin imdadına İran egemenleri koştu. Türk ve İran anlaşmasıyla, "Tashihi Hudut" kanunu çıkarılmıştır. Buna göre Van Gölü'nün doğusundaki bazı topraklar, İran'a, karşılığında ise, Ağrı Dağı'nın doğusu, Türkiye Cumhuriyeti'ne bırakılıyordu. Bağımsız Kürt Devleti ihtimalinin önlenmesi için, "kutsal" denilen sınırlar çok rahat değiştirilebiliyordu...

Günümüzde açığa çıkan, Türk egemenlerinin, Irak egemenleriyle, Irak Kürdistanı denilen bölgedeki, "Misak-ı Milli" denilen sınırlara komşu dağları, TC'nin sınırlarına, bazı tavizler karşılığı katma ve tampon bölgeler görüşmeleri, böyle düzenlemelerin gerektiğinde yapılabileneceğinin somut ispatı değil midir? Evet, yine Ağrı Kürt İsyanı dönemine geçelim. "Tashihi Hudut" kanunu ile Kürt isyanı arkadan kuşatıldı. İsyanın diğer

alanlardaki Kürt direnişleriyle bağlantıları bu yolla kesildi... Günümüzdeki, "sınır ötesi operasyon", "sıcak takip" uygulamalarında aynı anlayışları yaşamıyor muyuz?

Bütün gerçeller, Kürt Ulusal Hareketi'nin kendileri için tehlike oldukları durumda, bölge devletlerinin, tüm çıkar çabalarında, birleşebileceklerine tanıklık etmektedir.

SİMKO hareketi bir başka çarpıcı örnektir. Simko (Şikah'lı İsmail Han) önderliğinde Kürt Ulusu, 1922'de Şah'a başkaldırmıştı. Simko'nun güçleriyle başedemeyen Şah, Kürtlere isteklerini gerçekleştirmeceği söylemiş, barış önerdi. Aslında Tuzak kurdu. Şah, zaman kazanıp, isyanı dize getirmeyi planlıyordu. Neticede, 1930'larda Simko'ya barış için gönderdiği heyetin yanına, pusu infaz timlerini de ekleyerek, planladığı bir tuzakla Simko'yu katletti. Çok eskilere gitmeye gerek yok. Yakın bir zaman öncesine kadar, aynı taktiği, İran'lı egemenler, Viyana'da Kasım'ı ve yoldaşlarına da uygulayıp onları katletmediler mi? Kurtuluşu udevrimde değil, bu cins barış görüşmelerinde arayanlar, ya-

şanmış tarihsel tecrübelerden öğrenmelidirler...

Simko'dan sonra, Şah, Kürt sorunuyla karşı karşıya bulunan bölge devletleriyle, 1937 yılında Sadabad Paketi'nin oluşturdu. Bugünde benzer çabalarla yine karşı, karşıyayız... 7 Şubat 1994 İran-Suriye-Türkiye görüşmeleri ve son dönemlerde sıklaşan görüşmeler bu anlaşılardan bağımsız ele alınabilir mi? Tek çözüm, Marksist-Leninist-Maoist güzergahta devrimdir.

Ezilen Kürt ulusunun kahraman başkaldırısının Maoist bir güzergahta proleter dünya devrimi kanalına bağlanmasıyla özgür gelecek yaratılabilir. İsyan ocağı Kürdistan'da, burjuva milliyetçi çizgiler, Kürt ezilenlerinin mücadelesinin gerici bölge devletleri ve emperyalistlerce dejeneren edilmesine yol açmıştır. Kürt yığınlarının yığıl başkaldırıları, "Ötonom", "Kültürel Özerklik" gibi sahte çözüm önerileriyle hedeğinden sapmıştır.

Emperyalistlerin ve uşaklarının icazetiyle kurtuluşun yakalanamayacağı Irak'taki eski "otonomi" uygulamaları ve İran'daki Mahabat Cumhuriyeti tecrübesiyle de ispatlanmıştır. Kürt ezilenleri, egemen uluslar

proletaryası ve emekçileriyle mücadele birliği yaparak, gerçek dostlarının dünya proletaryası ve ezilen halkları olduğu gerçeğini bilerek, proletaryanın Marksist-Leninist-Maoist sancağı altında, birleşmiş ezilen yığınların gücünü, esas alıp, Halk Savaşı yolunda ısrar ederek, kaderini eline alabilir, almalıdır.

AÇIKLAMA

Bu sayımızda yazar Faik BULUT'un yazısı elimize ulaşamadığından yayınlamayacağımız için okurlarımızın anlayışla karşılayacaklarını umuyor ve yaşanan bu aksaklıktan dolayı özür diliyoruz.

özgür
gelecek

Brüksel'de NATO zirvesi

NATO'nun, Brüksel Zirvesi, 10-11 Ocak günleri arasında gerçekleştirildi. Bu zirve, Varşova Paketi'nin dağılmasıyla ortaya çıkan gelişmeler, değişimler ve emperyalist "yeni" güç ilişkilerinin yanısıra, NATO'nun da yeniden yapılandırılması ihtiyacının bir sonucu olarak, emperyalist-kapitalist dünyanın eskisinden farklı bir yapıya bürünmüş "Yeni Dünya Düzeni"ne göre, NATO'nun yeniden biçimlendirilmesi, Brüksel Zirvesi'nin sebeplerinden belli de en önemlisiydi.

Brüksel Zirvesi'nin gündemini, ittifakın genişletilip-genişletilmemesi sorunu oluşturdu. Rus sosyal emperyalistlerinin başını çektiği Varşova emperyalist paktının dağılmasıyla birlikte, özellikle Orta ve Doğu Avrupa'da, Balkanlardan ve Kafkasya'ya kadar ciddi bir istikrarsızlık ortaya çıkmıştı. Öteden beri varolan sorunlar alevlenmiş, çözümlere dönüştü. Bu alandaki ülkeler kendilerini bir "güvenlik boşluğu" içerisinde görüyorlardı. Varşova'nın eski üyeleri, bu boşluğu doldurmak, Rusya'nın tehdit ve saldırılarının hedefi ve nüfuz alanı olmaktan çıkarmak için sıratla NATO'ya yöneliyorlardı. Litvanya NATO'ya tam üyelik için başvurmuştu. Polonya, Çek, Macaristan ve Slovakya da üyelik istiyorlardı.

Deyim yerindeyse, Rusya, sorunlu başını ağrıttığı için başta tepkisini açıkça ifade edememişti, edemezdi de. Batılı emperyalistlere mehtapçı. Kendisi bir kaos ve belirsizlik içindeydi. Ancak, bunlar emperyalist emellerinden vazgeçtiği anlamına geliyordu. Bu dönemler, ABD ve diğer Batılı emperyalistler, NATO'ya girme isteyen Doğu ve Orta Avrupa ülkelerinin üyeliklerine evet diyorlardı. Ekonomik ve siyasi kriz içinde debelenen de eskiye oranla nispeten kendisine gelen Rusya, nüfuz alanı olarak gördüğü ülkelerin NATO'ya üye olmak üzere yönelmelerine açıkça karşı çıktı.

Savunma Bakanı Pavel Graçev ve Yeltsin "Bu kabul edilemez!" demeleriyle ortaya çıktılar. Rusya'nın karşı çıkışı, NATO'ya yeni üyelikleri sıcak bakan Batı'ya temkinli olmaya itti. Zira Rusya, NATO'nun genişletilmesine kabul edilemeyeceğini, Yeltsin'in özel temsilciliği aracılığıyla zirve öncesi çok sert şekilde ifade etmişti. Aksi halde, kendi askeri ittifakını oluşturacağı tehdidini savurmuştu. Bu tarihte, reform sürecini sekteye uğratmamak şeklinde gerekçelendirilince çalışıyorlarsa da, işin aslı, emperyalist çıkarlarıdır.

Batılı emperyalistler de bunun bilincindedir. Gerçi anlayışları, göz diktikleri, kapmak istedikleri değişmemiştir ama uzun vadeli çıkarları için, niçinliğini değiştirmek zorundaydılar. Nitekim ABD'nin başını çektiği Batılı emperyalistler, Rusya'ya doğrudan karşılıklı anlaşma, tepkisini yumuşatmak için bu aşamada, NATO'ya yeni üye alınmaması, üye olmak isteyenlere askeri işbirliği ve ortaklık anlaşmalarıyla yetinilmesinde karar kıldılar. Kanada gibi bazı emperyalistler de, Rusya'ya taviz verilmemesini, NATO'nun şimdiden genişletilmesini, Doğu ve Orta Avrupa ülkelerinin Rus tehdidine karşı NATO'nun semiyesi altına alınarak "himaye" edilmesini savunuyorlardı.

BARIŞ İÇİN ORTAKLIK PROJESİ

Rusya'nın itirazlarını yumuşatmak, Doğu ve Orta Avrupa ülkelerini, Rusya korkusu ile düşüklükten güvenlik tedirginliğine azaltmak için, ABD, Barış için Ortaklık (BİO) projesini ortaya attı. Neticede bu proje zirveye katılanlar tarafından da benimsendi. Proje ile yeni üyeliklerin yerini, askeri işbirliği ve ortaklık aldı.

Aslında sorun olduğu gibi durmakta ve katılımcılardan hiçbir

Clinton, Yeltsin'i sakinleştirmek için saksafon çalmayı bile denedi. Ancak, Rusya ile ilişkilerini bugün fazla bozmak istemeyen ABD, kendi geliştirdiği projelerden bile memnun değil.

durumdan hoşnut değil. Özellikle Rusya ile Doğu ve Orta Avrupa ülkeleri hiç değil. Rusya, BİO'nun NATO'nun genişletilmesi ve sınırlarına dayatılması stratejisinin bir adımı, ara aşaması olduğunu biliyor. NATO Genel Sekreteri Manfred Wörner, zirve öncesi yaptığı açıklamalarda, "İttifakın güvenlik sisteminin Doğu Avrupa'ya da kapsayarak mutlaka genişleyeceği" fikrini vurguladı. ABD de aynı görüşü, zirve öncesi bizzat Dışişleri Bakanı Christopher aracılarıyla dile getirdi. ABD Başkan Yardımcısı Al Gore'nin de sıral ettiği gibi, "BİO projesi, işbirliği yapılan ülkeleri, NATO'ya üyelğe hazırlamak anlamına geliyor."

BİO, NATO'nun Rusya'nın eski nüfuz alanlarına müdahalesinin bugünkü biçimidir. Bunun bilincinde olan Rusya, NATO'nun genişletilmesinin şimdilik dondurulması ile rahatsızlanıyor. BİO projesi ile sadece sesini alıyordu.

NATO'ya üyelikte ısrar eden Çek, Macaristan, Polonya, Slovakya gibi ülkeler "hiç yoktan iyidir" anlayışıyla, BİO'ya zorunlu olarak evet diyorlar. Ama bunun yetmediği, Batı güvencesi taleplerini yükseltiyorlar. Rusya buna itiraz ediyor. Doğu'daki güvenliğinin NATO'ya havale edilmesini, güvenliğinin Rus insafına bırakılmasıyla ele alınması gerektiğini söylüyor. Bu bir anlamda Rusya'nın, Doğu ve Orta Avrupa üzerinde "Garantörlük" sahibi olduğunu ilanıdır. Doğu ve Orta Avrupa ülkeleri, böyle bir şeyin kabulünü, kendilerinin Rus insafına bırakılması anlamına geldiğini belirterek, BİO'ya her ne kadar evet deseler de, çözümünü NATO'ya üyelikte görüyorlar. NATO'nun 5. maddesinin kendilerini de kapsamasını talep ediyorlar. Bu madde, "Saldırıya uğrayan üye ülkenin her yönlü savunulması, üye ülkeye saldırının NATO'ya saldırı olarak kabul edilmiş sayılacağı"ni belirtiyor. Rusya ile ilişkilerini bugün fazlasıyla bozmak istemediği için, BİO projesini yaratan ABD'li emperyalistler, yaratıkları bu projeden kendileri de memnun değil. Ona bir ara formül olarak

bakıyorlar. Zirve öncesi bizzat Clinton "Rusya'dan korkmuyoruz. NATO konusunda Rusya'nın veto hakkı yoktur," demeyi de ihmal etmeyecek, asıl stratejilerini de ortaya koymak zannedildi.

Batılı emperyalistler, BİO'ya, bir yandan Rusya'ya da davet ederek onu küstürmemeye çalışırken, diğer yandan da NATO'nun genişletilmesi fikrini işliyorlar. 13-15 Ocak'ta Rusya'ya gezisine çıkan Clinton, Rusya'nın huzursuzluklarını torpilemeye ve Yeltsin'e destek mesajlarıyla tepkileri yatırtmaya çalıştı.

BOSNA'DA PETROL OLSAYDI...

Zirvesin gündemlerinden biri de, güçlü hareket yeteneğine sahip bir "Ortak Görev Gücü"nin (Task Force) oluşturulmasıydı. Yani ortak emperyalist saldırı ve müdahale gücü...

Zirvede bu başlık altında Avrupa Birliği tartışmalarıyla yoğunluk kazanan, mütefakilerin BAB çerçevesinde ayrı savunma ve müdahale birliktir fikrine, NATO'nun Avrupa'ya ayakta olarak işlerlik kazandırılması gündeme alındı.

Ozellikle Varşova'nın dağılmasıyla, öteden beri düşünen NATO'ya yeni roller biçilmesi, kendi alanı dışındaki yerlerde de misyon oynaması gerektiği fikri, daha da yükseltilmişti. Ve bu amaçla, Körfez ile Somali operasyonlarında görüldüğü gibi adımlar atılmıştı. Bu "Ortak Görev Gücü", barış ve istikrarı koruma adı altında, halkları köleliğe mahkum etme, emperyalist çıkar ve tahakkümü koruma, yeni nüfuz alanları yaratma, emperyalist rekabete yeni alanlar kapmak için oluşturulmak isteniyor. "Teröre karşı mücadele" adı altında, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini emperyalist efendileriyle cilele süvüşarabileceğini sanan TC egemen sınıfları, bir yandan da böyle bir güçle Kafkasya, Orta Asya ve Balkanlar'da çıkar umuyor. Ama bu mümkün değil. Efendiler, uşağı olsa olsa bir kemik atırlar.

NATO; Yugoslavya gibi "kriz bölgesi" olarak adlandırıldığı alanlara müdahale için, Task Force fikrini pratik bir sorun olarak zirve'nin gündemine aldı. ABD, sözkonusu müdahalelerin esas yükünü bugün kadar kendi sırtında taşıdığından, iç ve dış tepkiler-başarısızlıklar vb. açısından rahatsızdı. Bu yüzden bu alandaki "görevi" diğer emperyalistlerle paylaşmayı, ortak görevi mütefakileriyle birlikte üstlenmeyi dayatıyordu. Bu çerçevede, Bosna-

Hersek sorunu da gündeme gelmişti. Bosna'ya, hava müdahalesi temelinde ortak operasyon düzenlenmesi tartışıldı. Türkiye ve Fransa böyle bir harekatin esareti savunucularıydılar. Rusya bununla, ABD'yi çifte standartlı olduğu noktasında sıkıştırarak emperyalist paylaşım ve çıkarların bölüşülmesindeki rahatsızlığın dile getiriyordu. Bu ve benzer birçok noktada, ittifak içerisindeki çatlaklar da ortaya çıkıyordu. Zirvede, Bosna-Hersek konusunda, "BM yetki verir ve gerekli görürse hava hareketi düzenlenebileceği" belirtiliyordu. İşin esası şudur ki, Körfez'deki gibi hayati emperyalist çıkarlar sözkonusu olsaydı, ABD ve NATO çapucuları, hiçbir hukuk tanımaz Bosna'ya çoktan girelerdi. Ama Bosna'da petrol yok! Yine de zirvenin gerekliğinde Bosna'ya müdahaleyi tasdik etmesi, NATO'nun alan dışına çıkabileceği, yeni saldırı rolleri üstleneceğinin gösterilmesidir.

NATO NE OLACAK?

Brüksel Zirvesi, NATO'nun "devam ettirileceği", onun "güncellenmiş dünyasının bir ihtiyacı olduğu"nu buyurdu. Böylelikle, "NATO ne olacak?" sorusuna emperyalistlerin cevabı "devam" oldu.

Kruşçev ve Brejnev'in itidarı ele geçirmeleriyle emperyalist güce dönüşen Rusya ile birlikte, Rus sosyal emperyalistlerinin başı çektiği Varşova Paketi de, sosyalist çıkarlar maskesi altında, artık emperyalist çıkarları koruma, yaygınlaşma ve emperyalist hegemonya aracı olmıştı. Kendisi gibi emperyalist bir saldırı ve yayılma üssü ve rakip emperyalist blok olan NATO'ya karşı Rusya'nın havlu atmasıyla, Varşova Paketi giderek çözülmüş ve dağılmıştı. NATO'nun ne olacağı tartışmaları bu ortamla birlikte alevlenmişti. Bu tartışmalarda, revizyonistler, reformistler ve emperyalizm yedeklençiler; "Dünyada kutuplaşmalar artık maziye karışıyor. Tüm ülkeler arasında karşılıklı bağımlılık oluştu. Savaşlar, uzlaşmazlıklar geride kaldı, emperyalist sömürü-yayıma-tehdit artık tarih oldu. Barış ve istikrar dünyası doğdu" diye buyurarak, NATO döneminin de bitişi için emsallerdi. Bu bağ-hal-yacılar, emperyalizmin karakterini anlamamakta ısrar eden zavallılara, yaşamın gerçekleri yeterince cevap verdi. Savaş, istikrarsızlık, belirsizlik, kaosla örülmüş emperyalist dünyamın gerçekleri ortadadır.

Sovyetler Birliği ile beraber Doğu ve Orta Avrupa'daki sosyalist maskeli, bürokratik burjuva dikta-

törlüklerin de illası ile, dünya emperyalist-kapitalist sisteminin NATO ve Varşova eksenli güç ilişkileri ve yapılarının değiştiği. Batı Almanya'nın Doğu Almanya'ya satın alarak birleşmesi ve Avrupa'nın emperyalist lideri haline gelmesi; Almanya ve Japonya'nın ekonomik alanda ABD'yi gerilere düşüren gelişmesi sözkonusuydu. Emperyalist yapılarına, eskisi gibi devam edemedi. Kapitalizmin eşitsiz gelişme yasasının ekonomik alanda öne çıkardığı Almanya ve Japonya başta olmak üzere, diğer bazı büyük emperyalist güçler de "yeni" düzenlenmeleri dayatıyorlardı. Açıkça dünya çok kutupluğa doğru yalınıyordu.

Gerçi ABD sahip olduğu askeri ve siyasi güç açısından Jandarmalığını koruyordu. Körfez operasyonu ile bunu pekiştiriyordu. Fakat ekonomik patronluk hâli ABD emperyalistleri için önemli bir sorun.

Almanya, Fransa ve Japonya bormadılar. ABD rahat değil. Avrupa Birliği sorunu, ABD dikkarle izliyor. BAB sürecini de... Her ne kadar ağıttan karşı çıkıyor, aksine ittifaktan Avrupa'da bir mekânıma haline getirilmesine çalışıyorsa da, işler hiç de onun istediği gibi yürümüyor. Almanya'nın, Avrupa gidisatındaki adımları, rahatsız ediyor. Fransız emperyalistlerinin itirazları da ABD'yi düşündürüyor. Avrupa ittifakının kendisi içerisinde de problemler denetleniyor.

Ozellikle Kafkasya, Balkanlar, Ortadoğu ve Doğu Avrupa'da, mütefakilerin sessiz yürüyen, derin rekabetleri var. Körfez'deki ABD komrolu, diğer Batılı emperyalistlerden bazılarını rahatsız ediyor. Japonya hiç mi hiç rahat değil. Söylemlerinin aksine, NATO'nun kendi içerisinde de gelişmeler denetleniyor. Evet dünya kutuplu. Ancak "Glo-balleşme" gerçekleriyle dünyanın "konsensüsü gittiği" teorilerini gerçekler yalanlıyor.

Dünya proletaryasının ve ezilen halkların mücadelesi de yükseliyor. Nihai olarak son sözü bunlar söyleyeceklerdir. Herçey emperyalistlerin hükümlüyle mi olacaktır? Buna gülmeyebiliriz. Onların "Yeni Dünya Düzeni"ni bayrağını, ezilenler vırıyor. Peru, Filipinler, Türkiye, Hindistan, Nepal, Filistin ve Somali'de olanlar bunu ispatlamıyor mu? Rusya ve Doğu Avrupa'da mayalanın yeni devrimci dalgayı görmezlikten gelenler kendilerini aldatıyorlar.

Emperyalistler NATO'ya ve benzer pakitleri devam ettirmeye çalışacaklar... Proletaryanın cevabı nettir. Emperyalizme, uşaklarına ve tümencililiğe öhüm!

DOĞU AVRUPA'YA İTHALAT/İHRACAT		
(Milyar Dolar)	İhracat	İthalat
Almanya	14,1	12,9
İtalya	4,6	4,7
Avusturya	3	4,5
Rusya	2,3	4,2
Fransa	2,1	2,6
Hollanda	1,7	1,8
İngiltere	1,5	2
ABD	1,2	2